

Comisia
Europeană

LIFE & INFRAȚIUNILE LEGATE DE SPECIILE SĂLBATICE

Mediu

COMISIA EUROPEANĂ DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU MEDIU

LIFE („Instrumentul financiar pentru mediu și acțiuni climatice”) este un program lansat de Comisia Europeană și coordonat de Direcțiile generale pentru Mediu, respectiv pentru Acțiuni Climatice. Comisia a delegat implementarea mai multor componente ale programului LIFE Agenției Executive pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii (EASME).

Conținutul publicației „LIFE și infracțiunile legate de speciile sălbatice” nu reflectă în mod obligatoriu opiniile instituțiilor Uniunii Europene.

Autori: João Pedro Silva (Expert natură și biodiversitate), Justin Toland (Editor senior), Jon Elridge, Stephen Nottingham și Carla Travagnin (NEEMO EEIG, Coordona-toarea echipei de comunicare). **Redactor-șef:** Jean-Claude Merciol (Comisia Europeană, DG Mediu, LIFE D.4). **Coordonatorul seriei LIFE Focus:** Davide Messina și Santiago Urquijo-Zamora (Coordonatori LIFE Comunica-re), Valerie O'Brien (DG Mediu, Coordona-tor publica-ției). **Asistență tehnică:** Bent Jepsen, John Houston, Michele Lischi, Ivaylo Zafirov, Stoyan Yotov, Ioana Lucaciu, Kristi-jan Civic și Darline Velghe (NEEMO EEIG). **Au mai lucrat la această publicație următorii:** Laszlo Becsy (DG Me-diu, LIFE D.4), Anita Fassio (EASME, B.3.1 – LIFE), Joseph Van Der Stegen și Fotios Papoulas (DG Mediu, Protecția naturii D.3). **Producție:** Monique Braem (NEEMO EEIG). **Design, grafică:** Daniel Kurth (Atelier Kurth) și Anita Cortés (NEEMO EEIG). **Bază de date foto:** Sophie Brynart (NEEMO EEIG). **Mulțumiri:** Mulțumim tuturor be-neficiarilor de proiecte LIFE care au contribuit la realiza-rea acestui material cu observațiile lor, fotografii și alte materiale utile. **Fotografii:** Dacă nu se specifică altceva, fotografiile sunt de la proiectele pe care le ilustrează. **Foto copertă:** 2017 – LIFE14 NAT/PT/000855/Hugo Marques. Toate drepturile rezervate. Sub licența Comisiei Europene, cu condiții **Traducere:** Ioana Lucaciu și Monica Loșonți.

CUM SĂ CONTACTAȚI UNIUNEA EUROPEANĂ

Personal

În întreaga Uniune Europeană există sute de Centre de Informare Europe Direct. Puteți afla adresa centrului celui mai apropiat de locația dvs. la: <http://europa.eu/contact>

La telefon sau prin e-mail

Serviciul Europe Direct vă răspunde tuturor întrebărilor pe care le puteți avea despre Uniunea Europeană. Puteți accesa acest serviciu:

- la linia gratuită 00 800 6 7 8 9 10 11 (apel taxabil în unele rețele),
- la numărul standard +32 22999696 sau
- prin poșta electronică, pe pagina: <http://europa.eu/contact>

CUM SĂ GĂSIȚI INFORMAȚII DESPRE UNIUNEA EUROPEANĂ

Online

Pe site-ul <http://europa.eu> se găsesc informații despre Uniunea Europeană în toate limbile oficiale ale UE.

Publicațiile UE

Puteți descărca sau comanda publicații UE atât gratuit cât și contra cost, în Librăria UE care se găsește la adre-sa: <http://bookshop.europa.eu>. Dacă doriți mai multe copii ale unor publicații gratuite, puteți contacta Europe Direct sau un centru de informare local (vedeți <http://europa.eu/contact>).

Cuvânt înainte

Infrațiunile legate de fauna sălbatică au un impact negativ asupra biodiversității la nivel global. Uciderea ilegală, otrăvirea, capturarea și comerțul ilicit cu astfel de specii pun o mare presiune pe biodiversitatea Uniunii Europene. În aprilie 2017, Comisia Europeană a adoptat „Planul de Acțiune pentru natură, oameni și economie” tocmai pentru a îmbunătăți implementarea Directivelor Păsări și Habitate și pentru a le întări contribuția la atingerea obiectivelor UE privind biodiversitatea până în anul 2020.

Parcursul planificat de Uniune în vederea eliminării uciderii ilegale, capturării și comerțului ilegal cu păsări își propune să prevină și să se adreseze direct infrațiunilor privind fauna sălbatică în UE, asigurând astfel o mai bună respectare a Directivei Păsări. Parcursul vine de asemenea în sprijinul recomandărilor Convenției de la Berna și al implementării Convenției pentru Specii Migratoare (CMS), identificând patru domenii în care Comisia Europeană poate sprijini statele membre în aplicarea legislației.

Această nouă publicație arată modul în care proiectele LIFE au contribuit, deja, la fiecare din domeniile indicate în Fișa de parcurs: monitorizare și colectarea de date, prevenție, schimb de informații, instruire și conștientizare, respectiv aplicarea legii și context legislativ.

Scopul broșurii *LIFE și infrațiunile legate de speciile sălbatice* este nu doar de a sublinia acțiunile anumitor proiecte în fiecare din aceste patru domenii, ci și de a oferi un set de lecții și exemple de bună practică ce le vor fi de folos tuturor celor interesați să abordeze acest subiect, punând accentul pe uciderea ilegală (prin otrăvire sau braconaj) a speciilor de păsări și carnivore mari.

Primul capitol se referă la aspecte legate de urmărirea prin satelit a păsărilor protejate și crearea unor baze de date naționale și transnaționale care cuprind cazuri de otrăvire.

Capitolul despre prevenție ne aduce în atenție beneficiile echipelor specializate de câini care detectează otrăvă, a rețelelor de entități sau persoane care depun eforturi împotriva otrăvirii, tehnologiile inovatoare, echipele care păzesc cuiburile și campaniile eficiente de conștientizare. Tot acolo se mai abordează problema braconajului care vizează speciile protejate de pești, evidențiindu-se bunele practici cum ar fi acordurile anti-braconaj și alternativele la pescuitul ilegal.

Al treilea capitol trece în revistă impactul proiectelor LIFE în cadrul cărora au fost instruiți ofițeri de poliție, ofițeri vamali, procurori și judecători.

Ultimul capitol ne arată cum anume programul LIFE este în prim planul eforturilor de-a intensifica punerea în practică a legislației cu privire la infrațiunile privind speciile sălbatice în întreaga Europă. Planurile de acțiune regionale ce abordează otrăvirea ilegală, dezvoltate cu sprijinul LIFE, sunt acum încorporate de către *Rețeaua europeană împotriva infrațiunilor care vizează mediul înconjurător* într-un plan european de acțiune.

Această nouă publicație adună toată cunoașterea programului într-un singur material, fluent și ușor de urmărit. Sperăm că veți găsi aceste informații utile.

Humberto Delgado Rosa

*Director, Capital Natural
DG Mediu, Comisia Europeană*

Politicile UE și acordurile internaționale cu privire la infracțiunile legate de speciile sălbatice	4
Rolul LIFE în ceea ce privește infracțiunile legate de speciile sălbatice	8
LIFE și infracțiunile legate de speciile sălbatice: Monitorizare și colectare de date	12
Sumar: exemple de bună practică și lecții învățate	12
Realizarea unei baze de date cu infracțiunile legate de fauna sălbatică din Europa	14
Monitorizarea prin satelit oferă informații-cheie conservatoriștilor și Poliției	18
Cunoaște-ți otrava	20
LIFE și infracțiunile legate de speciile sălbatice: Prevenirea infracțiunilor	22
Sumar: exemple de bună practică și lecții învățate	22
Patrularea cu câini îndepărtează infractorii	24
Construirea unei rețele anti-otrăvire	25
Tehnologiile de prevenție funcționează	27
Transmiterea unui mesaj pozitiv anti-braconaj	30
Publicitatea ajută acțiunile de prevenție	31
Acțiuni reunite împotriva braconajului	33
Implicarea pescarilor pentru a salva sturionii din Dunăre	36
LIFE și infracțiunile legate de speciile sălbatice: Instruire, schimb de informații și colectarea de probe	38
Sumar: exemple de bună practică și lecții învățate	38
Lecțiile de legislație ajută speciile sălbatice din Grecia	40
Instruirea specifică vine în sprijinul autorităților vamale în cazuri de trafic cu specii sălbatice	42
Combaterea braconării păsărilor de-a lungul coridoarelor de migrație	44
LIFE și detectivii săi canini	46
LIFE și infracțiunile legate de speciile sălbatice: Aplicarea legii și urmărirea penală (prosecution)	48
Sumar: exemple de bună practică și lecții învățate	48
Construirea capacității de a urmări penal infracțiuni legate de speciile sălbatice	50
Investigațiile Poliției maghiare	52
Investigarea otrăvirilor ilegale în Portugalia	53
Urmărirea infracțiunilor privind păsările în Spania, o lecție pentru UE	55
Proiectele prezentate	57
Lista publicațiilor disponibile prin programul LIFE	57

Politicile UE și acordurile internaționale cu privire la infracțiunile legate de speciile sălbatice

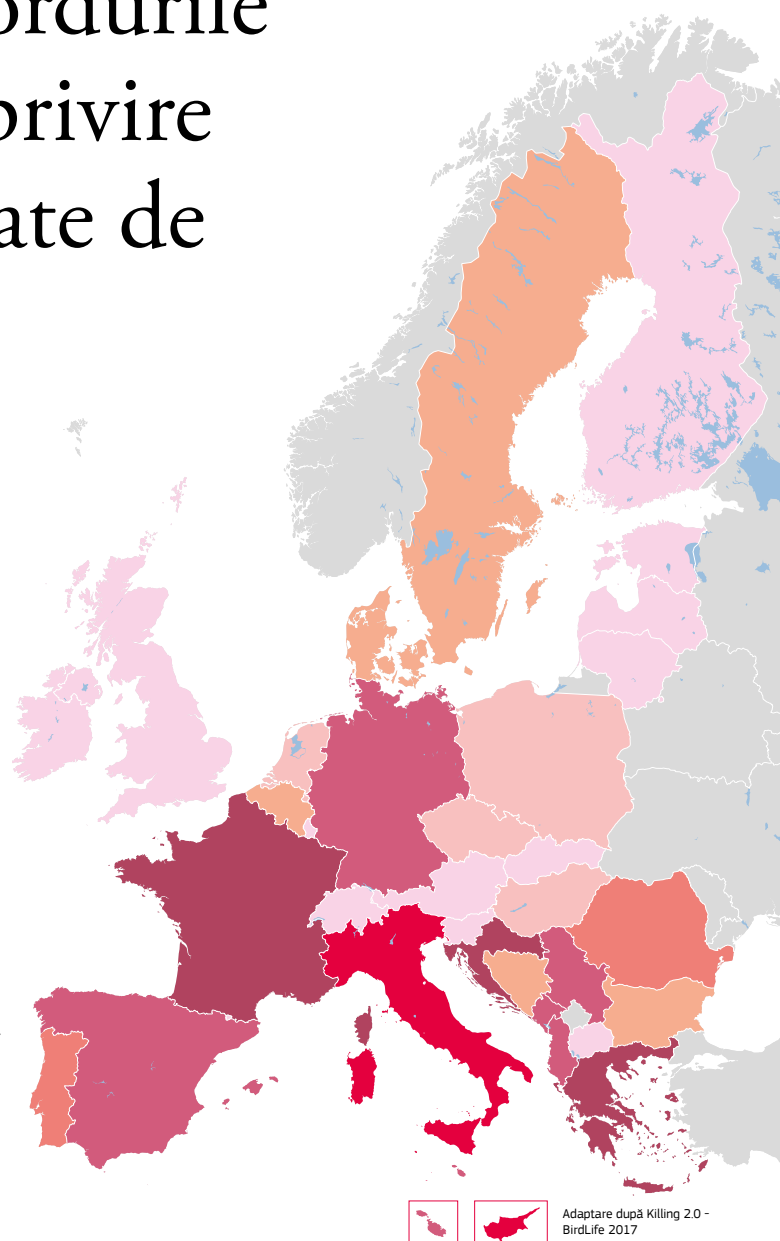
Infracțiunile împotriva speciilor sălbatice distrug în mod semnificativ mediul natural. Conform WWF, acestea reprezintă a **doua amenințare majoră la adresa biodiversității**, după degradarea/pierderea habitatelor¹.

Aceste tipuri de activități ilegale pot fi foarte profitabile pentru infractori și sunt foarte greu de detectat. Adesea, infracțiunile legate de speciile sălbatice au și un aspect trans-frontalier.

La nivelul UE nu există un set de informații coerente cu privire la infracțiunile împotriva animalelor sălbatice. Totuși, câteva inițiative recente (inclusiv unele finanțate de programul LIFE – vedeți paginile 10-13) ne ajută să înțelegem dimensiunile acestei probleme. De exemplu, conform ultimului raport (2017) al organizației BirdLife, se estimează că 36 de milioane de păsări sunt ucise în mod ilegal în timpul migrației în zona Mediteranei. Acest lucru a dus la un declin cu 30% al populației unor specii și la dispariția definitivă a unor specii din anumite regiuni (Hartă).

Tipuri de infracțiuni ce vizează animalele sălbatice în UE

- Capturarea ilegală în capcane și braconajul pentru hrană
- Controlul ilegal al prădătorilor/dăunătorilor
- Uciderea ilegală a speciilor protejate în scopuri sportive
- Colectarea ilegală a ouălor și împănarea
- Otrăvirea ilegală
- Comerțul ilegal cu specii protejate
- Distrugerea ilegală a habitatelor protejate

CAZURI DE UCIDERE ILEGALĂ A PĂSĂRILOR

0 - 10 000
10 001 - 20 000
20 001 - 60 000
60 001 - 99 999
100 000 - 300 000
500 000 - un milion
2 milioane - 6 milioane

1. http://wwf.panda.org/about_our_earth/species/problems/illegal_trade/

Legislația cu privire la infracțiunile împotriva speciilor sălbatice

Există câteva legi europene care reglementează uciderea ilegală a animalelor sălbatice, printre acestea fiind și Directiva Păsări, Directiva Habitate și Directiva cu privire la infracțiunile de mediu² (vedeți chenarul). UE este, de asemenea, semnatară câtorva acorduri internaționale legate de infracțiunile împotriva animalelor sălbatice, inclusiv Convenția pentru conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice (CMS) și cea privind comerțul internațional cu specii periclitate (CITES). Alăturându-se CITES, UE a devenit un actor mai puternic în rândul celor care depun eforturi pentru a proteja mediul și a preveni comerțul ilegal de acest tip, la nivel mondial.

Infracțiunile de mediu în UE

Directiva cu privire la infracțiunile de mediu a fost aprobată în 2008 și ea solicită statelor membre să considere anumite activități, care încalcă legislația europeană de mediu, ca fiind delict. Acestea includ uciderea și comerțul cu specii protejate, precum și deteriorarea semnificativă a habitatelor ce adăpostesc animale sălbatice și care sunt parte din rețeaua Natura 2000 de arii protejate.

Statele membre UE trebuie să aplice sancțiuni eficiente, disuasive și proporționale în cazul acestor infracțiuni, precum și al altor infracțiuni de mediu (cum ar fi depozitarea ilegală de deșeuri).

Uciderea, capturarea și comerțul ilegal cu păsări în UE

Uciderea, capturarea și comerțul ilegal cu păsări sunt o problemă în întreaga Europă, având un impact negativ asupra populațiilor anumitor specii de păsări sau în anumite locații. Mai mult, acestea sunt piedici în calea îmbunătățirii statutului speciilor protejate din UE – obiectiv al Directivei Habitate (vedeți chenarul) și totodată primul deziderat al Strategiei UE pentru Biodiversitate în 2020, respectiv o prioritate a recentului Plan de Acțiune pentru natură, oameni și economie al Comisiei.

În ultimii ani s-au intensificat măsurile luate la nivel internațional cu privire la acest subiect. În 2012, Comisia Europeană a publicat 'Fișa de parcurs pentru combaterea uciderii ilegale, capturării și comerțului ilegal cu păsări', actualizată în 2017. Aceasta constă într-o serie de acțiuni specifice care se implementează de către statele membre, părți interesate și de Comisie. În plus, alte două acorduri internaționale majore referitoare la conservarea speciilor, Convenția de la Berna și cea de la Bonn, au

început să abordeze problema. Convenția de la Berna a dezvoltat „Planul de acțiune de la Tunis pentru eradicarea uciderii ilegale, capturării și comerțului cu păsări sălbatice” (Consiliul Europei, 2013). Convenția pentru conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice (CMS, sau Convenția de la Bonn), a adoptat în 2014 o rezoluție și a format, cu sprijinul Comisiei, un ‘Grup de Lucru interguvernamental cu privire la uciderea ilegală, capturarea și comerțul cu păsări migratoare în zona Mediteranei’ – MIKT (UNEP/CMS 2014). Acest grup de lucru cuprinde reprezentanți ai guvernelor țărilor membre CMS din zona Mării Mediterane, inclusiv UE și alte părți interesate.

Principalele cauze ale uciderii ilegale a păsărilor

- Otrăvirea indirectă cauzată de controlul dăunătorilor și prădătorilor – afectează în special păsările răpitoare
- Traficul ilegal cu ouă și cu păsări pentru vânătoria cu șoimi
- Colectarea de ouă
- Braconajul și uciderea ilegală în zone cu interese competitive (de ex. domenii pentru vânătoria la cocoș de munte/ieruncă, vânătoria de trufe)
- Capturarea nediscriminantă pentru hrană (de ex. și a păsărilor cântătoare)

Directiva Habitate

Directiva Habitate interzice activitățile care amenință în mod direct păsările, printre acestea fiind uciderea sau capturarea intenționată, distrugerea cuiburilor sau colectarea ouălor, dar și activitățile conexe precum comerțul cu păsări vii sau moarte; excepțiile sunt puține și sunt menționate în Anexa III a Directivei. Directiva admite vânătoria ca activitate legitimă și prezintă un întreg sistem de management al vânătorii care poate asigura sustenabilitatea acesteia. O cerință a acestui sistem este ca păsările să nu fie vânat în perioadele lor de maximă vulnerabilitate, cum ar fi migrația înapoi spre zonele de cuibărire sau perioada de reproducere/clocire. Tot aici mai e inclusă o cerință către statele membre: de-a considera ilegală orice formă de ucidere nediscriminantă și în masă a păsărilor, cu mențiunea că se pot face derogări în anumite cazuri și doar dacă nu se găsesc alte soluții acceptabile. Directiva mai promovează cercetarea, în vederea protecției și managementului tuturor speciilor de păsări incluse în Directivă.

2. Directive 2008/99/EC on the protection of the environment through criminal law

Fișa de parcurs a UE

Fișa de parcurs pentru eliminarea uciderii ilegale, capturării și comerțului ilegal cu păsări sălbatice identifică cinci domenii principale în care Comisia Europeană poate lua atitudini pentru a sprijini statele membre:

1. **Conștientizarea în rândul autorităților competente și a societății civile**
2. **Finanțarea de proiecte**
3. **Coordonarea eforturilor la nivelul UE**
4. **Prelucrarea datelor furnizate de statele membre în contextul raportării**
5. **Inițierea de proceduri legale**

Fișa nu-și propune să creeze un program complex de stopare a uciderii, prinderii și comerțului ilegal cu păsări, deoarece un astfel de program se găsește deja în Planul de Acțiune al Convenției de la Berna. Ea enumeră în schimb o serie de acțiuni posibile pentru Comisia Europeană și alte părți interesate, grupate în patru categorii:

1. **Monitorizare și colectarea de date**
2. **Schimb de informații, instruire și conștientizare**
3. **Aplicarea legii și aspecte legislative**
4. **Prevenție**

Inițiativa UE pentru vânătoare durabilă

Foto: LIFE10 NAT/HU/000019/MME/Márton Horváth

CITES

Traficul internațional cu specii sălbatice de faună și floră

Comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră atinge valori de nivelul miliardelor de euro și include sute de milioane de plante și animale. Este divers, mergând de la animale și plante vii până la produse derivate din acestea, inclusiv hrană, produse din piele, cherestea și medicamente.

Convenția cu privire la comerțul internațional cu specii periclitate de faună și floră sălbatică (CITES), semnată în 1973, își propune să se asigure că, la scară globală, acest comerț nu amenință tocmai supraviețuirea respectivelor specii. Convenția asigură diferite grade de protecție unui număr de cel puțin 30 000 de specii de animale și plante. CITES acționează prin controalele pe care le inițiază asupra comercializării pe piața globală a indivizilor din anumite specii. Sistemul de control se aplică și licențelor, a căror obținere necesită autorizarea pentru import și (re-)export a speciilor cuprinse în Convenție.

În luna februarie 2016, Comisia Europeană a adoptat o **Comunicare cu privire la Planul de acțiune al UE pentru combaterea traficului cu specii sălbatice de faună și floră**, care prezintă un plan-cadru pentru eforturile reunite împotriva infracțiunilor legate de fauna și flora sălbatică în UE, dar și pentru întărirea rolului UE în lupta globală împotriva acestor activități ilegale. Planul are trei mari direcții: o mai bună punere în practică, mai bună colaborare și prevenție mai eficientă. Planul de acțiune va fi implementat împreună de către UE (serviciile Comisiei, EEAS, Europol, Eurojust) și statele membre, până în 2020. Ținta este de-a dezvolta o abordare mai strategică cu privire la verificări, controale, precum și de-a aplica regulile împotriva traficului cu specii sălbatice de faună și floră la nivelul UE. Planul de acțiune împotriva traficului cu specii sălbatice de faună și floră își propune, de asemenea, să intensifice eforturile privind implementarea Fișei de parcurs a UE pentru eliminarea uciderii ilegale, a capturării și comerțului ilegal cu păsări.

În vederea îmbunătățirii dialogului cu și între părțile interesate, o nevoie deja demult identificată, Comisia Europeană a lansat, în 2001, Inițiativa pentru vânătoare durabilă. Unul din rezultatele-cheie ale acesteia a fost Ghidul CE pentru vânătoare având în vedere Directiva Păsări (2004). Acesta furnizează linii directoare clare și cuprinzătoare pentru includerea, de către statele membre, a principiilor Directivei Păsări în măsurile naționale de reglementare a vânătorii.

Inițiativa a facilitat, de asemenea, un dialog între Federația asociațiilor pentru vânătoare și conservare a UE (FACE) și BirdLife Internațional. Astfel, în 2004 s-a ajuns la un acord comun privind recunoașterea valorii Directivei Păsări în menținerea speciilor sălbatice de păsări (inclusiv cele care pot fi vânat) și a habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă la nivelul UE – aplicarea Directivei bazându-se pe Ghidul Interpretativ al Comisiei.

Fondată în 1977, FACE reprezintă interesele a șapte milioane de vânători din Europa, având ca membri asociații de vânătoare din 34 de țări.

„Politica FACE este de intoleranță absolută vis-a-vis de infracțiunile privind fauna și flora sălbatică și de uciderea ilegală a speciilor și asta este ceea ce promovăm în rândul membrilor noștri,” subliniază Dr. David Scallan, coordonatorul pentru conservare al organizației.

El mai susține și că vânătorii și asociațiile de vânătoare pot să contribuie în mod esențial la combaterea infracțiunilor privind fauna sălbatică. „Ei sunt ochii și urechile evenimentelor de pe teren, așadar pot avea un rol în semnalarea incidentelor.”

În plus, asociațiile de vânătoare pot comunica eficient pe subiectul uciderii ilegale. Un exemplu este inițiativa FACE cu privire la uciderea păsărilor în zona mediteraneană, unde aceasta a colaborat cu vânătorii pentru condamnarea acțiunilor ilegale, dar și în timpul investigațiilor.

„FACE este un partener valoros în lupta împotriva infracțiunilor privind fauna și flora sălbatică la nivelul UE, care totodată poartă o responsabilitate specifică,” spune Wouter Langhout, responsabil cu politicile UE privind natura la BirdLife. „Trebuie ca ei să transmită mesajul toleranței zero.”

Împreună, FACE și Organizația proprietarilor de terenuri din Europa (ELO) asigură

BirdLife și Inițiativa pentru vânătoare

secretariatul intergrupului de pe lângă Parlamentul European denumit „Biodiversitate, Vânătoare, Zone rurale,” una din cele mai vechi și mai active platforme parlamentare. Grupul a fost înființat în 1985 și beneficiază de susținerea a 110 Membri ai Parlamentului (MPE), inclusiv Karl-Heinz Florenz (vedeți chenarul).

MEP Karl-Heinz Florenz

Germanul Karl-Heinz Florenz, MPE, este președintele Intergrupului de pe lângă Parlamentul European, „Biodiversitate, Vânătoare, Zone rurale”.

Conform acestuia, o idee principală a acestui grup, pe lângă conservarea biodiversității și promovarea zonelor rurale prospere din punct de vedere economic și social, este aceea că „un sistem de vânătoare serios și durabil, controlat de guvern, este componenta unei politici de mediu de calitate.”

Tot el spune că „fiecare vânător luptă împotriva ilegalităților” și că „legislatorii trebuie să colaboreze cu vânătorii pentru a combate vânătoarea ilegală.” El recunoaște că nu toată lumea simpatizează asociațiile de vânătoare, însă pune accent pe faptul că acestea joacă un rol important în combaterea infracțiunilor privind speciile sălbatice de floră și faună, deoarece le aduc la cunoștință membrilor restricțiile existente. „Nu mi se pare că asociațiile de vânătoare sunt un element care blochează procesul, deoarece ele sunt interesate de imaginea lor pozitivă și vor să se implice”, spune el.

Wouter Langhout de la BirdLife, explică: „Domeniile noastre principale [privind infracțiunile asupra speciilor sălbatice] sunt otrăvirea și folosirea de momeli otrăvite, traficul cu păsări cântătoare și persecutarea păsărilor de pradă. Pe parcursul ultimilor ani am investit foarte mult în monitorizare – caracterizarea infracțiunilor privind fauna sălbatică și dimensiunile acestora.”

„Am realizat un raport cu privire la ucidere, care documentează situația uciderii ilegale a păsărilor în zona Mediteranei. De asemenea, tocmai am lansat campania ucidere 2.0, care acoperă întreaga Europă și alte câteva țări; acestea sunt cele mai bune estimări cu privire la numărul păsărilor afectate de acest tip de infracțiune: numărul de păsări ucise, precum și speciile afectate,” spune dl. Langhout.

„Suntem activi și în ceea ce privește politicile din domeniu. Am adresat în repetate

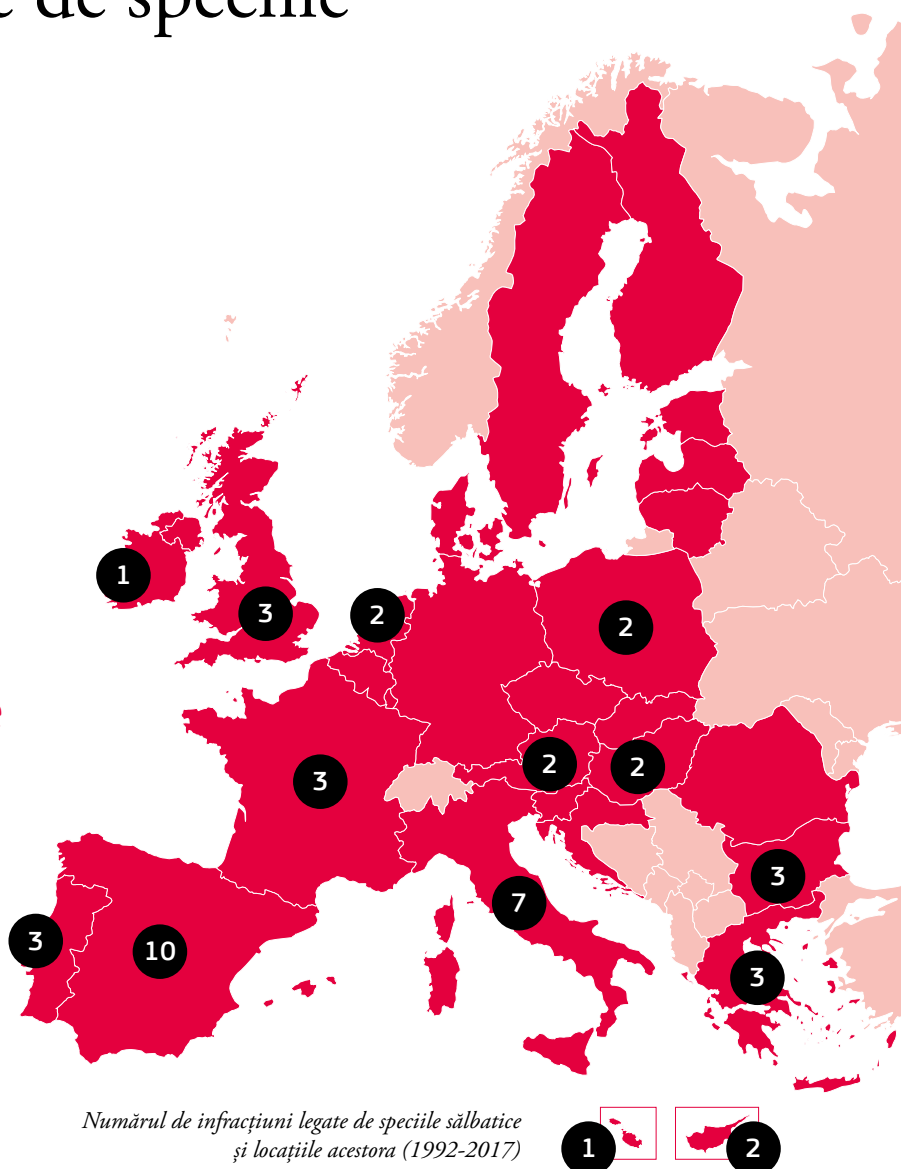
rânduri plângeri formale Comisiei Europene [pe subiectul Directivei Păsări] și participăm la tot ce ține de Fișa de parcurs pe tema uciderii ilegale a păsărilor; întâlnirile se țin în mod regulat între Comisie și părțile interesate de acest subiect. Organizația noastră chiar implementează activități legate de Fișa de parcurs, așadar suntem atenți la monitorizare și oferim Comisiei o imagine de ansamblu cu privire la ceea ce se întâmplă efectiv pe teren. De exemplu, ultima dată am transmis părților interesate din Europa informații despre proiectele LIFE care lucrează concret pe tema uciderii ilegale a păsărilor. Facem asta mereu. Participăm la întâlniri pentru a ne asigura că toți cei implicați sunt la curent cu ceea ce se întâmplă,” concluzionează el.

Foto: © European Union 2012 PE-EP

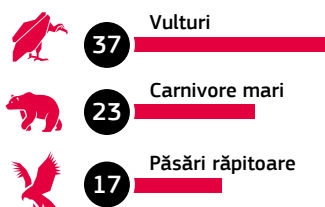
Rolul LIFE în ceea ce privește infracțiunile legate de speciile sălbatice în UE

LIFE a jucat un rol central în coordonarea acțiunilor care pot preveni și reduce cazurile de infracțiuni asupra faunei sălbatice în UE.

Programul a investit peste **70 de milioane de euro** în mai mult de **40 de proiecte LIFE** adresate direct activităților ilegale legate de speciile sălbatice.

Numărul proiectelor, per specie din Anexă

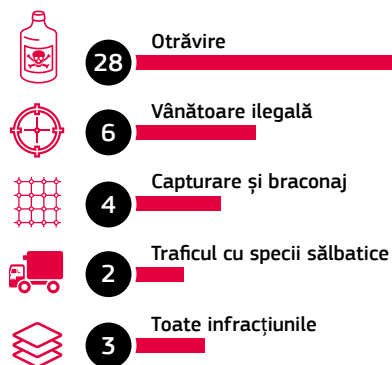

LIFE este instrumentul financiar al UE care sprijină proiecte de mediu, conservarea naturii și acțiuni climatice în întreaga Uniune Europeană. Este singurul program financiar, legat de bugetul european, care să fie dedicat exclusiv mediului – și în special conservării naturii. Încă din 1992, LIFE a co-finanțat mai mult de 1650 de proiecte, mobilizând peste 2 miliarde de euro pentru conservarea naturii și biodiversității.

Din cele 43 de proiecte care au abordat problema activităților ilegale legate de speciile sălbatice, majoritatea s-au axat pe otrăvirea speciilor protejate – în special păsări, cum ar fi răpitoarele sau vulturii, respectiv carnivorele mari. Așa cum se vede în Figura 1, proiectele s-au ocupat și de alte infracțiuni similare, cum ar fi vânătoria ilegală, capturarea și braconajul,

traficul cu specii; trei proiecte au acoperit întreg spectrul infracțiunilor legate de speciile sălbatice de faună.

Proiectele LIFE care au abordat acest domeniu sunt localizate în special în sudul și centrul Europei (vedeți Figura 3). Conform raportului Killing 2.0 al BirdLife, acest lucru este în acord cu locațiile unde s-au semnalat cele mai multe incidente legate de speciile sălbatice din Europa. Cu toate acestea, câteva state membre, în special din Europa centrală, nu au avut încă niciun proiect LIFE orientat către aceste activități ilegale. E important de observat că unele proiecte au implementat acțiuni transfrontaliere, cum ar fi proiectul bulgar Revenirea Neophron, care este activ și în Grecia (vedeți pag. 25-26 și 42-45)..

Exemple de acțiuni din proiecte LIFE

Monitorizare și colectarea de date:

- Colectarea de cazuri (bază de date) și raportarea infrațiunilor cu privire la speciile sălbatice
- Identificarea speciilor vizate, a tipurilor de activități ilegale, precum și a locației acestora

Schimb de informații, instruire și conștientizare:

- Instruirea persoanelor responsabile cu aplicarea legii
- Pregătirea câinilor specializați pentru detectarea momelilor otrăvite – uneori și trans-frontalier
- Instruirea pentru colectarea de dovezi (seturi de identificare a otrăvurilor)
- Campanii de informare publică împotriva folosirii ilegale a otrăvurilor

Aplicarea legii și aspecte legislative:

- Actualizarea/Implementarea legislației, amenzi și sancțiuni
- Instruirea procurorilor specializați în acțiuni judiciare
- Sprijin în formarea de echipe specializate pe infrațiunile legate de fauna sălbatică, în cadrul forțelor de poliție.

Prevenție:

- Declararea de zone de supraveghere, în colaborare cu asociațiile locale de vânători

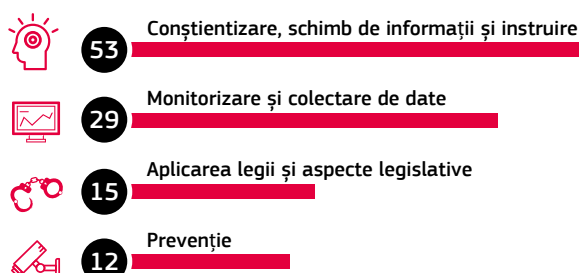
Lecții din LIFE

Obiectivul acestei publicații este de-a sublinia cum sprijină programul LIFE implementarea politicilor UE cu privire la infrațiunile legate de speciile sălbatice de floră și faună. Majoritatea proiectelor prezentate au dezvoltat acțiuni în acord cu Fișa de parcurs a UE pentru eliminarea uciderii ilegale, capturării și comerțului ilegal cu păsări (vedeți Tabelul 1). Acțiunile din Fișă sunt împărțite în patru categorii: monitorizare și colectare de date; schimb de informații, instruire și conștientizare; aplicarea legii și aspecte legislative; prevenție.

Foto: LIFE66 NAT/EC00062

Numărul de proiecte LIFE implementate în acord cu Fișa de parcurs pentru eliminarea uciderii ilegale, capturării și comerțului ilegal cu păsări

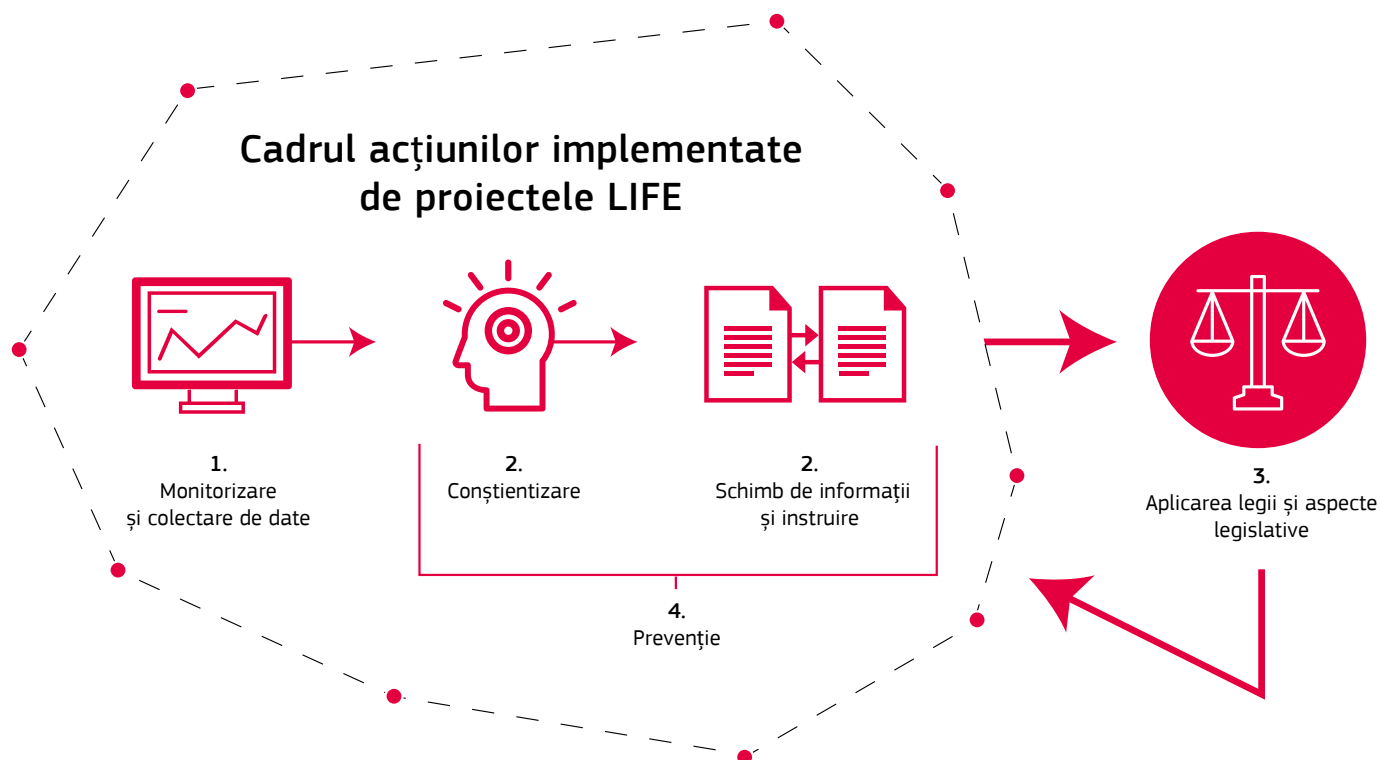

Figura mai sus arată cum pot contribui proiectele LIFE la abordarea integrată descrisă în Fișa de parcurs. Proiectele care colectează date cu privire la activitățile ilegale și abordează problema (1.) pot conduce la o gamă de acțiuni care merg de la instruire până la conștientizare (2.), combinate în acțiuni de prevenție (4.). Aplicarea legii și competențele legale cad în responsabilitatea statelor membre. Cu toate acestea, unele activități din cadrul proiectelor

sprijină implementarea aspectelor legislative, inclusiv instruirea ofițerilor de poliție și a celor vamali în vederea unei mai mari eficiențe în aplicarea legii. Un bun exemplu este proiectul VENENO NO, care a acoperit toate aspectele, de la colectarea de date până la susținerea aplicării legislației și prevenție (vedeți pag. 20-21 și 55-56).

Realizările majore ale proiectelor LIFE care au abordat problema infracțiunilor legate de speciile sălbatice

- Monitorizare și colectarea de date cu noi tehnologii de urmărire prin satelit
- Bază de date a incidentelor (potențial pan-europeană)
- Echipe de patrulare ce pot detecta otrăvurile și asigură prevenția, în aproape toate țările mediteraneene
- Rețele anti-otrăvire din care fac parte vânători, ciobani etc.
- Folosirea tehnologiilor, implicarea oamenilor
- Implicarea mass-media: oamenii devin conștienți de faptul că infracțiunile împotriva speciilor sălbatice de faună și floră sunt de fapt crime
- Campanii de conștientizare în statele membre
- Conștientizare specializată și instruire pentru autoritățile statului, Poliție, autorități vamale, Procuratura publică/Parchete, avocați și judecători care se ocupa cu probleme de mediu
- Sancțiuni puternice și clare, aplicate mai frecvent.

Foto: © 2015 – LIFE14 PRE/UK/000002/Richard Bennett. All rights reserved. Licensed to the European Union under conditions.

Promovarea planurilor de acțiune pentru păsări

Proiectul EuroSAP este o inițiativă care reunește 13 parteneri și acoperă o perioadă de trei ani de zile, fiind coordonată de BirdLife în vederea rezolvării unora din situațiile cu care se confruntă 16 specii periclitate. Scopul acestui proiect LIFE este de-a îmbunătăți măsurile de conservare dedicate acestor păsări studiind ciclul lor de viață, rutele de migrație și condițiile de supraviețuire – inclusiv infracțiunile asupra speciilor sălbatice, care pentru multe dintre specii sunt o mare problemă.

„Principalul exemplu este cel al turturelei (*Streptopelia turtur*), specie în rândul căreia se înregistrează o rată foarte mare de decese prin omorâre, atât în interiorul cât și în afara UE,” spune Wouter Langhout, responsabilul cu politicile UE pentru natură în cadrul BirdLife.

„Vulturii sunt, de asemenea, foarte vulnerabili, fiind atrași de momelile otrăvite și având capacitatea de-a găsi aceste momeli pe distanțe mari; unele populații sunt foarte vulnerabile. Populația de hoitari din Bulgaria, spre exemplu, este foarte sensibilă la otrăviri și pe deasupra este o populație foarte mică. În astfel de cazuri, fiecare individ contează.”

El mai subliniază și faptul că, pentru BirdLife, numărul mare de incidente de otrăvire din Spania rămâne o grijă primordială. Cu toate acestea, prin proiectul LIFE organizația încurajează mai ales elaborarea de planuri de acțiune bine gândite. „Statele membre UE sunt responsabile pentru implementarea acestora, iar Comisia trebuie să se asigure că acest lucru se întâmplă”, adaugă el.

1

Colectarea de date și instrumente de monitorizare:

- Rețele de persoane și entități interesate
- Linii telefonice/ puncte de contact dedicate
- Echipa specializată de câini
- Transmițătoare prin satelit
- Oameni

Exemple de bună practică:

- Utilizarea datelor istorice
- Dezvoltarea unor instrumente de raportare accesibile publicului larg
- Mobilizarea unor rețele locale de colectare a datelor
- Dezvoltarea unor protocoale pentru gestionarea cazurilor de otrăvire
- Crearea și armonizarea bazelor de date la nivel european.

Problemă:

Otrăvirea este amenințarea cea mai mare pentru multe specii periclitate de păsări de pradă, cum ar fi, în Ungaria, vulturul imperial. Pentru a putea reduce impactul acestei amenințări asupra păsărilor este esențial să existe informații despre cazurile de otrăviri: moment de timp, localizare, cum și de ce au loc acestea.

Soluție:

Proiectul HELICON a dezvoltat o bază de date privind cazurile de otrăvire, împușcare și alte activități ilegale care vizează păsările de pradă din Ungaria. Proiectul care i-a urmat, PannonEagle Life, extinde această bază de date la nivel regional.

Rezultat:

Mai mult de 1000 de cazuri de ucidere a păsărilor au fost introduse în baza de date TOTEM. În 2018, aceasta va fi extinsă pentru a include date din Austria, Cehia, Slovacia și Serbia. "Teoretic, în viitor va fi posibil să colectăm date din întreaga Europă", declară managerul de proiect, Márton Horváth.

Citiți mai multe pe pagina 14.

2

Problemă:

La eretele vânat și alte specii de păsări protejate se înregistrează adesea o rată ridicată a mortalității juvenile.

Soluție:

Urmărirea prin satelit a exemplarelor juvenile ajută organizațiile care se ocupă de protecția lor să stabilească, cel mai adesea, cauzele morții. Mai mult, aceasta permite identificarea zonelor de cuibărire și oferă noi posibilități de-a înțelege comportamentul speciilor protejate.

Rezultat:

Datele colectate prin satelit sunt foarte importante pentru identificarea infracțiunilor legate de speciile de animale sălbatice. De asemenea, simplul fapt că oamenii știu că există păsări care poartă un transmițător de date poate să prevină uciderea lor ilegală.

Citiți mai multe pe pagina 18.

3

Problemă:

Lipsa datelor cu privire la otrăvurile utilizate în cazul infracțiunilor de otrăvire a păsărilor și a altor specii sălbatice blochează eforturile de-a aborda această problemă.

Soluție:

Un proiect LIFE din Spania, VENENO NO ("fără otrăvă") a studiat informațiile acumulate de-a lungul unei perioade de cinci ani cu privire la mai mult de 4000 de cazuri de otrăvire. Analiza a scos în evidență nevoia unui control mai strict al promovării și folosirii produselor fitosanitare, pentru a preveni utilizarea lor în momeli otrăvite.

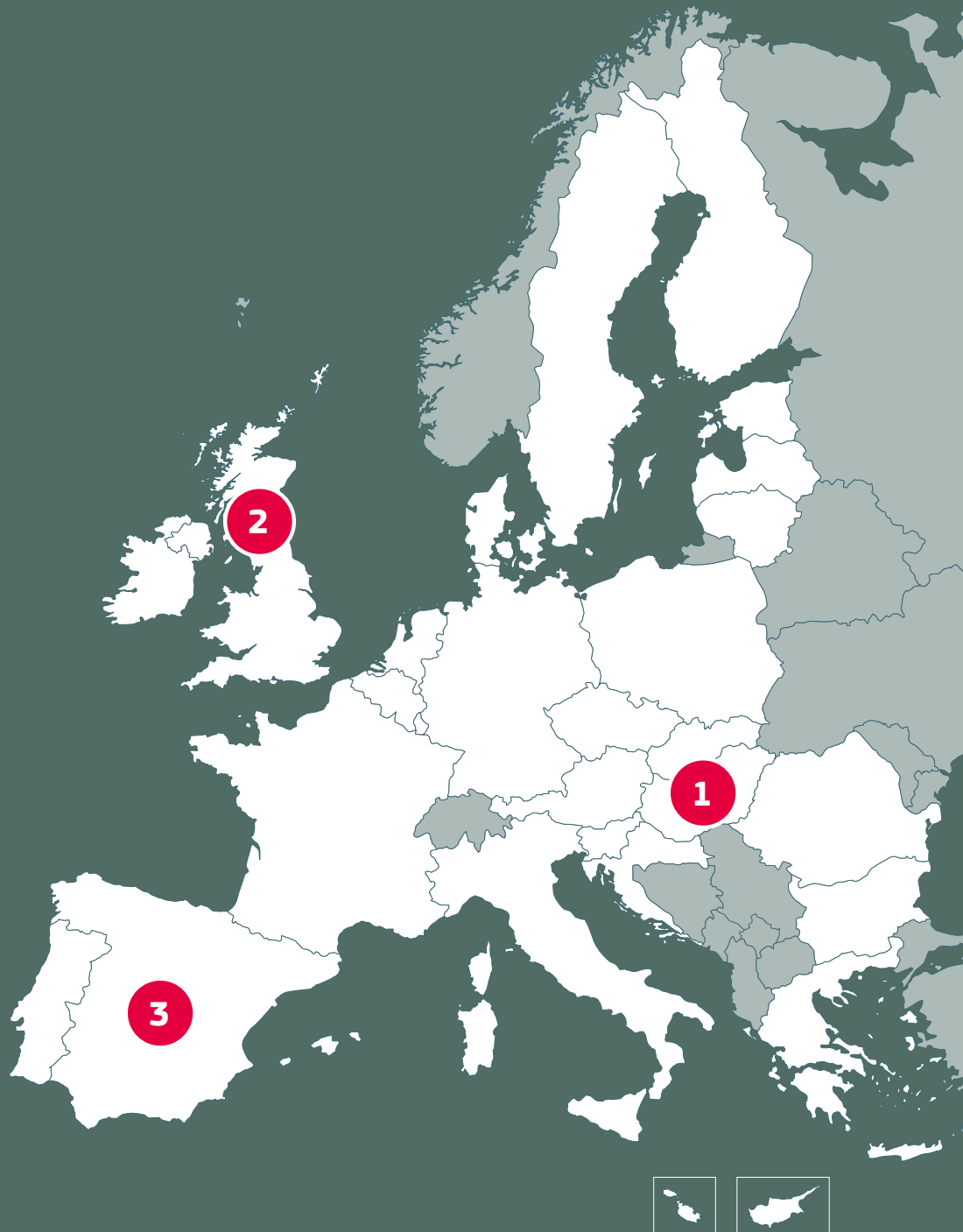
Rezultat:

Rezultatele proiectului au fost utilizate în elaborarea planurilor naționale de acțiune, dar și a Planului european de acțiune pentru prevenirea otrăvirii ilegale a animalelor sălbatice.

Citiți mai multe pe pagina 20.

Capitolul 1

Monitorizare și colectare de date

Realizarea unei baze de date cu infracțiunile legate de fauna sălbatică din Europa

1

Proiectul HELICON a dezvoltat o bază de date a infracțiunilor comise împotriva păsărilor de pradă din Ungaria prin otrăvire, împușcare și alte activități ilegale.

Proiectul ce i-a urmat, PannonEagle Life, extinde baza de date pentru a cuprinde cinci țări central-europene.

„Am început să realizăm o bază de date a infracțiunilor cu impact asupra păsărilor în jurul anului 2007” își amintește Márton Horváth de la organizația BirdLife Hungary (MME), care este și coordonatorul de proiect atât pentru HELICON (vedeți chenarul) cât și pentru PannonEagle Life. Factorul catalizator a fost pierderea a două exemplare de acvile de câmp prin otrăvire, în anul 2005. Colectarea sistematică a datelor a început cu analiza literaturii provenite din mai multe publicații pe teme veterinare și de conservare a speciilor. „Am colectat toate datele disponibile din 1975 încoace și le-am corelat cu datele mai recente colectate de noi și de colegii noștri din parcurile naționale”, relatează dr. Horváth.

Baza de date HELICON este realizată în Excel, dar datele sunt partajate și în Google Drive pentru ca partenerii de proiect să aibă acces la ele. Datele incluse sunt: tipul infracțiunii, localizare, specii, număr de exemplare afectate, autoritatea care a investigat cazul, rapoarte veterinare și tipul de otrăvire - în cazul acestei infracțiuni (vedeți chenarul).

Un grup de lucru antiotrăvire, stabilit în cadrul primului proiect LIFE, a adunat toate organizațiile guvernamentale și non-guvernamentale implicate în conservarea păsărilor răpitoare, cum ar fi echipele de conducere a parcurilor naționale, Poliția, veterinari și vânători. Aceștia au furnizat informații pentru baza de date și, în schimb, au avut acces la toate datele colectate. Din motive de siguranță, accesul publicului larg este restricționat, dar sunt disponibile rapoarte scurte.

HELICON: sumar

Ungaria adăpostește cea mai mare populație de acvile imperiale orientale (Aquila heliaca) din UE, cu 117 perechi înregistrate în 2010. Deși numărul exemplarelor acestei specii periclitate la nivel global a crescut ușor începând cu 1980, această tendință pozitivă e amenințată de creșterea considerabilă a cazurilor de vânătoare ilegală. Mai mult de 50 de acvile de câmp au fost otrăvite în Ungaria în anii premurgători inițierii proiectului HELICON. Proiectul LIFE are ca scop reducerea semnificativă a mortalității din alte cauze decât cele naturale. Acest scop a fost atins prin: măsuri de monitorizare și protejare a exemplarelor de acvile pentru a le oferi posibilitatea reproducerii; măsuri de monitorizare a incidentelor de vânătoare ilegală; realizarea unei baze de date a infracțiunilor ce afectează speciile de păsări și stabilirea unor protocoale de investigare a infracțiunilor; măsuri de conștientizare a părților interesate cu privire la metodele alternative de vânătoare a acvilei – astfel încât să nu se pună în pericol siguranța speciei - și măsuri de conștientizare a publicului în ceea ce privește conservarea păsărilor răpitoare și impactul negativ al otrăvirii.

Prin intermediul proiectului, autoritățile maghiare au fost ajutate să depisteze și să urmărească penal mai multe cazuri de otrăvire, rezultând cinci condamnări. A urmat o scădere semnificativă a cazurilor de acvile otrăvite (de la 16 în 2012 la 1 în 2016), fapt ce s-a tradus printr-o scădere a ratei mortalității speciei. Populația de acvile de câmp apte pentru reproducere numără acum 200 de perechi în Ungaria.

Informații suplimentare pe: <http://www.imperialeagle.hu/>

Foto: MME/Márton Horváth

**„Acest proiect cuprinde cinci țări,
dar teoretic va fi posibil să colectăm
informațiile din întreaga Europă în viitor.“**

Colectarea datelor

Proiectul HELICON a dezvoltat trei protocoale necesare investigării infracțiunilor legate de speciile sălbatice, pentru veterinari, Poliție și pentru anchetatorii care lucrează pe teren. „Totodată a fost elaborat un protocol destinat tuturor celor care găsesc un cadavru sau o momeală otrăvită; se pornește de la mai multe opțiuni și se alege cele aplicabile în situația respectivă. Dacă e suspectată o otrăvire, accidentală sau ilegală, informația va fi inclusă în baza de date cu infracțiuni” explică dr. Horváth. „Un exemplu foarte des întâlnit este acela al otrăvirii accidentale a acvilelor ca rezultat al folosirii proiectilelor cu plumb de către vânători, acumularea de plumb putând cauza intoxicații.”

Beneficiarul proiectului, organizația MME, a creat un formular de raportare online, o linie telefonică și o adresă de email dedicate, pentru ca oricine să poată înregistra cazuri suspecte de otrăvire ilegală. „Am pus la dispoziție o linie telefonică dar, sincer vorbind, s-au înregistrat puține raportări din partea publicului” spune dr. Horváth, „ea reprezintă totuși un instrument bun în administrarea rețelei.”

Linia telefonică este gestionată de Gábor Deák, care merge și pe teren de câteva ori pe săptămână, conducând o echipă de câini (vedeți paginile 46-47). „O echipă specializată de câini poate răspunde rapid atunci când sunt semnalate posibile infracțiuni și ea colectează

multe informații legate de otrăvirile ilegale. Câinii sunt conectați direct, printr-o serie de senzori, la noua bază de date online, care monitorizează prin GPS atât localizarea câinelui cât și a responsabilului acestuia. „Primim aproximativ 50 de telefoane pe an, 10% fiind de la publicul larg și 90% de la specialiști în conservare, vânători, medici veterinari” explică dl. Deák.

Rețeaua de aproximativ 250 de rangeri care lucrează în parcurile naționale din Ungaria și cei 300 de voluntari care participă la monitorizarea păsărilor de pradă colectează informații valoroase în legătură cu infracțiunile legate de speciile sălbatice. Totodată rangerii sunt în legătură directă cu fermierii locali, aceștia preferând să raporteze direct rangerilor, iar rangerii apelează mai departe la linia de telefon a organizației MME. Vânătorii sunt încurajați să raporteze infracțiunile ce afectează păsările prin intermediul Asociației Naționale a Vânătorilor din Ungaria, care este și partener în proiect (vedeți chenarul).

La finalul proiectului HELICON (2012-2016), baza de date cu infracțiuni ce afectează păsările avea 1023 de înregistrări referitoare la 2350 de exemplare (inclusiv 252 de acvile de câmp). Au fost documentate 147 de cazuri de otrăvire (din care 89 sunt ilegale, 14 accidentale și 44 suspecte).

Realizarea bazei de date TOTEM

Faptul că proiectul LIFE este încă în derulare permite echipei de informaticieni a centrului de monitorizare aparținând organizației MME să realizeze o bază de date online, numită TOTEM. „Aceasta va include diferite informații legate de mortalitatea păsărilor, animalelor, reptilelor și amfibienilor, dar va conține și o secțiune specială axată pe mortalitatea cauzată de otrăvire” spune dr. Horváth.

Centrul de monitorizare corelează patru baze de date realizate prin proiectul HELICON (cea cuprinzând informații legate de cuiburile de acvile de câmp, cea conținând informații legate de monitorizarea acvilelor, cea cu informații legate de monitorizarea prin satelit a păsărilor și baza de date cu infracțiunile ce afectează populațiile de păsări) cu alte baze de date ale organizației MME. Scopul principal este acela de a concentra toată informația într-un atlas al păsărilor din Ungaria, în cadrul bazei de date MAP (Madáratlasz Program).

Sunt explorate și metode noi de colectare a informațiilor legate de infracțiunile ce afectează păsările. „Există o aplicație online realizată

de partenerul nostru BirdLife Austria, deci avem deja o aplicație de colectare a datelor pentru telefonul mobil. Planul nostru este să o corelăm cu baza de date TOTEM” afirmă dr. Horváth. „TOTEM (nu este acronim, ci un joc de cuvinte cu semnificația ‘animal mort’) este construită pe trei niveluri de informație”, explică dr. Horváth. „Primul nivel corespunde unui caz dat; de exemplu, un infractor pune otrăvă într-o zonă, cadavrele fiind găsite în locuri diferite.” La acest nivel, baza de date TOTEM oferă informații legate de documentele relevante pentru acest caz (de exemplu documente ale poliției și tribunalului).

„Al doilea nivel, pe care îl numim eveniment, oferă informații despre data și locul exacte,” continuă el. Coordonatele geografice din baza de date a evenimentelor sunt corelate cu Google Maps pentru a se putea vizualiza locația. „Într-un loc, spre exemplu, am găsit trei exemplare de erete de stuf și doi corbi. Fiecare exemplar găsit va avea fișierul lui în nivelul al treilea al bazei de date. Acolo încărcăm fotografii, documente de la medicii veterinari, informații legate de procentajul de otrăvă și așa mai departe.”

Realizarea unei baze de date la nivel european

Baza de date TOTEM (totem.mme.hu) vine cu avantaje importante în ceea ce privește raportarea informațiilor, în comparație cu lucrul în Excel. De exemplu, atunci când un caz nou este adăugat în baza de date, el apare imediat pe hărți și se pot genera automat rezumate.

Echipa proiectului PannonEagle Life se străduiește să depășească provocările fuzionării bazelor de date naționale în vederea realizării unei baze de date regionale. „În prezent avem peste 1080 de înregistrări pentru Ungaria. Partenerii noștri colectează informații în țările lor, dar ele sunt înregistrate în formate diferite. Ne-am dori deci să le punem cap la cap într-o singură bază de date,” afirmă dr. Horváth. „Scopul nostru este să finalizăm versiunea bazei de date pentru Ungaria și apoi, la începutul lui 2018, să începem să importăm informații din cele patru țări partenere în proiectul PannonEagle (Austria, Republica Cehă, Serbia și Slovacia).”

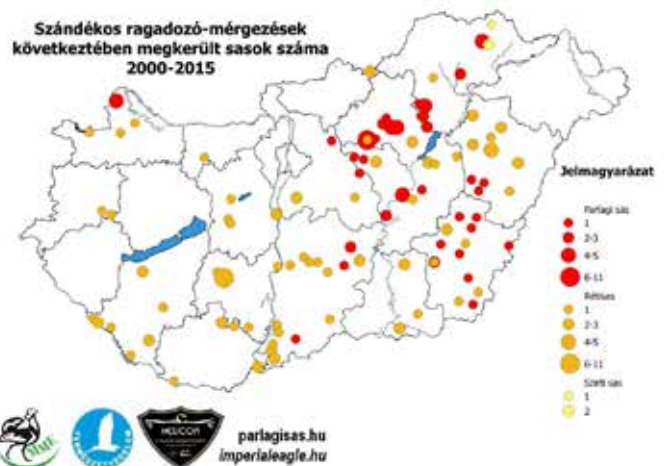

Asociația Națională a Vânătorilor din Ungaria

The Hungarian Hunters' National Chamber
Asociația Națională a Vânătorilor din Ungaria cuprinde 3500 de membri. Gábor Kovács, membru al Asociației, explică faptul că Asociația a participat la proiectul LIFE pentru a-și demonstra angajamentul în protejarea acvilei de câmp.

Au fost organizate sesiuni de informare în cadrul reuniunilor anuale pentru instruirea vânătorilor. „Consecințele vânătoriei ilegale au fost demonstrate foarte clar în rândul participanților. Schimbările de atitudine sunt sesizabile.” afirmă dl. Kovács. „Există interese comune între gestionarea vânătoriei și protecția naturii.” adaugă el.

„Numărul mare de membri al Asociației Vânătorilor la nivel național are ca rezultat direct posibilitatea ca membrii cu o conștiință ecologică mai pronunțată să contribuie semnificativ la descoperirea acțiunilor ilegale.” adaugă dl. Kovács.

LIFE10 NAT/HU/000019
Titlu: Conservation of imperial eagles by managing human-eagle conflicts in Hungary
Beneficiar: MME BirdLife Hungary
Persoană de contact: Márton Horváth
Email: horvath.marton@mme.hu
Website: <http://imperialeagle.eu/>
Durată: 01-01-2012 - 31-12-2016
Buget total: 2 100 000 euro
Contribuția LIFE: 1 600 000 euro

Carbofuran

„Carbofuran este substanța găsită cel mai adesea în momelile otrăvite ilegale, deși avem cazuri și de phorate și, mai recent, câteva cazuri de anticoagulante care sunt folosite drept insecticide pentru rozătoare,” afirmă dr. Horváth. Ákos Horváth (coincidență de nume) de la Biroul Național Maghiar de Investigații menționează existența a trei surse de proveniență pentru carbofuran: „O primă sursă sunt stocurile vechi, deoarece până în 2008 era legal să fie folosit în Ungaria și în țările vecine. Cu toate acestea, suspectăm că ar proveni mai degrabă din Austria, având în vedere metodologia de fabricare – în Austria există un tip diferit de carbofuran care este mov. În Ungaria este alb sau roșu. Am descoperit varianta mov chiar și în partea sud-estică a Ungariei, deci este vorba probabil despre un comerț ilegal cu această substanță. O a treia sursă este probabil comerțul ilegal din Ucraina sau Serbia. În Ucraina este încă legală utilizarea lui și există probabil cantități ilegale mari și în Serbia.”

Monitorizarea prin satelit oferă informații-cheie conservatoriștilor și Poliției

2

Proiectul LIFE axat pe protecția eretelui vânăt oferă Societății regale pentru protecția păsărilor (RSPB) oportunitatea de a-și desfășura programul său cel mai important de monitorizare prin satelit a unei specii de prădătoare.

Finanțarea obținută prin programul LIFE de către organizația din Regatul Unit a facilitat instruirea și obținerea licențelor de montare a transmițătoarelor satelitare pentru șapte dintre membrii echipei care investighează rata ridicată a mortalității exemplarelor juvenile de erete vânăt. Se presupune că multe dintre aceste exemplare sunt victimele împușcării ilegale de pe domeniile de vânătoare la ieruncă. „Prin programul de monitorizare al proiectului LIFE putem afla cauza morții și înțelegem mai bine dacă putem interveni în vreun fel.” afirmă Cathleen Thomas, responsabilă de proiect.

Deși datele arată că, în Regatul Unit, habitatul ar putea susține 30 de perechi de erete vânăt, doar trei perechi au cuibărit aici în 2016. Urmărirea prin satelit a revelat însă noi zone de cuibărire și noi informații legate de comportamentul acestei specii de pradă.

Povestea unui monitor de păsări

Monitorizarea păsărilor prin satelit nu este o metodă nouă, dar noua tehnologie utilizată a făcut-o să devină o metodă mai sigură și a adus îmbunătățiri la nivelul calității datelor transmise. De asemenea, transmițătoarele au devenit tot mai mici, astfel ele pot fi folosite în siguranță pentru tot mai multe specii de păsări. În Regatul Unit, perioada de instruire pentru obținerea licenței din partea Societății ornitologice britanice durează aproximativ trei ani. „Durează atât de mult deoarece trebuie să știi modul specific de atașare a transmițătorului astfel încât pasărea să nu fie afectată în niciun fel, atunci când părăsește cuibul,” afirmă Mark Thomas, agent de investigare în cadrul RSPB în Anglia; el a parcurs cursurile oficiale pentru a învăța cum să atașeze transmițătoare satelitare păsărilor mai mari, cum sunt cele de pradă.

Înainte de atașarea pe viu a primului transmițător, cursanții fac practică pe păsări-model, „practic niște jucării de pluș”, pe care RSPB

Monitorizarea prin satelit oferă date cruciale și pentru investigația vânărilor ilegale, furnizând informații precise asupra locului unde s-a produs un incident. Echipa de investigare a RSPB colectează probe și le transmite agentului de poliție responsabil cu infracțiunile legate de speciile sălbatice. D-na Thomas consideră că monitorizarea păsărilor reprezintă și un impediment în calea infracțiunilor, deoarece nu se cunoaște numărul exact al păsărilor care poartă transmițătoare. În 2016 au fost atașate transmițătoare unui număr de 12 păsări, dintre care doar cinci mai erau în viață în anul următor. Categorie mai este mult de lucru, dar monitorizarea prin satelit s-a dovedit a fi un instrument-cheie în lupta împotriva prigonirii eretelui vânăt.

le produce în acest scop, explică el. „Transmițătorul prin satelit [folosit în cadrul programului LIFE] arată ca un rucsac purtat de pasăre pe spate, iar curelele de umăr ale acestuia trec pe sub aripile păsării și se încheie într-un anume fel.”

Metodele de atașare a transmițătoarelor diferă în funcție de specie; exemplarele mai mari pot purta transmițătoare mai mari. De exemplu, femela de erete vânăt este mai mare decât masculul, astfel că dispozitivele atașate femelelor în cadrul proiectului LIFE erau din cele care transmiteau date zilnic. Masculii au fost echipați cu dispozitive de monitorizare mai mici, care transmiteau doar la două-trei zile.

Momentul de timp în care se atașează transmițătorul este crucial: momentul optim este cu o zi sau două înainte ca puiul să poată zbura, iar pentru a găsi acest moment cercetătorii vizitează

Foto: Guy Anderson

„Evident, nu dorim ca păsările să fie ucise la șase săptămâni de la data montării transmițătorului, dar cel puțin dispozitivul ne spune că asta se întâmplă.“

cuibul de mai multe ori înainte de atașarea transmițătorului. Odată ce acesta este atașat, echipa de cercetare poate primi deja date transmise de el. „Unele exemplare se deplasează imediat la distanțe mari de cuib, altele rămân în raza lui – dar oriunde ar pleca, ele pot fi acum urmărite pe internet în fiecare zi. Dacă e vorba de o pasăre prezentă printre oameni, atunci vom actualiza site-ul și vom informa publicul despre locul unde se află pasărea și ce face ea.“

În cazul în care dispozitivul încetează să mai transmită sau dă semnal din același loc, echipa va presupune că s-a întâmplat ceva cu pasărea și va merge să cerceteze situația. Dacă aceasta

a fost împușcată ilegal, de obicei transmițătorul este și el distrus și exemplarul luat. Uneori păsările împușcate pot fi recuperate, în cazul în care nu mor imediat. „Atunci când datele pe care le primim de la transmițător arată că tensiunea din el scade și că nu mai este nicio mișcare, mergem în locul de unde am primit ultimul semnal, cercetăm terenul și găsim pasărea,“ explică dl. Thomas.

„Anul trecut Rowan și Carol, două păsări purtând transmițătoare atașate în cadrul proiectului, au fost găsite moarte, iar în urma investigațiilor s-a descoperit că fuseseră împușcate.“

A milita pentru o mai bună aplicare a legii

Motto-ul proiectului LIFE este transparența. „Dacă aceste păsări sunt împușcate de paznicii de vânătoare în zonele de vânătoare la ieruncă, ceea ce știm că se întâmplă, atunci este obligatoriu de datoria noastră să facem publică informația,“ spune dl. Thomas.

„Este dreptul oamenilor să fie la curent cu ce se întâmplă și apoi să militeze pentru o mai bună aplicare a legii de către Poliție în ceea ce privește infracțiunile legate de speciile sălbatice.“ De fapt, poliția consideră prigonirea păsărilor răpitoare drept o prioritate națională în relație cu infracțiunile asupra speciilor sălbatice, iar eretele vânat a fost de asemenea identificat ca o specie-cheie.

Proiectul protejează totodată cuiburile, îngreunând accesul la ele. Cu toate că, în ultimii ani, majoritatea zonelor de cuibărire au fost pe terenuri cu statut de conservare – și foarte puține pe domeniile private unde se organizează vânători la ieruncă sau cocoș de mun-

te, – indivizii sunt încă vulnerabili. Masculii pot vâna la distanțe de până la 15 km de cuib și astfel pot fi „reperați“ pe proprietățile învecinate, recunoaște dl. Thomas. Cu toate acestea, monitorizarea cu ajutorul transmițătoarelor satelitare oferă o imagine a ceea ce se întâmplă cu aceste păsări, care înainte nu era disponibilă. „Evident, nu dorim ca păsările să fie ucise la șase săptămâni de la data montării transmițătorului, dar cel puțin dispozitivul ne spune că asta se întâmplă.“

LIFE13 NAT/UK/000258

Titlu: LIFE hen harriers

Beneficiar: The Royal Society for the Protection of Birds

Persoană de contact: Nick Folkard

Email: nick.folkard@rspb.org.uk

Website: <http://www2.rspb.org.uk/our-work/conservation/henharrierlife/>

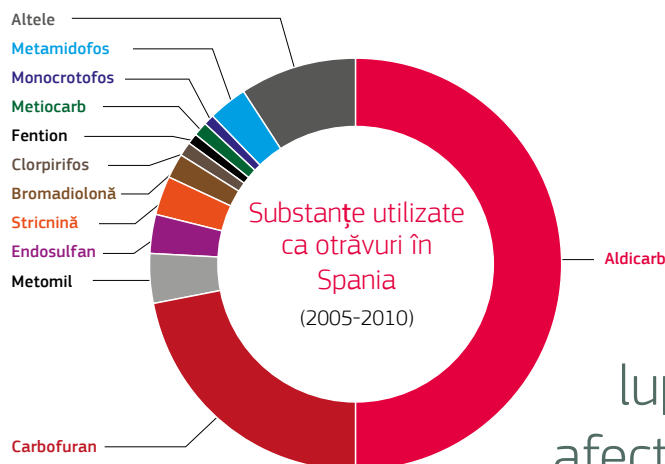
Durată: 01-07-2014 - 30-06-2019

Buget total: 2 270 000 euro

Contribuția LIFE: 1 135 000 euro

Cunoaște-ți otrava

Proiectul VENENO NO („Fără otravă“) a colectat o cantitate mare de informații legate de otrăvurile folosite pentru braconarea păsărilor.

Baza de date rezultată este o resursă valoroasă pentru lupta împotriva infracțiunilor ce afectează speciile sălbatice, dar și pentru o mai bună înțelegere a lor.

„Colectarea datelor legate de otrăvire ne-a ajutat să avem o privire de ansamblu asupra a ceea ce se întâmplă în Spania,” afirmă David de la Bodega Zugasti, coordonatorul proiectului VENENO NO (implementat între 2010 și 2014) și, în prezent, coordonator al Rețelei europene împotriva infracțiunilor de mediu (ENEC) în cadrul SEO/BirdLife.

Un studiu din cadrul proiectului a analizat 4 395 de exemplare ale diferitelor specii care au fost ucise din cauza momelilor otrăvite, în Spania, în perioada 2005-2010. Literatura de specialitate arată că doar 7%-10% dintre animalele otrăvite sunt găsite ulterior, astfel că SEO/BirdLife a estimat că aproximativ 45 000 de animale ar fi putut fi victimele otrăvirii în cei cinci ani de cercetare. Exemplarele otrăvite includeau și specii foarte periclitate, cum sunt gaia roșie (*Milvus milvus*: 297), acvila de câmp iberică (*Aquila adalberti*: 30) și zăganul (*Gypaetus barbatus*: 13).

Cercetarea a fost realizată în colaborare cu IRCE (Institutul spaniol de cercetare pentru vânat și specii sălbatice de faună și floră), care și-a adus aportul în realizarea unui protocol standard pe care laboratoarele de toxicologie și centrele de salvare a speciilor sălbatice îl pot folosi atunci când au de-a face cu cazuri de otrăvire ilegală.

Raportul proiectului a evidențiat că fuseseră folosite peste 70 de substanțe pentru pregătirea momelilor otrăvite, majoritatea dintre acestea fiind produse fito-sanitare și biocide. Cele mai des utilizate au fost: aldicarb (în 50% dintre cazuri) și carbofuran (22%), ambele interzise în UE (vedeți figura).

Au fost colectate 1 694 de momeli otrăvite, majoritatea constând în bucăți de carne. Echipa proiectului a găsit uneori chiar și cadavre întregi impregnate cu otravă și folosite drept capcane. În

general, tipurile de mâncare folosite ca momeală erau pâinea, ouăle și peștele conservat. Astfel de capcane reprezintă un pericol și pentru oameni, mai ales dacă ele sunt puse în parcuri sau în alte locuri publice.

Analiza datelor a arătat că peste 70% dintre cazurile de otrăvire aveau drept scop uciderea prădătorilor care sunt considerați specii concurente pentru vânat (de exemplu potârniche sau iepuri). Alte cazuri erau asociate cu albinăritul (8%), creșterea vitelor (5%) și cazuri urbane (9%) – în care animalele de companie (câini și pisici) cădeau victime.

Cercetările întreprinse, de exemplu, la nivelul vânzărilor pe Internet au arătat că exista o piață neagră de pesticide interzise, din stocuri care nu fuseseră eliminate. Echipa proiectului a concluzionat că era nevoie de controale mai stricte ale pieței produselor fito-sanitare și a folosirii acestora, pentru a preveni utilizarea lor la momeli otrăvite.

„Un element important care a rezultat în urma proiectului a fost Planul de Acțiune al UE pentru prevenirea otrăvirii ilegale a speciilor sălbatice de faună,” spune dl. de la Bodega. „Acesta a avut la bază planurile de acțiune dezvoltate în cadrul Proiectului LIFE.”

LIFE08 NAT/E/000062
 Titlu: VENENO NO – Action to fight illegal poison use in the natural environment in Spain
 Beneficiar: SEO/BirdLife
 Persoană de contact: David de la Bodega
 Email: ddelabodega@seo.org
 Website: <http://www.venenono.org>
 Durată: 01-01-2010 - 30-Mar-2014
 Buget total: 1 672 000 euro
 Contribuția LIFE: 647 000 euro

Foto: © ARurales-Cataluña

Proiectul VENENO NO: sumar

Scopul proiectului VENENO NO („Fără otravă”) era reducerea utilizării ilegale a otrăvirilor în Spania. Aceasta s-a realizat prin implementarea unor măsuri recomandate chiar de strategia națională a Spaniei împotriva utilizării ilegale a momelilor otrăvite în mediul rural. Au existat trei piloni de bază: urmărirea penală a infracțiunii; prevenție și acțiuni de descurajare a otrăvirilor ilegale; rafinarea informațiilor. Rezultatele cele mai importante ale proiectului au fost dezvoltarea capacității de investigare și urmărire penală a acestor cazuri și includerea fermă a problematicei otrăvirii speciilor protejate pe agenda politică a Spaniei.

„Colectarea datelor legate de otrăvire ne-a ajutat să avem o privire de ansamblu asupra a ceea ce se întâmplă în Spania,”

Pentru informații suplimentare vizitați:
<https://www.venenono.org/>

Foto: © Guardia Civil SEPRONA

1

Problemă:

Nu sunt suficiente măsuri de descurajare a celor care folosesc momeli cu otravă.

Soluție:

Proiecte precum LIFE under Griffon Wings („Sub aripi de vultur”) din Italia și Return of the Neophron („Întoarcerea hoitarului”) din Grecia au investit în crearea unor echipe specializate de câini care detectează otravă.

Rezultat:

Dovezi circumstanțiale arată că echipele specializate de câini pot avea un efect de descurajare a vânătorii ilegale.

Citiți mai multe pe pagina 24.

5

Problemă:

Gradul de conștientizare a statutului de infracțiune pe care îl au delictele ce vizează speciile sălbatice este scăzut în unele regiuni din Europa.

Soluție:

Societatea bulgară de protecție a păsărilor (BSPB) a elaborat, în cadrul unui proiect LIFE, un plan de recompensare și recunoaștere oficială a celor care „protejează pădurile și acvilele din Bulgaria”. În Cipru s-a lansat o campanie de informare pe scară largă pentru a crește gradul de conștientizare a impactului pe care îl are capturarea ilegală a păsărilor asupra biodiversității.

Rezultat:

Prin recunoașterea aportului adus de 35 de oameni, șapte dintre ei fiind și martori în cadrul proceselor privind infracțiuni legate de speciile sălbatice, campania BSPB a ridicat nivelul de conștientizare asupra acestui tip de delict în Bulgaria. În Cipru, în urma campaniei derulate prin proiectul LIFE, sondajele arată o creștere semnificativă a gradului de conștientizare privind problema capturării ilegale.

Citiți mai multe pe pagina 31.

2

Problemă:

Folosirea otrăvurilor pentru protejarea șeptelului și a vânatului este considerată încă „un rău necesar” în multe părți ale Europei. Totuși, această practică ilegală are multe consecințe negative neintenționate asupra speciilor protejate, câinilor de lucru și animalelor de companie.

Soluție:

Ca acțiune în cadrul proiectului Return of the Neophron („Întoarcerea hoitarului”), Societatea Ornitologică din Grecia a creat o vastă rețea anti-otrăvire, care include ciobani, vânători și alți membri ai comunităților locale.

Rezultat:

Peste 150 de actori interesați s-au alăturat rețelei anti-otrăvire din regiunea Epirus, Grecia. „Numărul cazurilor de otrăvire pare să scadă tot mai mult,” afirmă Haritakis Papaioannou, coordonatorul rețelei.

Citiți mai multe pe pagina 25.

3

Problemă:

Este nevoie de metode mai eficiente pentru a împiedica vânătoarea ilicită a speciilor de păsări protejate. Ar fi binevenite tehnologii mai avansate pentru aceasta.

Soluție:

Proiectele LIFE aduc inovații precum „senzorii de corp mort” și sistemele inteligente de supraveghere, care descurajează braconierii și pot ajuta punerea în aplicare a măsurilor împotriva vânătorii ilegale. Tehnologiile deja cunoscute, precum camerele foto cu senzori de mișcare, au fost și ele folosite cu succes în cadrul proiectelor LIFE.

Rezultat:

Un sistem inteligent de supraveghere utilizat în Grecia a reușit să prevină incidentele care ar fi putut contribui la mortalitatea gărlitei mici – specie clasificată drept vulnerabilă de către IUCN (Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii). Aparatele foto cu senzori de mișcare montate în 2017 în apropierea cuiburilor de acvilă porumbacă din Sardinia au constituit piedici pentru braconieri. Utilizarea prototipurilor de tipul „senzori de corp mort”, susținută de o rețea extinsă de voluntari și vânători devotați protecției speciilor, sprijină implementarea Planului național împotriva vânătorii ilegale a păsărilor în Italia.

Citiți mai multe pe pagina 27.

4

Problemă:

În unele locuri, păsările protejate sunt ucise deoarece încă se folosesc metode tradiționale de vânătoare care nu diferențiază speciile.

Soluție:

Diseminarea unui mesaj pozitiv legat de biodiversitate în școli poate fi o metodă eficientă de comunicare a ideii protecției păsărilor, după cum s-a demonstrat în cadrul proiectelor LIFE derulate în Sardinia și Bulgaria.

Rezultat:

Implicarea tinerilor a ajutat în procesul de conștientizare a acestei probleme de către generația mai în vârstă, fără a se recurge la acuzații.

Citiți mai multe pe pagina 30.

6

Problemă:

Pescuitul ilegal reprezintă o amenințare majoră pentru păsările din zonele umede și pentru efectivele de pește din unele situri Natura 2000.

Soluție:

Proiectele LIFE din Bulgaria și Italia au elaborat protocoale anti-braconaj pentru a veni în sprijinul autorităților care pun în aplicare legislația. Acestea au avut un impact mai mare prin implicarea reprezentanților asociațiilor de pescuit sportiv și a ecologiștilor.

Rezultat:

În Bulgaria, în cadrul proiectului LIFE FOR THE BOURGAS LAKES („Viață pentru lacurile Bourgas”) a fost încheiat un parteneriat care a dus la creșterea numărului de cazuri de pescuit ilegal raportate, scăderea numărului de cazuri de încălcare a legislației și a inițiat dezvoltarea unor activități economice durabile – cum este pescuitul sportiv – pentru a înlocui pescuitul comercial ilegal. Proiectul LIFE BARBIE (referitor la speciile de mreie – n.tr.) din Italia a propus un protocol care, fiind agreat de asociațiile de pescuit sportiv, a deschis și comunicarea cu autoritățile publice.

Citiți mai multe pe pagina 33.

Problemă:

Illegal fishing of the Danube sturgeon threatens the long-term survival of this protected species. This fishing activity is closely linked to the illegal caviar trade.

Soluție:

A pair of LIFE projects have worked closely with fishing communities on both the Romanian and Bulgarian sides of the lower Danube. This has meant addressing the causes of illegal fishing and providing economically-viable alternatives.

Rezultat:

The initial LIFE project, SAVING DANUBE STURGEONS, increased local awareness of the problem through a team of 'sturgeon advocates' who formed a bridge between the authorities and the fishing communities. The trust built by the first project is enabling the ongoing project, LIFE FOR DANUBE STURGEONS to increase support for a sturgeon fishing ban, increase awareness of the ban among retailers and increase capacity to enforce the bans on fishing and trade. It is also establishing a pilot business to give a practical demonstration that alternatives exist.

Citiți mai multe pe pagina 36.

Prevenirea infracțiunilor

Echipele de câini – piedici în calea otrăvirii animalelor sălbatice

1

„Echipele de câini ajută atât la identificarea dovezilor de otrăvire, cât și la informarea comunității cu privire la faptul că otrăvirea animalelor constituie infracțiune, iar autoritățile competente urmăresc penal astfel de cazuri.”

Prima echipă specializată de câini din Sardinia a fost creată grație proiectului LIFE Under Griffon Wings („Sub aripi de vultur”), care avea drept scop protecția vulturului pleșuv sur (*Gyps fulvus*) de pe insulă. Constituirea echipei de câini este o acțiune realizată în comun de către Departamentul de medicină veterinară al Universității din Sassari - care instruește și găzduiește câinii - și Poliția regională de protecție a mediului înconjurător - care efectuează patrulări cu echipa de câini de-a lungul anului, de patru până la șase ori pe lună.

„Echipele de câini ajută atât la identificarea dovezilor de otrăvire, cât și la informarea comunității cu privire la faptul că otrăvirea animalelor constituie infracțiune, iar autoritățile competente urmăresc penal astfel de cazuri,” explică Fiammetta Berlinguer, responsabilă de proiect din partea Universității din Sassari. „Înainte de patrulări, echipele specializate de câini și liderii lor merg în orașele din zonă și împart broșuri, vorbesc cu localnicii, așa încât aceștia să afle despre riscurile pe care le implică otrăvirea

și să devină motivați să raporteze autorităților cazurile suspecte.” Sunt anunțate tot mai multe cazuri, astfel că partenerii de proiect plănuiesc să continue monitorizarea lor prin GPS și în viitorul apropiat.

Momelile otrăvite reprezintă o mare problemă pentru speciile de vulturi care se află în vizorul proiectului Return of the Neophron („Întoarcerea hoitarului”) derulat în Grecia. Echipele de câini afiliate proiectului răspund rapid atunci când sunt chemate de vreun membru al rețelei de factori interesați formată în cadrul proiectului. Elzbieta Kret, reprezentantă WWF în Grecia, este dresor de câini și lucrează cu Kiko, un ciobănesc belgian Malinois. Ea explică faptul că utilizarea câinilor are în primul rând rol de prevenție. „Când oamenii văd un câine care caută momeli cu otravă, ei realizează că direcțiile silvice și Poliția chiar se preocupă de otrăvirile ilegale,” mai spune ea. În consecință, se gândesc de două ori înainte să pună astfel de momeli.

Echipe de câini pentru lupi

Proiectul WOLF IN THE ALPS („Lupul în Alpi”) a înființat echipe specializate de câte patru-cinci câini, conduse de responsabili de câini instruiți, atât în estul cât și în vestul Alpilor. Ele au drept scop împiedicarea posibilelor cazuri de otrăvire a lupilor care se reîntorc în aceste zone muntoase. Echipele de câini lucrează îndeaproape cu cele anti-braconaj formate din rangeri ai arii protejate sau cu paznici forestieri. În pre-

zent, datorită proiectului se derulează patru investigații de anvergură a unor cazuri de otrăvire.

Spriiunul oferit de vânători a fost vital. Proiectul a implicat fondurile de vânătoare - respectiv un paznic plătit de vânători - care au început să colaboreze cu responsabilii echipelor de câini pentru colectarea de probe. „În general, vânătorii susțin activi-

tățile din proiect, în special în zonele unde lupii au început recent să se întoarcă,” afirmă Francesca Marucco, directorul tehnic al proiectului.

Ea este de părere că echipele specializate de câini descurajează infractorii: „Acesta este cel mai important rezultat al muncii noastre.” conchide ea.

Egyptian vulture (*Neophron percnopterus*) - Foto: Bogdan Boev

2

Construirea unei rețele anti-otrăvire

Un proiect LIFE din nord-vestul Greciei are factori interesați la nivel local care sunt direct implicați în eforturile de a limita folosirea ilegală a momelilor otrăvite. Haritakis Papaioannou de la Societatea Ornitologică Elenă (HOS) coordonează Rețeaua de factori interesați în ceea ce privește otrăvirea animalelor sălbatice în regiunea Epirus.

„Originile mele sunt în această zonă, așadar am legături foarte bune cu oamenii care locuiesc în munții de aici,” explică Haritakis Papaioannou. „Poate dacă i-ar aborda cineva din Atena nu ar reuși să-i mobilizeze să participe!”

Rețeaua a pornit în 2012 ca parte a proiectului LIFE „Revenirea Neophron”, al cărui obiectiv a fost conservarea hoitarului (*Neophron percnopterus*). „Lucrurile au avansat puțin câte puțin,” își amintește dl. Papaioannou. „În fiecare lună apăreau noi și noi persoane. Acum avem mai mult de 150 de membri care trăiesc în mediul rural și au legături cu acesta: ciobani, vânători, poliția de frontieră și așa mai departe.”

Lecții

- Crearea unor rețele locale anti-otrăvire
- Identificarea unor localnici respectați care să conducă/mobilizeze rețelele
- Întâlniri personale cu localnicii în momentele și locurile potrivite pentru ei (în locațiile pe care le frecventează și nu în cadrul unor întâlniri specifice, organizate)
- Demonstrarea modului cum le putem rezolva problema, în acest caz pierderea prin otrăvire a câinilor
- Acțiuni împreună cu asociațiile de vânătoare și nu împotriva lor
- Oferirea membrilor rețelei a sentimentului că aparțin unei inițiative și motivația de-a continua
- Menținerea rețelei – prin menținerea legăturii între membrii săi.

Povestea unui cioban

George Spanos este un fermier de 56 de ani care are grijă de cele 500 de oi ale familiei sale. Începând de toamna târziu și până la sosirea verii oile pasc pe câmpiile orașelului Konitsa din Epirus, lângă frontiera cu Albania. În fiecare vară, dl. Spanos însoțește jumătate din turma de oi, pe jos, timp de trei ore, spre una din locațiile cele mai îndepărtate și muntoase din Grecia, Cheile Aoos din parcul național Vikos Aoos.

De câteva ori, Dl. Spanos a văzut cu ochii lui consecințele negative neintenționate ale otrăvirii.

„Ultima dată s-a întâmplat acum trei ani, când cinci dintre câinii mei ciobănești au dispărut pe parcursul a șase luni de zile. Pe unul l-am găsit și l-am dus la medicul veterinar. Se intoxicase cu methomyl, care fusese probabil pus undeva pentru prinderea mistreților.”

„Folosirea otrăvurilor în zonele de pășunat unde apar și carnivorele mari – în special urși și lupi – e o mare problemă pentru oameni ca mine. Atunci când îți pierzi câinii de pază – și în special pe cei maturi, cu experiență – din cauza momelilor, turma ta devine mult mai vulnerabilă în fața prădătorilor,” spune el.

„Au fost mai puține cazuri de otrăvire de când a pornit rețeaua anti-otrăvire,” spune dl. Spanos. El crede, de asemenea, că tot mai puține persoane lasă momeli otrăvite, dar „totuși, cei care fac asta uneori o fac în mod repetat.”

Dl. Spanos spune că rețeaua anti-otrăvire este cea mai bună oportunitate pentru ciobani de a colabora pentru rezolvarea acestor probleme, care totodată ar ajuta la păstrarea unei naturi bogate. „Cine sunt cei mai buni protectori ai speciilor rare? Oamenii care trăiesc și muncesc la țară, așa cum sunt ciobanii,” declară el.

„Aproape toți ciobanii și jumătate din vânători au pierdut cel puțin un câine din cauza otrăvirii“

Cafenele și binocluri

Este crucial să câștigi încrederea comunității locale pentru a construi rețeaua anti-otrăvire. Asta înseamnă să întâlnești oamenii în condițiile și momentele care sunt potrivite pentru ei. „Întâlnirile publice nu sunt o metodă bună. E mai bine să mergi tu direct acolo unde-i găsești oricum, de exemplu la cafenelele unde merg ei după ce-și mulg animalele dimineața sau seara târziu,” explică dl. Papaioannou.

În general, rețeaua a fost foarte bine primită. „Chiar dacă oamenii nu doresc să participe, știu că otrăvirea este o mare problemă. Aproape toți ciobanii și jumătate din vânători au pierdut cel puțin un câine din cauza otrăvirii,” spune el.

„Colaborăm direct cu asociația locală de vânătoare, cu paznicii și cu consiliul local pentru vânătoare, lucru care facilitează atragerea vânătorilor locali să se implice,” explică dl. Papaioannou.

Rețeaua Epirus include, de asemenea, reprezentanți ai autorităților principale de stat și ai grupurilor locale de interes: „Asociația prietenilor ciupercilor sau un

club de drumeție dintr-un sat, de exemplu,” indică dl. Papaioannou. Membrii rețelei îi telefonează atunci când găsesc un animal care ar fi putut fi otrăvit. „Unii din ei discută cu alți ciobani sau vânători, așadar cei care ar putea folosi otrăvuri știu că localnicii sunt vigilenți și vor să aibă grijă de regiunea lor,” adaugă dânsul.

„Le spun tuturor membrilor rețelei să apeleze la cea mai apropiată unitate forestieră sau de poliție, pentru a avea martori la incidentul suspectat. Uneori acești reprezentanți nu pot veni personal, iar atunci particip eu și ulterior transmit detaliile Direcției silvice sau Poliției,” explică dl. Papaioannou.

Un rol important al rețelei este acela de a demonstra că pentru a asigura paza animalelor există alternative eficiente la otrăvire. „Am distribuit 27 de garduri electrice și în jur de 60 de perechi de binocluri celor mai activi membri ai rețelei,” spune el. „Atunci când oamenii simt că sunt parte a inițiativei, devine oarecum de datoria lor să participe, să ne furnizeze informații și să ne ajute.”

Moștenirea LIFE

Dl. Papaioannou afirmă că impactul rețelei anti-otrăvire este deja vizibil. „Faptul că acești oameni sunt pe câmp și discută unii cu ceilalți, de la păstor sau vânător la păstor, este poate cel mai important. Și chiar pare că sunt tot mai puține incidente de otrăvire.”

„Acum oamenii știu ce să facă atunci când găsesc un animal otrăvit. Cred că rețeaua

va continua chiar și fără noi,” consideră dl. Papaioannou. „Revenirea Neophron” a ajutat grupul de lucru național al Greciei care se ocupă de anti-otrăvire să lucreze mult mai intens și sistematic. „Următorul nostru obiectiv este să reluăm ceea ce am întreprins aici, în Epirus, în zona Meteora din Tesalia (Grecia centrală și de est).”

Tehnologiile de prevenție funcționează

„Orice sistem tehnologic avansat poate fi folosit la potențial maxim numai dacă există interes real și dorința de-a proteja biodiversitatea.”

Foto: LIFE10 NAT/GI/000638/HOS/ManoliaVougioukalou

Tehnologia are un rol major în prevenirea uciderii ilegale a speciilor periclitate de păsări, datorită inovațiilor cum ar fi senzorii de tip ,corp mort’ și sistemele inteligente de supraveghere, dar și tehnologiile încetățenite, precum camerele foto cu senzor de mișcare.

Johannes Fritz este liderul unui proiect de reintroducere a ibisului pleșuv nordic în Europa. În timpul migrației de toamnă din anul 2017, proiectul a testat un prototip care permite o reacție rapidă la pierderea semnalului de urmărire. „Este esențial să obținem foarte repede informații despre un accident; ideal ar fi imediat ce acesta s-a produs. Așadar am venit cu ideea

unui senzor de tip ,corp mort’, un dispozitiv care sesizează accidentul și transmite imediat locația acestuia,” explică dr. Fritz, fondatorul și totodată liderul organizației austriece Waldrappteam.

Odată tehnologia creată, dacă echipa proiectului primește un semnal de la un astfel de senzor, își poate informa rețeaua de

aproximativ 700 de voluntari. Scopul este de-a afla cât mai repede ce s-a întâmplat cu pasărea, preferabil cam într-o oră, o oră și jumătate de la momentul alertei. „Ei informează poliția și predau pasărea, sau alte demersuri necesare,” spune dr. Fritz.

Echipa proiectului LIFE lucrează cu avocați italieni și cu cel mai important institut de criminalistică din țară pentru a dezvolta un pachet instructiv pentru voluntari. Mai există și un grup de experți organizat chiar

de vânători și coordonat de Federazione Italiana dell Caccia, cea mai mare organizație de vânătoare din Italia.

Vânătorii au grijă

„Am investit o grămadă de energie și bani pentru a dezvolta senzorul de corp mort,” explică dr. Fritz. Ideea e ca el să fie folosit nu doar pentru ibisul pleșuv nordic, ci și pentru alte păsări migratoare. De asemenea, ar trebui ca vânătorii să fie anunțați despre existența lui, deoarece aceasta va crește considerabil riscul pentru orice braconier. Investim bani în fiecare pasăre eliberată și astfel putem calcula daunele materiale cauzate de împușcarea păsărilor; acestea sunt între 20 000 și 70 000 de euro pe pasăre. Dacă putem identifica un vânător care ne-a împușcat păsările, vom putea și să demarăm un proces civil pentru a cere compensațiile de rigoare. Prin simplul fapt că aducem la cunoștința oamenilor aceste aspecte, îi stimulăm pe vânătorii care nu respectă regulile să aibă

mai multă grijă în ceea ce privește vânătoria ilegală a păsărilor.”

Senzorul de corp mort e dezvoltat în colaborare cu Institutul Max-Planck - secția de ornitologie din Starnberg, Germania, precum și cu alte instituții. Prototipul actual e foarte discret; scopul e de a-l combina cu un senzor GPS.

„Senzorul de corp mort și rețeaua de voluntari sunt elemente care pot crește în mod substanțial probabilitatea de a identifica și a ancheta infractorii. Ele pot contribui la implementarea planului național al Italiei împotriva vânătoriei ilegale a păsărilor,” spune Dr. Fritz.

Sistemul inteligent de supraveghere

În Grecia, proiectul care-și propune să protejeze gârlița mică (*Anser erythropus*) în locațiile importante pentru cuibărire și iernare de la Lacul Kerkini și din Delta Evros a combinat cu succes tehnologiile și implicarea oamenilor în ceea ce numește ‚Sistem Inteligent de Supraveghere’ (SPS). SPS-ul este format din trei elemente: o ‚unitate de monitorizare în teren’ (camere de supraveghere alimentate solar și instalate într-o zonă de interes); un ‚centru de control’ unde gardienii instruiți pot vedea și prelucra imagini de la unitățile din teren și o ‚unitate mobilă’ – adică un vehicul 4x4 de patrulare dotat cu VHF, unitate GPS și o tabletă care identifică și localizează GPS-ul. Unitatea mobilă e

în legătură cu centrul de control și poate face verificări pe teren.

„Unitatea de monitorizare din teren oferă o bună imagine de ansamblu asupra activităților ce au loc în zona de interes, atât noaptea cât și ziua,” spune managerul de proiect, Manolia Vougioukalou. SPS-ul este folosit în lunile când gârlița mică se află în Grecia (din octombrie până în martie). Pe parcursul proiectului LIFE s-au realizat în jur de 2500 de verificări ale vânătorilor, iar concluzia a fost că majoritatea vânează legal alte specii.

Fără mortalitate la speciile protejate

Mulțumită sistemului de patrulare și unei game largi de activități de conștientizare, mortalitatea la gârliță pe parcursul proiectului a fost zero, spune d-na Vougioukalou. „SPS-ul a indicat și o serie de activități ilegale și/sau cu potențial negativ, care se desfășoară în apropierea zonelor de cuibărire din ariile naturale protejate – cum ar fi pescuitul ilegal, capturarea de animale marine și turismul necontrolat.”

Cu toate că proiectul LIFE s-a încheiat, autoritățile de management ale Lacului Kerkini și Administrația Parcului Național Delta Evros continuă să utilizeze SPS-ul pentru a proteja siturile de iernare ale gârliței mici.

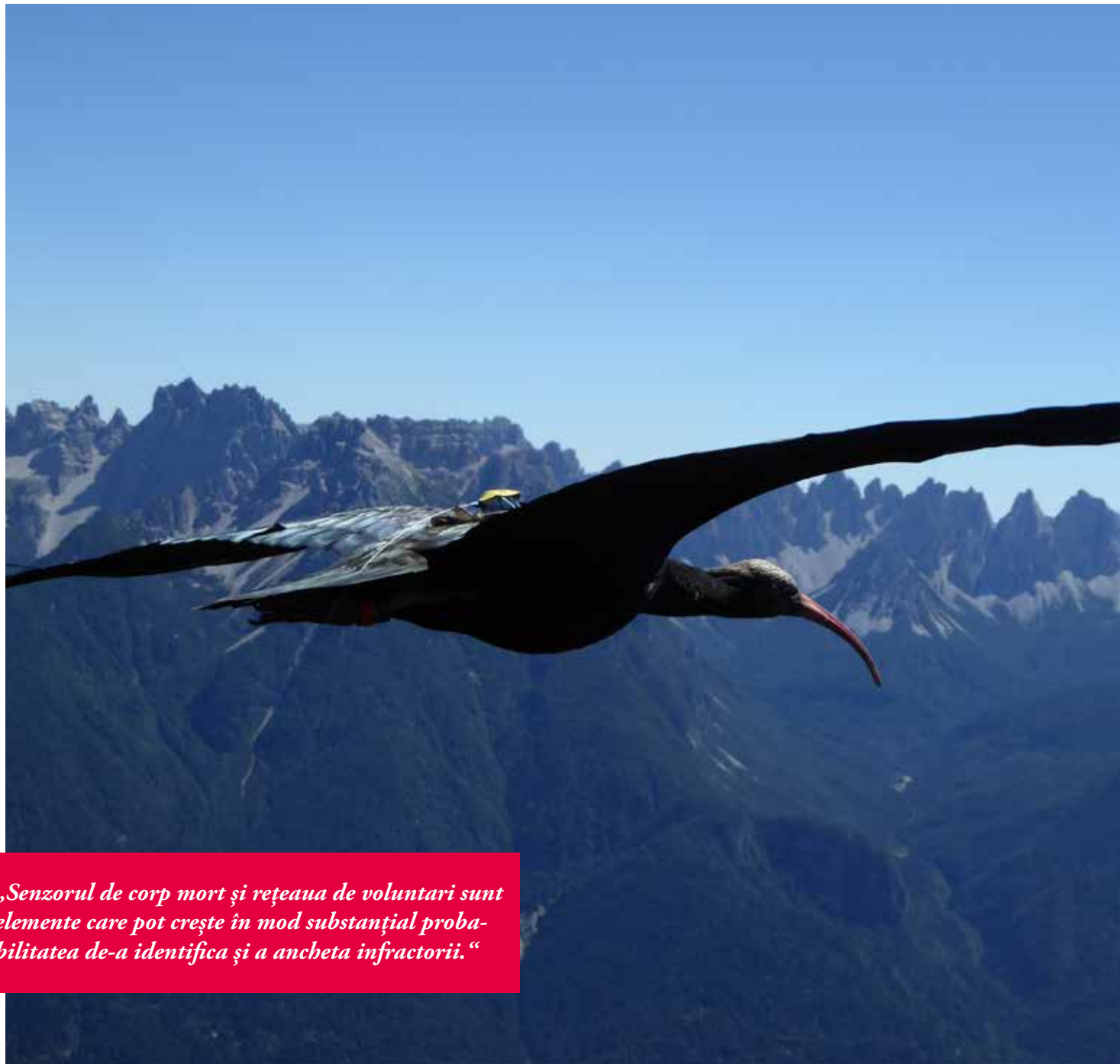
D-na Vougioukalou crede că ceea ce a asigurat succesul zdrobitor al SPS-ului a fost combinația dintre „supravegherea la dis-

Plasarea camerelor foto cu senzor pentru oprirea braconajului în Sicilia

LIFE ConRaSi este un proiect în curs de desfășurare ce-și propune să oprească devastarea cuiburilor de acvilă porumbacă, hoitar și șoim sudic de pe insula Siciliei. În 2017, partenerul proiectului, Coop. Silene, a instalat 28 de camere cu senzor în 21 de situri. „În principiu, acestea transmit printr-o rețea GPRS imaginile pe care le înregistrează la cuib. O echipă centrală primește imaginile prin e-mail, în timp real,” explică managerul de proiect, Gianluca Catullo. În iunie 2017, chiar fără asistența voluntarilor, tabăra de supraveghere a proiectului de la Castel di Iudica a urmărit plecarea în zbor, cu succes, a doi pui de acvilă porumbacă. „Metoda funcționează: Acesta a fost primul an, după mult timp, când nu a fost atacat nici un cuib,” spune dl. Catullo. „Braconierii sunt conștienți cu privire la operațiunea de supraveghere, așadar stau deoparte,” consideră el.

tanță” și „prezența umană pe teren”. „Orice sistem tehnologic avansat poate fi folosit la potențial maxim numai dacă există interes real și dorința de a proteja biodiversitatea.”

„Senzorul de corp mort și rețeaua de voluntari sunt elemente care pot crește în mod substanțial probabilitatea de-a identifica și a ancheta infractorii.“

Patrurile suplimentare aduc beneficii păsărilor din Cipru

Proiectul LIFE-FORBIRDS, finalizat anul trecut, a implementat măsuri de conservare a speciilor de păsări din habitatele forestiere de mică altitudine din Cipru. Acțiunile au inclus o campanie de conștientizare de mare vizibilitate, cu privire la capturarea și uciderea ilegală a păsărilor; aceasta a inclus clipuri TV și panouri montate lângă șosele, dar și activități în școli.

Echipa proiectului a înființat un comitet consultativ care să propună măsuri referitoare la infracțiunile legate de păsări pentru trei situri din rețeaua Natura 2000. Una din cele mai eficiente astfel de măsuri a fost blocarea accesului la locurile de capturare și creșterea numărului de patrule de către Direcția pentru vânătoare și faună. Acest lucru a dus la o creștere cu 57% a detectabilității infracțiunilor având ca țintă păsările din zone protejate. Monitorizarea a relevat, de când s-au introdus măsurile proiectului, și o ușoară creștere a numărului de perechi în rândul a trei specii de păsări afectate de capturări.

Lecții

- Tehnologia poate ajuta prevenirea infracțiunilor legate de speciile sălbatice
- Măsuri precum senzorii de tip „corp mort”, camerele foto cu senzor și sistemele inteligente de supraveghere au un efect preventiv demonstrabil
- Soluțiile tehnologice nu sunt, ele însele, cheia succesului; ele trebuie să fie parte a unei strategii care implică și oamenii.

Transmiterea unui mesaj pozitiv anti-braconaj

4

„Am văzut cum le scânteiau ochii.”

Foto: LIFE07 NAT/IT/000436/Monica Di Francesco

Organizarea de activități în școli s-a dovedit a fi un mod eficient de conștientizare cu privire la infracțiunile legate de speciile sălbatice, deoarece implică generațiile tinere, care vor continua să disemineze ideea respectului față de speciile protejate.

Discutarea problemei infracțiunilor care vizează animalele sălbatice cu elevii din școli, cu studenți și profesorii acestora este și o modalitate prin care pot fi evitate confruntarea directă cu braconierii și apariția unei noi generații de braconieri. O astfel de inițiativă a fost exemplificată în proiectul „Un adăpost sigur pentru păsările sălbatice”, care s-a desfășurat în câteva țări mediteraneene. În Italia, beneficiarul de proiect a fost organizația italiană de protecție a păsărilor, LIPU, care a implicat în jur de 3 000 de elevi și studenți, iar unele clase s-au alăturat voluntarilor LIPU, Gărzii forestiere regionale și Carabinierilor, la acțiuni de înlăturare a capcanelor din pădurile din zonă.

Succesul inițiativei s-a datorat „perspectivelor pozitive” adoptate, explică liderul proiectului, Umberto Gallo-Orsi. „Nu ne-am concentrat specific pe problema braconajului, ci am încercat să subliniem importanța biodiversității și în cele din urmă, braconajul a apărut în discuție ca fiind problematic.”

O astfel de abordare indirectă a fost foarte necesară în unele școli din Sardinia, „capitala braconajului, care erau îngrijorate să lase organizația să vorbească despre acest subiect. Evitând să arate cu degetul, proiectul a reușit să „deschidă ochii” multor cetățeni,” subliniază el. Proiectul a organi-

zat concursuri în clase, care au fost urmate de ceremonii de premiere în comunitățile locale, unde părinții au fost prezenți – în speranța de a „deschide această cultură ermetică”.

În Grecia și Spania, proiectul a realizat pachete educaționale pe care profesorii le puteau descărca de pe internet. Școlile din ‘zonele fierbinți’ ale fenomenului de braconaj au fost informate cu privire la aceste pachete.

‘Omul-pasăre’ din Bulgaria

Proiectul „Revenirea Neophron” a implicat profesori din Bulgaria în eforturile sale de conservare a hoitarului (*Neophron percnopterus*). Unul dintre aceștia a fost și Medjnun Angelov, care realiza prezentări pentru elevii de gimnaziu și care a înființat și un club de ornitologie în școala din Provadia, unde este profesor.

Copiii s-au dovedit foarte receptivi. “ Am văzut cum le scânteiau ochii atunci când

vorbeam despre simbolul orașului, hoitarul, și despre cât de important este acesta pentru păstrarea unui mediu natural sănătos,” spune el.

„Am văzut o mare oportunitate în a conecta conservarea și educația... Am folosit absolut fiecare ocazie de a-i scoate pe copii pe teren, în natură, așa încât ei să poată înțelege cauzele declinului speciilor, atât la nivel local cât și global.”

Unul din copii a participat la o campanie specială dedicată vulturilor și a călătorit chiar până în partea sudică a Munților Rodopi, pentru a învăța mai multe despre conservarea vulturilor. Alt copil a creat un tricou cu vulturi, ceea ce l-a determinat pe dl. Angelov să organizeze un atelier de creație, și astfel și-a dobândit porecla, „Omul-pasăre”.

Lesser spotted eagle (*Aquila pomarina*) • Foto: Boris Belchev

Publicitatea ajută acțiunile de prevenție

5

O campanie de conștientizare aflată acum în cel de-al patrulea an de desfășurare aduce în atenția publicului bulgar infracțiunile legate de speciile sălbatice.

În Bulgaria are loc încă din 2014 încoace o campanie publică de informare care se adresează persoanelor implicate în conservarea acvilei țipătoare mici (*Aquila pomarina*). Această specie amenințată la nivel global este foarte afectată de faptul că oamenii îi prădă cuibul pentru a face trafic atât cu păsări cât și cu ouăle acestora; alte amenințări majore sunt braconajul și otrăvirea – ambele ilegale. Campania 'Eu protejiez pădurile și acvilele din Bulgaria' a luat formă în cadrul proiectului LIFE for Eagles Forests, pentru a crește nivelul de conștientizare a cetățenilor asupra acestor presiuni și pentru a promova acele măsuri de prevenție care s-a dovedit că au succes

în descurajarea și anchetarea infracțiunilor legate de speciile de animale sălbatice.

Publicul larg, autoritățile guvernamentale și factorii de specialitate interesați sunt invitați să nominalizeze persoane care au avut o contribuție valoroasă la combaterea activităților ilegale. „De vreme ce conceptul de ‘crimă împotriva naturii’ le este relativ strain majorității cetățenilor, campania și-a propus să-l definească. Ea s-a axat pe oameni și pe scoaterea în evidență a infracțiunilor pe care unele persoane au reușit să le prevină – pornind de la capturarea ilegală a animalelor sălbatice, furtul de ouă din cuiburi și până la aplicarea

practicilor de vânătoare ilegală și împăiere,” spune Emilia Yankova de la Societatea bulgară de protecție a păsărilor (BSPB), beneficiarul proiectului. Împreună cu Agenția executivă forestieră din Bulgaria, organizația non-guvernamentală a oferit un premiu unui număr de 35 de persoane: simpli cetățeni, jurnaliști, ofițeri vamali, polițiști sau inspecți silvici.

„Majoritatea au fost nominalizați de un coleg sau de către șeful lor. Marea parte a nominalizărilor se referă la prevenirea sau sancționarea infracțiunilor împotriva speciilor protejate de păsări sau la tăierea ilegală de pădure,” spune d-na Yankova.

Maria Salabasheva, jurnalistă

Maria Salabasheva este reporter TV și locuiește în Burgas. Ea a primit premiul „Eu protejerez acvilele și pădurile din Bulgaria” pentru faptul că a reușit să documenteze în profunzime atât anchetarea cât și condamnarea lui Jan Ross, cetățean britanic care a fost găsit vinovat, în Bulgaria, de recoltarea de ouă ale mai multor specii protejate de păsări, inclusiv vulturul (pleșuv) sur¹. „Mi s-a părut o poveste interesantă nu doar pentru că nici nu știusem, înainte, de existența unor astfel de infracțiuni, dar și din perspectiva aspectului psihologic: ce se petrece în mintea acestui infractor? Ce e în spatele acestei obsesii, de-a avea lucruri care sunt foarte rare? Aceasta a fost motivația mea pentru a analiza cazul,” spune d-na Salabasheva. „A fost ceva foarte diferit și interesant pentru mine, din punct de vedere profesional.”

Reportajul ei pentru televiziunea bulgară publică și pentru canalul privat TV7 a atras multă atenție. „Oamenii nu știau care sunt de fapt dimensiunile acestei povești, iar faptul că eu am prezentat detaliile, toate piesele puzzle-ului, a stârnit interesul multora.”

D-na Salabasheva crede cu tărie în forța mass-media de-a descuraja infracțiunile legate de speciile sălbatice: „Mass-media conduce națiunea, așadar dacă organizațiile societății civile și cei care lucrează în domeniu se aliază cu media, rezultatul se va vedea în scurt timp. Aducerea în spațiul public a subiectului va face o diferență; încetul cu încetul, pas cu pas, picătură cu picătură, vom ajunge la un rezultat chiar foarte bun.” „Eu sunt pianistă, interpretez muzică clasică; am cântat la Carnegie Hall, așadar am primit multe premii. Și totuși, mă simt onorată să-l primesc pe acesta. Este plăcut să știi că ai contribuit la ceva,” spune ea.

3. <http://www.lifeneophron.eu/en/videogallery/2/51.html>

Veselin Kolev - Awarded with "I protect the Eagles and Forests of Bulgaria" prize.

„Aducerea în spațiul public a subiectului va face o diferență; încetul cu încetul, pas cu pas, picătură cu picătură, vom ajunge la un rezultat chiar foarte bun.”

Cei nominalizați ajută la condamnarea infractorilor care atacă speciile sălbatice

Șapte dintre nominalizări erau în legătură cu unele cazuri care s-au soldat cu acțiuni în justiție: cinci pentru acțiuni ilegale asupra păsărilor și două asupra broaștelor țestoase. În fiecare an, în cadrul unor ceremonii speciale organizate în întreaga țară în timpul săptămânii dedicate pădurii, se acordă premii unui număr de 10 nominalizați. Câștigătorii primesc o diplomă, o

placă inscripționată și un premiu în bani în valoare de 150 leva.

„Campania își propune să crească nivelul de conștientizare a publicului și a profesioniștilor în domeniu, sperând astfel să aibă un impact pozitiv prin reducerea infracțiunilor legate de speciile sălbatice și a numărului de ucideri ilegale,” conclud d-na Yankova.

Scoatem în evidență răul făcut de capturarea păsărilor

Capturarea păsărilor este o practică ilegală care presupune capturarea unui număr mare de păsări cu mijloace non-selective, cum ar fi bețele cu clei sau plasele. Una din țările unde încă se mai petrece această formă de vânatoare este Cipru, iar asta afectează mai mult de 200 de specii de păsări, până la 2 milioane de păsări fiind ucise ilegal pe an.

Proiectul BIOfor LIFE a desfășurat o campanie extensivă de comunicare în țară, pentru a face mai bine cunoscut conceptul de biodiversitate. Campanie, condusă de un consorțiu media, un ONG și Ministerul Mediului, s-a adresat atât publicului larg, grupurilor de interes în domeniu cât și factorilor de decizie politici. Ea a subliniat în

mod deosebit cât de distructivă e uciderea anuală a păsărilor în timpul sezonului de migrație, atunci când milioane de păsări zboară pe deasupra Ciprului. Dezbaterile televizate au adus problema capturării ilegale și nediscriminate în fața unui public mai larg. Campanie a dus la o creștere măsurabilă a nivelului de conștientizare a problemei în ceea ce privește păsările cântătoare. La finalul proiectului s-au făcut anchete care au relevat faptul că 95% din respondenți înțelegeau de ce anumite persoane se opun uciderii silviei cu cap negru (folosită la ambelopoulia – preparat gastronomic tradițional care utilizează păsări cântătoare de mici dimensiuni, n.tr.); la începutul proiectului, procentul era de doar 47%.

Acțiuni reunite împotriva vânătorii și pescuitului ilegal

6

Proiectele din Bulgaria și Italia demonstrează valoarea pe care o au parteneriatele atunci când e vorba de elaborarea și aplicarea unor protocoale anti-vânătoare, respectiv de promovarea surselor alternative de venit la nivel local.

*„Fiecare pasăre
prinsă într-o plasă și
care aparține unei specii
protejate este o pierdere
majoră, așadar
continuăm să lucrăm
la asta!”*

„Înainte de existența proiectului LIFE FOR THE BOURGAS LAKES („Viață pentru lacurile Bourgas”), activitățile ilegale – în special pescuitul – reprezentau o amenințare la adresa păsărilor și a lacurilor,” spune Konstantin Gospodinov de la Societatea bulgară de protecție a păsărilor/BirdLife Bulgaria. „Se știa puțin despre această problemă în rândul cetățenilor și al autorităților de profil.”

Chiar și organizațiile care se ocupă de protecția mediului cunoșteau prea puțin adevăratele dimensiuni ale acestei amenințări, își amintește el. „Am realizat că nu ne putem aștepta ca organismele responsabile cu aplicarea legislației să ia în mâini această problemă singure,” spune dl. Gospodinov. „Astfel, scopul nostru era de-a găsi o cale prin care să întărim și să sprijinim aceste organisme.”

Pescuitul ilegal este o amenințare severă la adresa păsărilor, deoarece se petrece mai ales noaptea, când păsările care cuibăresc sau se odihnesc sunt extrem de vulnerabile la orice fel de deranj. Echipamentele de pescuit ascunse și plasele întinse pentru noapte devin foarte problematice după lăsarea serii, căci păsările nu le văd și se pot prinde în ele, respectiv se pot îneca din cauza lor.

Să aducem organizațiile împreună

În 2010, când a început proiectul LIFE, „erau tensiuni între organizații, în special între cele care se ocupă cu pescuitul sportiv și autoritatea responsabilă cu urmărirea pescuitului ilegal pe lacuri, Agenția Națională pentru Pescuit și Agricultură (NAFA),” spune dl. Gospodinov. Proiectul a fost un catalizator pentru colaborarea organizațiilor din diferite domenii, care au început să lucreze împreună pentru a sprijini aplicarea legii.

„Am creat un grup de bază care să facă patrulări pentru monitorizarea braconajului,” continuă el. Acesta a desfășurat 170 de acțiuni de patrulare în situri Natura 2000, pe parcursul a patru ani, lucru care s-a soldat cu amenzi și sechestrarea de plase și ambarcațiuni. În plus, patrulele comune au avut o contribuție la conștientizarea existenței acestei probleme, demonstrând cum o astfel de colaborare poate fi atât eficientă cât și viabilă.

„Cu toate că NAFA are capacitate limitată, oamenii au văzut că această problemă

poate fi abordată cu succes dacă e susținută de alte instituții,” spune dl. Gospodinov. „Am creat o structură partenerială între NAFA și alte șase organizații, aici în Burgas, implicând inclusiv uniuni ale pescarilor sportivi și vânzătorilor, cluburi de pescuit sportiv și organizații conservatoare.”

Conform d-lui Gospodinov, cheia succesului în ceea ce privește acest parteneriat a fost faptul că organizațiile au ajutat organismele responsabile cu aplicarea legii, în loc să le acuze de ineficiență. „Ne-a luat aproximativ doi până la trei ani să dezvoltăm acest acord de parteneriat. Mulți dintre colegii mei au crezut că va fi imposibil, dar acum a devenit o practică obișnuită.”

Vânătoarea ilegală la lacurile Bourgas are un impact major asupra speciilor de păsări. Echipa proiectului a lucrat împreună cu Uniunea națională a vânzătorilor pentru a o preveni. „Împreună am dezvoltat un ghid destinat vânzătorilor, care îi ajută să

identifice speciile – îndeosebi pe cele asemănătoare – și să distingă speciile care pot fi vânat de cele protejate. Ghidul a fost re-editat de câteva ori de ministerul nostru și s-a publicat și în alte țări, cum ar fi Grecia și Uzbekistan,” spune dl. Gospodinov.

Proiectul a pus bazele unei practici de raportare, către autoritățile locale, a cazurilor de pescuit și vânătoare care încalcă legea, lucru care a determinat oferirea de răspunsuri și i-a făcut pe oameni mai încrezători în faptul că incidentele semnalate de ei chiar sunt înregistrate și procesate conform legii.

„La finalul anului 2015 puteam afirma că numărul rapoartelor cu privire la activități ilegale a crescut, dar numărul încălcărilor scăzuse. Cei care nu respectă legea nu voiau să fie amendați sau să li se confiscе echipamentele.”

Foto: Svetoslav Spasov

Protejarea mrenelor de pescuitul ilegal

Acordul anti-braconaj a fost una din realizările principale ale proiectului LIFE Barbie, care și-a propus să îmbunătățească statutul de specii amenințate și periclitare al populațiilor de mreie din râurile din nordul Italiei. Francesco Nonnis Marzano de la Universitatea din Parma, cel care a coordonat acest proiect, spune că impactul pescuitului ilegal este „foarte dur”, în unele zone.

„În timp ce majoritatea cazurilor de pescuit ilegal au ca țintă speciile străine, totuși prin aceste acțiuni sunt aduse în pragul dispariției specii autohtone care au populații foarte reduse.” Soluția la care s-a apelat a fost de-a încheia un acord cu asociațiile de pescuit, lucru care a deschis dialogul cu autoritățile publice și „chiar a avut ca rezultat anunțarea, prin telefon, a cazurilor problematice identificate în teren”, spune profesorul

Nonnis Marzano. Cu toate acestea, și dacă asociațiile sunt mai atente acum la pescuitul ilegal și își controlează membrii, mai sunt acțiuni necesare pentru a opri pescarii din afara Italiei, la rândul lor responsabili pentru o mare parte din uciderile ilegale. Pentru a îmbunătăți și mai mult prevenția sunt necesare mai multe controale și amenzi mai mari.

O asociere de conservacioniști, vânători și pescari

Echipa proiectului a recunoscut că lacurile au potențial economic. „Ele abundă în pește și, dacă sunt gestionate în mod durabil, există activități – cum ar fi varietățile de pescuit sportiv – care ar putea pune o ‘barieră naturală’ în calea acțiunilor ilegale. Folosind succesul parteneriatului, în 2012 am înființat așadar ‘Asociația organizațiilor de mediu, a uniunilor de vânătoare și pescuit și a cluburilor de pescuit sportiv din Burgas’, pentru a încuraja aceste activități,” spune dl. Gospodinov.

Asociația oferă un model conform căruia organizațiile cu interese potențial conflictuale pot să colaboreze pentru un scop comun.

„Pescuitul comercial era permis în lacuri când noi am început această inițiativă. Pe vremea aceea, autoritățile credeau că e imposibil să faci diferența între pescuitul ilegal și cel în acord cu legea,” explică dl. Gospodinov. „Când am înființat asociația am lucrat îndeaproape cu factorii intere-

sați, pentru a schimba această convingere, iar munca noastră a fost esențială în interzicerea pescuitului comercial, care era folosit ca acoperire pentru cel ilegal. Mai mult, pescuitul ilegal făcea concurență neloială fermelor de acvacultură.”

În ultimii ani s-au făcut progrese considerabile în ceea ce privește limitarea infracțiunilor legate de animalele sălbatice în zona lacurilor Bourgas, spune dl. Gospodinov, însă tot el observă că mai sunt multe de făcut pentru a îndepărta în totalitate această amenințare. „Fiecare pasăre prinsă într-o plasă și care aparține unei specii protejate este o pierdere majoră, așadar continuăm să lucrăm la asta!”

Beluga sturgeon (*Huso huso*) • Foto: LIFE11 INF/AT/000902/Lubomir Hlasek

Implicarea pescarilor pentru a salva sturionii

Proiectele LIFE contribuie la creșterea conștientizării cu privire la speciile periclitate de sturioni și promovează alternative la pescuitul ilegal pe Dunăre.

Ultimele populații viabile de sturioni de pe cursul inferior al Dunării sunt amenințate de braconaj și de comerțul ilegal de caviar. România și Bulgaria au impus interdicții la pescuitul de sturioni în 2006 și 2011, dar acestea nu au fost susținute de scheme de compensare a pescarilor, astfel că activită-

țile ilegale sunt în continuare o problemă semnificativă.

Proiectul „Salvați sturionii din Dunăre” (2012-2015) a acționat pentru a reduce pescuitul ilegal în 15 comunități de pe Dunăre, atât în România cât și în Bulgaria.

Proiectul a inclus crearea unei rețele de ‘avocați ai sturionilor’. În cadrul unui proiect ulterior, LIFE FOR DANUBE STURGEONS („Viață pentru sturionii din Dunăre”), acești ‘avocați’ (protectori) dezvoltă măsuri socio-economice care oferă alternative fezabile pescarilor ce odată prindeau sturioni.

Protectorii sturionilor

Rolul unui ‘avocat al sturionilor’ este să viziteze comunitățile de pescari, să medieze între aceștia și autorități, să furnizeze cele mai recente informații din

pescării, să asculte punctul de vedere al pescarilor și să lucreze împreună cu aceștia pentru a găsi soluții la problemele lor. Pe măsură ce avocații sturio-

nilor devin recunoscuți pe scară tot mai largă, pescarii sunt tot mai deschiși să interacționeze cu ei.

„Întâlnit așadar, de două-trei ori cu liderii asociațiilor de pescuit, pentru a ne cunoaște și a le arăta că nu suntem persoane cu rea-intenție.“

LIFE15 GIE/AT/001004
Titlu: LIFE FOR DANUBE STURGEONS
Beneficiar: WWF Austria
Persoană de contact: Jutta Jahrl
Email: sturgeons@wwf.at
Website: <https://danube-sturgeons.org/the-project/>
Durată: 01-10-2016 - 31-12-2020
Buget total: 1 852 000 euro
Contribuția LIFE: 1 108 000 euro

Avocatul de sturioni George Caracas și coordonatoarea proiectului, Cristina Munteanu, ambii de la WWF România, explorează alternative la braconaj, printre acestea fiind acvacultura și turismul, în timp ce speciile de pește care s-ar putea comercializa în locul sturionilor sunt mreana, crapul, știuca, bibanul și plătica.

Cei doi au observat o scădere a cantităților de sturioni braconaj, de la începerea proiectului LIFE, ceea ce se datorează parțial implicării unor asociații de pescari – s-a discutat deja cu peste 200 de pescari (vedeți chenarul). Având în vedere numărul estimativ de 4000 de comercianți care pescuiesc de-a lungul Dunării numai în România, mai sunt multe de făcut. Totuși, ideea este de-a lucra îndeaproape, pentru început, cu câteva asociații de pescari, pentru a putea da un exemplu de urmat și altora.

„La un moment dat, comunicarea dintre autorități și pescari a fost întreruptă, iar noi dorim să reînnoim această comunicare, deoarece este în mod clar necesară,” explică dl. Caracas. El își amintește că primele încercări de-a discuta direct cu pescarii au eșuat. „Ne-am întâlnit așadar, de două-trei ori cu liderii asociațiilor de pescuit, pentru a ne cunoaște și a le arăta că nu suntem persoane cu rea-intenție, după care am ajuns să putem discuta direct cu pescarii, care au început să răspundă întrebărilor noastre.“

„Am observat că pescarii ar fi de acord cu o interdicție pe termen lung a pescuitului la sturioni dacă ar fi recompensați atunci când prind din întâmplare un sturion și îl eliberează, sau dacă ar avea alte surse de venit,” spune d-na Munteanu.

Asociațiile de pescari

Proiectul „Salvați sturionii din Dunăre” a pus bazele primelor colaborări dintre organizațiile care protejează biodiversitatea și asociațiile locale de pescari din România și Bulgaria. Protectorii sturionilor învață despre problemele cu care se confruntă pescarii și îi ajută pe aceștia să-și dezvolte surse alternative de venit, care să fie compatibile cu pescuitul sustenabil.

„În ziua de azi este interzis să pescuiești sturioni, așadar avem nevoie de alternative economice,” spune Marian Chinan, președintele Asociației de pescuit Borcea. „E foarte dificil să trăiești numai din pescuit. Construirea noii infrastructuri de navigație pe Dunăre a avut un impact negativ asupra efectivelor diferitelor populații de pești.” Agenția națională pentru pescuit și acvacultură (NAFA), subordonată Ministerului Agriculturii din România, impune cote anuale asociațiilor de pescari. „Dorim să ne implicăm în procesul de stabilire a cotelor de pescuit. Ni se pare și nouă că populațiile de sturioni sunt în declin, însă e greu să fii sigur deoarece monitorizarea speciei este defectuoasă,” spune dl. Chinan.

„Proiectul LIFE FOR DANUBE STURGEONS ne va ajuta să lucrăm cu autoritățile pe aplicarea legii și, desigur, să rezolvăm o serie de probleme,” spune Marian Cristea, președintele Asociației de pescuit Fetești. „Peștii pe care noi îi prindem sunt vânduți direct clienților locali sau sunt păstrați ca hrană pentru familiile pescarilor. Cota de pește pe care o putem recolta, per ambarcațiune, pe an, este de 850 kg, ceea ce nu e mult, având în vedere că avem trei pescari într-o barcă.” El speră totuși că proiectul poate să-i ajute să identifice noi surse de venit pentru comunitățile de pescari.

Sesiuni privind veniturile alternative

Interdicțiile de pescuit la sturioni reduc veniturile și pot face ca pescuitul ilegal să devină o tentație. Proiectul „Salvați sturionii din Dunăre” a organizat, special ca răspuns la această problemă, sesiuni de instruire în 14 comunități de pescari, pentru a-i învăța să solicite fonduri publice. A fost chiar un caz, în Bulgaria, când s-a înființat o asociație nouă de pescuit tocmai pentru a permite unei comunități locale să solicite finanțări.

Sesiunile de instruire au avut, printre rezultate, și crearea unor planuri de afaceri pentru surse de venit alternative în comunitățile de pescari. Acestea s-au axat pe tineri, care reprezintă viitorul acestor comunități, situate în zone oarecum defavorizate. Dar oferirea de noi oportunități poate preveni migrarea tinerilor spre orașe.

În ansamblu, echipa proiectului aflat în curs de desfășurare consideră că pescarii sunt tot mai dispuși să protejeze sturionii, lucru care duce implicit la mai puține cazuri de braconaj.

1

Problemă:

Procurorii și judecătorii au capacitate redusă pentru a aplica Directivele UE cu privire la natură, în special în țările mediteraneene și în unele state din Europa de est.

Soluție:

LIFE Natura Themis pregătește procurorii, judecătorii și avocații din insula Creta. LIFE Justice4Nature le pune la dispoziție celor implicați în aplicarea legislației de mediu din Polonia cursuri online.

Rezultat:

Sute de inspectori forestieri, avocați, procurori și judecători vor participa la cursuri de instruire. Acestea reprezintă o contribuție importantă la întărirea capacității și a guvernancei în ceea ce privește anchetarea infracțiunilor legate de speciile sălbatice, dar și la identificarea celor responsabili pentru daunele aduse biodiversității în zonele Natura 2000 din Creta și Polonia.

Citiți mai multe pe pagina 40.

2

Problemă:

Mulți dintre funcționarii care lucrează în punctele de frontieră nu știu cum să aplice legislația privind speciile protejate și mai ales cum să-și dea seama dacă legea permite ca o specie anume să fie transportată dincolo de granițele UE.

Soluție:

Proiectul „Revenirea Neophron” a instruit ofițeri vamali din Bulgaria și Grecia, ajutându-i să facă față situațiilor ilicite legate de păsări. În total, 127 de ofițeri vamali au participat la seminarii și întâlniri, iar unul din aceștia a trecut printr-un program special de instruire în Marea Britanie. De asemenea, în cadrul proiectului s-a publicat un manual de prevenție a traficului cu specii periclitare, disponibil în limbile bulgară, greacă și albaneză.

Rezultat:

Șase cazuri de infracțiuni asupra păsărilor au fost anchetate, în urma acestor acțiuni. Funcționarii vamali au devenit mai conștienți și mai încrezători în abilitatea lor de-a gestiona infracțiunile privind păsările.

Citiți mai multe pe pagina 42.

3

Problemă:

Multe țări din afara UE oferă protecție nominală legală speciilor de păsări migratoare, dar, în practică, rangerii, agențiile de mediu și alții care sunt responsabili cu aplicarea legii, nu au cunoștințele și pregătirea necesară pentru a face acest lucru.

Soluție:

În vederea întăririi capacității, proiectele LIFE pot lucra cu parteneri activi în domeniul conservării, localizați de-a lungul coridoarelor de migrație dintre Europa și Africa. Proiectele de conservare a hoitarului arată concret ce se poate face.

Rezultat:

Organizațiile partenere din Niger și Nigeria au ajutat comunitățile locale și autoritățile să conștientizeze importanța protejării hoitarului. Experiențele respective sunt acum aplicate de-a lungul întregului coridor de migrație al speciei.

Citiți mai multe pe pagina 44.

Instruire, schimb de informații și colectare de probe

4

Problemă:

E dificil să colectezi probe
cu privire la otrăvirea
speciilor sălbatice de
animale.

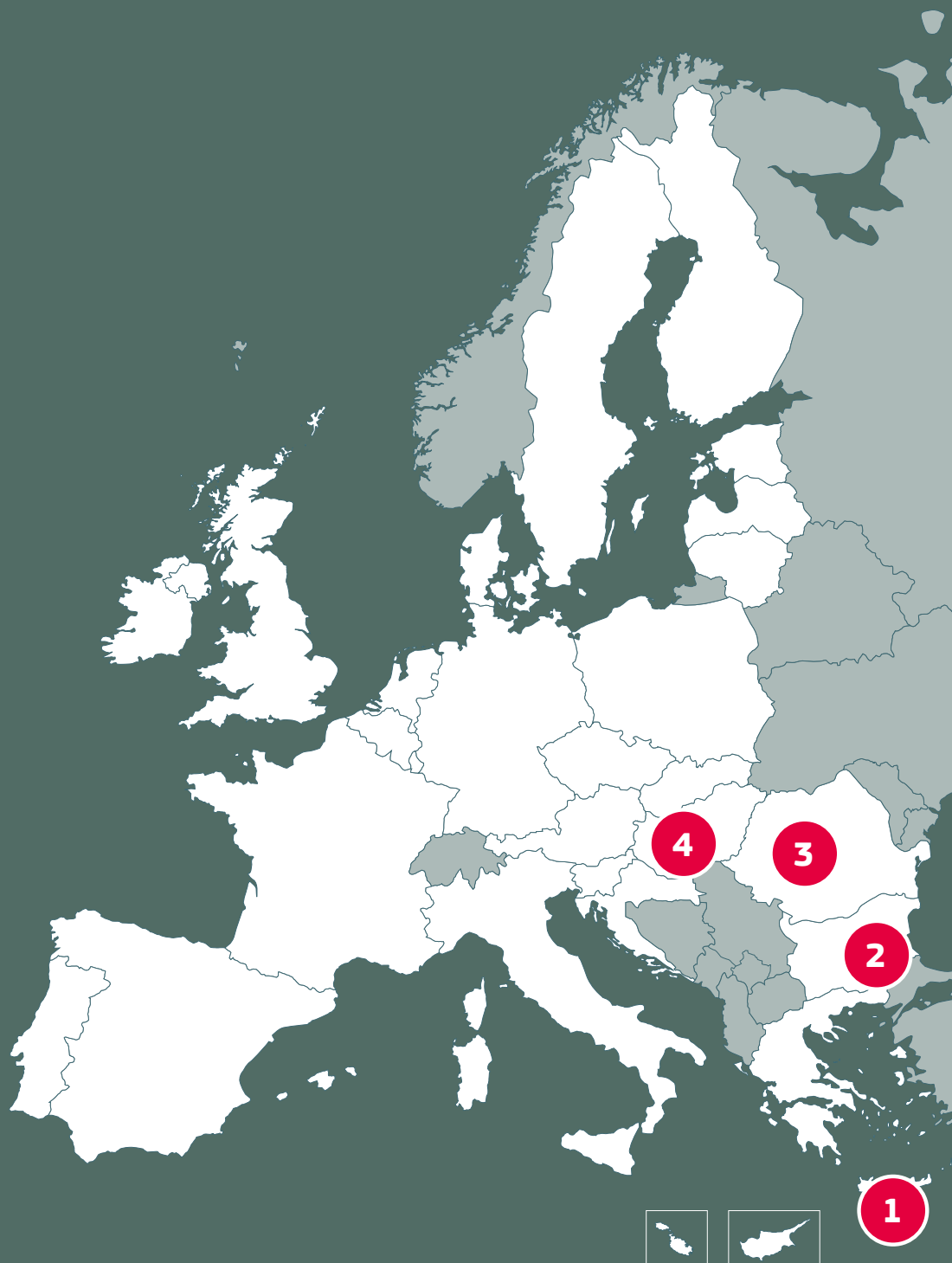
Soluție:

Instruirea și schimbul de
bune practici ajută echipele
specializate de câini să
identifice rapid cazurile de
otrăvire a speciilor protejate
și să adune dovezi în acest
sens.

Rezultat:

Dovezile colectate de
echipele specializate de
câini în cadrul LIFE au
determinat succesul unor
anchete în Spania, Ungaria
și alte țări.

*Citiți mai multe pe pagina
46.*

1

Lecțiile de legislație ajută speciile sălbatice din Grecia

Prin instruirea personalului din justiție, LIFE Natura Themis va promova implementarea eficientă a legislației care protejează biodiversitatea în siturile Natura 2000 din Creta.

„Cercetările noastre au subliniat faptul că legislația de mediu nu este implementată în mod adecvat în Creta,” spune Michalis Probonas de la Universitatea din Creta (UoC), coordonator al proiectului LIFE Natura Themis. „Acest punct slab se datorează în special nivelului foarte redus de cunoaștere a problemelor de mediu în sistemul judiciar, în administrație și în rândul cetățenilor.” Echipa proiectului a dezvoltat sesiuni de instruire pentru judecători, procurori, funcționari publici și organizații non-guvernamentale de mediu; acestea vor avea loc în cursul anului 2018.

„Scopul sesiunilor adresate judecătorilor și procurorilor statului este de-a crește capacitatea acestora în ceea ce privește identificarea infracțiunilor legate de speciile sălbatice ca și cazuri distincte, precum și a le dezvolta abilitatea de-a garanta aplica-

rea corectă și eficientă a legislației UE de mediu și a Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător [ELD], cu privire la protejarea biodiversității,” spune Dr. Probonas. De asemenea, ele oferă un cadru valoros pentru schimbul de cunoștințe și experiențe.

Numărul estimat de participanți la sesiunile de instruire:

- 600 de avocați
- 300 de procurori și judecători
- 150 de membri ai ONG-urilor
- 100 de funcționari publici

În plus față de aceste sesiuni, echipa proiectului a mai realizat și ghiduri tehnice pentru sistemul judiciar, avocați, administrații publice și cetățeni. Acestea vor facilita anchetarea infracțiunilor de mediu și implementarea ELD în Grecia.

Foto: © 2017 – LIFE14 GIE/GR/000026/NHMC/Popi Baxevari. All rights reserved. Licensed to the European Union under conditions.

Perspectiva unui procuror

Panagiotis Panagiotopoulos este procuror și membru al Comitetului de experți al proiectului LIFE Natura Themis. În anul 2014, el era procuror de primă instanță la Parchetul din Heraklion.

„Sunt foarte interesat de protecția mediului,” spune dl. Panagiotopoulos, care a mai judecat cazuri de infracțiuni de mediu în trecut. „LIFE Natura Themis poate oferi legistilor statistici importante cu privire la infracțiunile privind mediul, informații despre conservarea biodiversității și despre necesitatea de-a proteja animalele

sălbate, dar și informații cu privire la modul cum legislația penală și civilă protejează mediul,” explică el.

„Este foarte important ca judecătorii și procurorii să înțeleagă cât de grave sunt delictele privind mediul înconjurător; acestea nu sunt niște infracțiuni mărunte,” consideră dl. Panagiotopoulos. „Este important să înțelegem că infracțiunile de mediu afectează dramatic, în sens negativ, calitatea vieții noastre. Dacă înțelegem acest lucru, le vom trata cu mai multă seriozitate și strictețe.”

„Este foarte important ca judecătorii și procurorii să înțeleagă cât de grave sunt delictele privind mediul înconjurător; acestea nu sunt niște infracțiuni mărunte.”

LIFEJustice for Nature („Dreptate pentru natură”)

În vederea creșterii capacității statului de a aplica politicile UE de mediu în Polonia, este necesară „o mai bună conștientizare și cunoaștere a ideii de protecție a mediului de către autoritățile judiciare și cele responsabile cu aplicarea legii,” explică Renata Putkowska-Smoter, managerul proiectului LIFEJustice for Nature. Acest proiect va dezvolta cursuri gratuite pe internet și va organiza seminarii de instruire destinate judecătorilor și autorităților care aplică legea (Poliție, Procuratură și Inspectorate silvice); de asemenea, va lucra pentru a îmbunătăți colaborarea la nivel local între acestea și direcțiile regionale de protecția mediului. Scopul final: protecția mai eficientă a naturii.

Foto: LIFE14 GIE/GR/000026

Instruirea specifică vine în sprijinul autorităților vamale în cazuri de trafic cu specii sălbatice

2

Proiectul „Revenirea Neophron” a instruit polițiștii de frontieră din Bulgaria și Grecia, pentru a-i ajuta să gestioneze traficul cu păsări și ouă. La cursuri au participat și polițiști de frontieră din Kipoi - punct vamal între Grecia și Turcia.

Punctul vamal terestru Kipoi este cel mai intens tranzitat dintre toate punctele de trecere între Grecia și Turcia. „Aproximativ un milion de persoane intră și ies din UE prin acest punct și aproximativ 70 000-80 000 de camioane,” afirmă Athanasios Grigoriou, șeful punctului de trecere a frontierei Kipoi. „Este tranzit intens și crește mereu.” Controlul mărfurilor și persoanelor care tranzitează se aliniază sistemului eu-

ropean de analiză a riscului. „Facem diverse tipuri de controale”, explică dl. Grigoriou, „pentru tutun, țigări, alcool, droguri, bani, arme, migrare ilegală, amenințări externe, CITES [comerț cu specii sălbatice pe cale de dispariție] și comori arheologice.”

În 2014, partenerii proiectului Return of the Neophron („Întoarcerea hoitarului”) din cadrul WWF Dadia, în nord-estul Greciei,

au organizat o prezentare pentru polițiștii de frontieră de la punctul vamal Kipoi. „Scopul a fost să le oferim mai multe informații polițiștilor de frontieră despre traficul ilegal – cum să recunoască dacă o anumită pasăre sau ou nu poate fi mutat sau transferat, respectiv dacă este nevoie de o anumită documentație pentru a face acest lucru.” spune dl. Grigoriou.

Dificil de gestionat

„Este dificil pentru noi să gestionăm astfel de cazuri, pentru că atunci când avem de-a face cu o specie sălbatică nu este vorba despre ceva comun.” adaugă el.

Aproximativ 20 de polițiști de frontieră din Kipoi au participat la instruire. Printre aceștia s-a aflat și George Kansizoglou. „Trebuie să punem în aplicare o legislație cu spectru larg și avem anumite priorități atunci când efectuăm controale; procedăm astfel deoarece știm că anumite lucruri sunt foarte importante. Atunci când nu cunoști foarte bine cu ce ai de-a face, ți-e teamă să acționezi.”

Susținerea acordată în cadrul proiectului a avut un impact direct asupra muncii dl-ului Kansizoglou și a colegilor lui. Din 2014 încoace, acest punct de frontieră a trebuit să gestioneze patru cazuri de infracțiuni legate de speciile sălbatice. „Nu avusesem de-a face cu astfel de cazuri înainte, dar când te preocupă ceva – ,chiar au loc infracțiuni legate de speciile sălbatice’ – ai acest lucru în minte când efectuezi un control,” afirmă el.

„Primul caz din 2014 a fost despre un șorecar mare (*Buteo rufinus*) care era

transportat din Turcia în UE. A fost cel mai important caz, deoarece era vorba de o pasăre vie.” explică dl. Grigoriou. „La început ne-am gândit că este un șoim folosit pentru șoimărie, dar fiindcă prezentarea din cadrul proiectului ne era proaspătă în minte, am vrut să fim siguri și i-am rugat pe cei implicați în proiect să vină să verifice dacă este vorba de o acțiune ilegală.”

Ghid destinat poliției de frontieră

În cadrul proiectului Revenirea Neophron a fost publicat un ghid cu tema prevenției traficului cu specii pe cale de dispariție. Acesta este disponibil în limbile bulgară, greacă și albaneză. El se axează în principal pe păsările de pradă, dar și pe bufnițe, păsări cântătoare și ouă ale unor specii de păsări protejate de CITES sau de Directiva Păsări a UE. „Este un ghid foarte practic și ușor de parcurs, destinat polițistului de frontieră obișnuit. În cazul în care un polițist de frontieră suspectează vreo situație, trebuie doar să deschidă Ghidul și să verifice specia cu care are de-a face, referințele legislative la aceasta, statutul său de conservare și cum să abordeze cazul,” explică Dimitar Gradarinov, responsabil cu infracțiunile legate de păsări în cadrul Societății bulgare de protecție a păsărilor (BSPB).

„Cred că Ghidul va avea un impact major în identificarea cazurilor de infracționalitate legate de speciile sălbatice,” afirmă Mirjan Topi de la Asociația pentru protecția și conservarea mediului înconjurător din Albania, unul dintre colaboratorii locali ai proiectului LIFE. „Este primul ghid de acest fel în limba albaneză; el contribuie atât la rezolvarea unor deficite serioase în ceea ce privește cunoștințele legate de infracțiunile ce afectează speciile sălbatice în rândul funcționarilor care ar trebui să pună în aplicare legislația în Albania, cât și la identificarea speciilor.”

Cooperarea facilitează condamnarea

Autentificarea speciilor a fost realizată de către Direcția Silvică din Soufli, autoritatea responsabilă prin lege pentru protecția mediului în regiune. „Suntem obligați prin lege să răspundem solicitărilor de acest gen. Atunci când există un caz suspect, suntem chemați să autentificăm speciile,” explică Panayiotis Alexoudis, directorul Departamentului de protecție a pădurilor din cadrul Direcției Silvice Soufli. Echipa sa a solicitat ajutorul partenerilor WWF Dadia din proiectul Revenirea Neophron pentru a identifica pasărea de pradă găsită la Kipoi. „Colaborăm cu WWF Grecia și cu conducerea Parcului Național Dadia, deoarece ei au cunoștințe mai specializate pentru anumite cazuri,” afirmă dl. Alexoudis.

Dl. Grigoriou de la Poliția de frontieră Kipoi își amintește că certificatul de autenticitate a fost solicitat în 5 septembrie 2014. „L-am primit în 6 septembrie. Trebuie să fim operativi, pentru că nu putem reține o persoană mai mult de 24 de ore. Atunci când este gata certificatul informăm Procuratura din zonă. În unele cazuri, suntem și noi autorizați să aplicăm o amendă, în conformitate cu codul vamal.”

Reacția rapidă a facilitat înaintarea cazului către Procuratură. Infractorul – un cetățean de naționalitate britanică – a primit o amendă de 768 euro și închisoare cu suspendare. „În cazul în care repetă infracțiunea în următorii trei ani, va merge la închisoare,” afirmă dl. Kansizoglou.

Dl. Grigoriou apreciază beneficiile susținerii primite de către echipa sa din partea programului LIFE. „Datorită cooperării cu echipa acestui proiect, ne simțim mai încrezători și nu ne este teamă să răspundem provocărilor unor astfel de cazuri.”

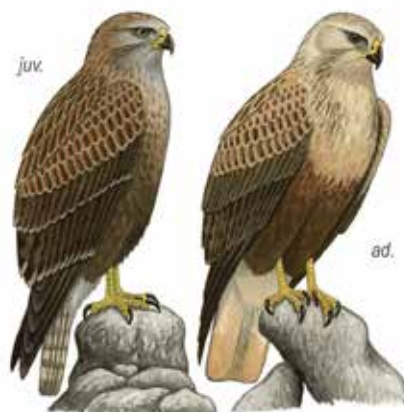
Este planificată o nouă prezentare pe tema infracțiunilor legate de speciile sălbatice în 2018, prin proiectul Egyptian Vulture New LIFE („O nouă viață pentru hoitar”). Această prezentare va îmbogăți amintirile polițiștilor de frontieră și va asigura informarea mai multor polițiști, care vor putea, la rândul lor, gestiona astfel de cazuri în viitor. Polițiștii de frontieră au la îndemână și Ghidul realizat și tradus în trei limbi de către BSPB în cadrul proiectului Revenirea Neophron (vezi deasupra).

Foto: Ravisangetha/CC BY-SA 4.0

„Datorită cooperării cu echipa acestui proiect, ne simțim mai încrezători și nu ne este teamă să răspundem provocărilor unor astfel de cazuri.”

Ghid destinat poliției de frontieră
ilustrare
Buteo rufinus:

III: LIFE10 NAT/BG/000152

Combaterea braconăriei păsărilor de-a lungul coridoarelor de migrație

Proiectele LIFE pentru conservarea hoitarului se extind dincolo de zonele de reproducere a acestuia din Balcani, demarând acțiuni de-a lungul întregului coridor de migrație a speciei. Aceasta contribuie și la întărirea capacității comunităților locale de-a susține conservarea speciei, respectiv la dobândirea de noi informații și la conștientizare privind această specie de mare valoare.

Paschalis era numele unui hoitar juvenil (*Neophron percnopterus*), care a ieșit din ou în anul 2013 în Dadia, Grecia, primind un transmițător prin satelit în cadrul proiectului LIFE Revenirea Neophron. A fost singurul din 10 astfel de tineri hoitari care a reușit să migreze în zona de iernare din sudul Nigerului. La finalul lui februarie 2014, beneficiarul coordonator al proiectului, Societatea bulgară pentru protecția păsărilor (BSPB), a observat că transmițătorul său emitea semnale

din aceeași locație de mai mult timp, iar apoi semnalul s-a pierdut. Acesta a fost un semn că probabil se întâmplase ceva. Ultimul semnal de la pasărea aflată într-o zonă sălbatică fusese recepționat de la cca 115 km de Zinder (adică vreo 140 km distanță față de granița cu Nigeria), iar următoarele semnale veneau dintr-o casă din satul cel mai apropiat. Câteva zile mai târziu, transmițătorul era exporat în Nigeria.

BSPB a solicitat sprijin în anchetarea acestui caz partenerilor săi din proiectul LIFE, Fondul de conservare pentru Sahara (SCF) din Niger și Institutul de cercetare ornitologică A.P. Leventis (APLORI) de la Universitatea din Jos, Nigeria. Investițiile au avut loc în paralel, în martie și aprilie 2014, și au adus la lumină informații cruciale care sunt acum folosite pentru protecția hoitarului și a altor specii migratoare⁴.

Ce s-a întâmplat cu Paschalis?

„Ultima locație semnalată nu era departe de unde locuiam, așadar am trimis câțiva colegi să verifice. Au reușit să afle povestea uciderii acestui vultur,” își amintește Thomas Rabeil de la SCF.

Investigațiile au arătat că Paschalis fusese ucis de un vânător tradițional de vulturi, care vine regulat în zonă din Nigeria. El dorea să vândă pasărea unor clienți din Nigeria, pentru a fi folosită în cadrul ceremoniilor cu ‘bani pătați de sânge’ [juju].

„În unele zone ale Nigeriei, oamenii cred că vulturul este un animal foarte înțelept. Dacă omori un vultur sau îl folosești în-

tr-un anume fel – de exemplu, mănânci anumite părți ale lui sau le păstrezi asupra ta – poți să devii la fel de înțelept ca și pasărea,” explică Dr. Manu Shiiwua, directorul APLORI. Unii oameni cred, de exemplu, că dacă fumezi creierul unui vultur poți vedea viitorul.

APLORI a descoperit că în sud-vestul Nigeriei există o piață considerabilă pentru comercializarea diferitelor părți ale corpului de vultur. „Fiecare bucățică de vultur e vândută, chiar și excrementele. Și nu vorbim doar de vulturi, ci și de alte specii de păsări,” spune Dr. Shiiwua. Deși sunt ilegale, aceste piețe nu sunt ascunse; acestea

sunt practici tradiționale, ceea ce face misiunea noastră foarte dificilă.”

Părțile de vultur au mare valoare, dar povestea lui Paschalis a scos în evidență și impactul negativ pe care îl are comercializarea acestora asupra speciilor din țările vecine, cum ar fi Niger și Chad. „În Niger se glumea despre faptul că, odată trecute de frontiera cu Nigeria, păsările de pradă nu se mai întorc! Noi nu știam de ce, dar acum am înțeles,” spune Dr. Rabeil.

⁴ For the full story see http://lifeneophron.eu/files/docs/1431623272_325.pdf

Dincolo de graniță

Echipa SCF din Niger a început să lucreze cu instituțiile care se ocupă de speciile sălbatice, dar și cu comunitățile locale, pentru a schimba percepția asupra vulturilor. „Hoitarul este inclus în Anexa 1 a Legii privind speciile sălbatice din Niger, dar rangerii și autoritățile competente nu au dat atenție acestui lucru. Pasărea era considerată o năpastă, o specie nefolositoare,” își amintește dl. Rabeil. SCF a lucrat și cu proiectul LIFE pentru a ajuta conștientizarea necesității conservării speciei. „Am implementat o campanie de conștientizare publică împreună cu jurnaliști, cu persoane din instituțiile competente în acest domeniu și cu SCF,” spune el. „De asemenea, i-am vizitat pe cei mai importanți conducători. În Niger, meseria de vânător tradițional este una oficială; în Zinder, de exemplu, care e un oraș relativ mare – al doilea sau al treilea din țară – pentru Sultan lucrează mai mult de 200 de vânători tradiționali.”

Dr. Rabeil consideră că această campanie a fost foarte utilă pentru sensibilizarea oamenilor privind aceste probleme, amenințările vis-a-vis de specie și pentru a scoate în evidență importanța vulturului în furnizarea de servicii ecosistemice. „Autoritățile care se ocupă de speciile sălbatice de animale au înțeles mai bine importanța vulturilor. Am reușit să obținem susținerea conducătorilor principali.” Proiectul a abordat și vânătorii tradiționali, crescând nivelul lor de conștientizare cu privire la speciile protejate de lege, la cele care pot fi vâdate, dar și oferindu-le compensații pentru impactul asupra sursei lor de venit. „Am încercat să facem acest lucru angajându-i pe unii din ei să ne ajute la urmărire, cunoștințele lor fiind recompensate,” explică Dr. Rabeil.

Foto: LIFE10 NAT/BG/000152/Svetoslav Spasov

*„Entuziasmul
cu care toți cei aflați
de-a lungul coridorului
de migrație vor să
se implice este
încurajator”*

O nouă viață pentru vulturi

În continuare, programul LIFE contribuie la consolidarea acestor primi pași. Noul proiect finanțat, Egyptian Vulture New LIFE („O nouă viață pentru hoitar”), are ca scop susținerea populației reproducătoare din Balcani a acestei specii prin aplicarea de măsuri atât în zonele de reproducere cât și de-a lungul coridoarelor de migrație, cu implicarea a 10 țări din Africa și Orientul Mijlociu și a patru țări din Balcani. Atât SCF cât și APLORI vor fi implicați în proiect.

„Vom monitoriza micro-habitatele hoitarului, observând unde se află și ce îl atrage în zonele unde se oprește,” spune Dr. Shiiwua în Nigeria. „De asemenea, împreună cu Fundația pentru conservare din Nigeria, vom organiza campanii de conștientizare de-a lungul rutei sale. Aceste campanii vor include multe întâlniri față în față, dar și pliante și alte materiale editate în limba locală, Hausa.

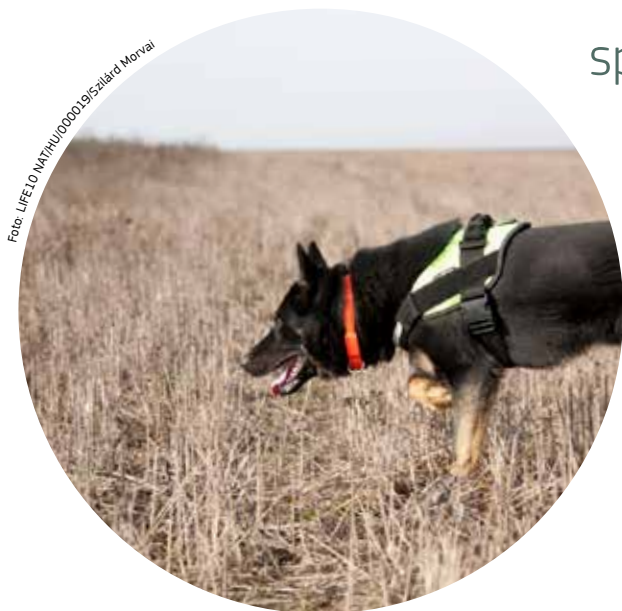
“Entuziasmul cu care toți cei aflați de-a lungul coridorului de migrație vor să se implice este încurajator,” spune Dr. Shiiwua. „Cred că proiectul va fi extrem de util. Să luăm exemplul Nigeriei: ajungem în locații în care vreuna din păsări a căzut pradă cuiva, vorbim direct cu localnicii; o altă țară face altceva, următoarea la fel, lucru care transmite un mesaj pozitiv: cel puțin unele din păsări vor veni aici și se vor întoarce.”

Conform lui Thomas Rabeil, „Dacă dorim să protejăm hoitarul de-a lungul rutei sale și a zonelor pe unde trece în anumite anotimpuri, este foarte important să avem colaborarea asumată a tuturor factorilor interesați din țările respective. Acest proiect LIFE este o ocazie minunată în acest sens, iar el nu va aduce beneficii doar hoitarilor, ci și tuturor vulturilor și păsărilor de pradă.”

Care ar fi rezultatele de succes al acestui proiect? „În primul rând, crește nivelul de conștientizare în rândul părților interesate; apoi, vedem că sunt necesare mai multe cunoștințe dacă vrem să implementăm acțiuni adecvate pentru conservarea acestei specii; în ansamblu, se naște o colaborare între diferitele state aflate de-a lungul coridorului – care nu a existat niciodată până acum. Proiectul european anterior a fost adevăratul punct de plecare pentru aceasta,” consideră Dr. Rabeil, mai ales prin Planul de acțiune la nivel de coridor pentru conservarea populației de hoitar din Balcani și din Asia centrală. Cunoscut sub prescurtarea EVFAP, acesta e un element-cheie al Planului de acțiune pentru mai multe specii, privind conservarea vulturilor în Africa și Eurasia (Vulture MsAP), aprobat de statele semnatare ale CMS (Convenția privind speciile migratoare – n.tr.) la COP12, în luna octombrie 2017.

LIFE și detectivii săi canini

4

Am văzut deja cum echipele specializate de câini pot îndepărta eventualii amatori de otrăviri.

În acest capitol vom privi mai atent la metodele folosite de diferitele echipe de câini pentru a colecta dovezi în ceea ce privește cazurile de otrăvire.

Proiectul HELICON (vedeți pag. 14-17) a creat prima echipă specializată de câini anti-otrăvire din Europa centrală, în scopul de a proteja acvila de câmp (Aquila heliaca) și alte păsări de pradă.

Responsabilul unei astfel de echipe, Gabor Deák, împreună cu câinele său Falco, au găsit peste 200 de păsări ucise ilegal și momeli cu otravă, care prin alte metode nu ar fi putut fi descoperite.

Pregătirea echipelor de câini

Falco, un ciobănesc-german în vârstă de 10 luni, este unul din cei doi câini crescuți special pentru căutări și care a beneficiat de dresaj specific la Centrul de dresură canină din cadrul Poliției maghiare.

„Falco își folosea mirosul foarte bine și era bun în rezolvarea problemelor,” spune însoțitorul lui, Gabor. „Celălalt câine era un bun căutător, dar Falco reușea să acopere zone mai mari într-un timp mai scurt, lucru care este extrem de util atunci când avem de făcut căutări pe câmp.”

Pe parcursul celor patru luni de pregătire cu însoțitorul său, Gabor, Falco a învățat mai întâi să găsească scheletele unor păsări de pradă, apoi carbofuran și phorat, iar în final, atât cadavrele cât și otrava puse în momeli de tipul bucăților de carne sau ouă.

„Echipele din unele țări folosesc semnale pasive, cum ar fi de exemplu acela că, atunci când a găsit ceva, câinele se așează sau se întinde lângă. Falco în schimb mă anunță lătrând, deoarece de obicei căutăm în zone de tufăriș sau mlaștini, iar în acest caz nu aș putea să-l văd dacă ar sta pe loc.”

Câinii din echipele specializate ale proiectului WOLF IN THE ALPS („Lupul în Alpi”) din nordul Italiei au fost dresați să detecteze mai mult de 30 de tipuri de otravă: „Otrăvurile cel mai des folosite pentru momeli în Alpi,” explică managerul tehnic al proiectului, Francesca Marucco. „Mai recent, este de interes îndeosebi alfa-beta-endosulfanul (o clorură organică), o otravă ilegală foarte periculoasă care a fost găsită în provincia Cuneo în timpul proiectului LIFE,” explică ea.

Căutarea dovezilor

„Dacă un braconier desfășoară activități de otrăvire, de obicei este anunțată mai întâi echipa specializată de câini, care merge rapid pe teren să încerce să detecteze otrava,” explică d-na Marucco. Reacția rapidă este crucială, atât pentru a stopa propagarea otrăvii cât și pentru a putea prinde infractorii.

„Trebuie să putem reacționa rapid, deoarece e ca atunci când găsești o bombă sau un câmp minat. Încercăm să colectăm cât mai repede posibil toate momelile cu otravă și toate animalele, deoarece vrem să oprim cercul vicios,” explică Ela Kret de la WWF Grecia, care patrulează prin Rezervația forestieră Dadia alături de câinele ei Malinois, Kiko.

„La început am crezut că vom patrula de trei ori pe săptămână, în anumite zone, dar apoi am realizat că este ca și când joci la loterie. Și când mergi la întâmplare printr-o anumită zonă, în orice moment de timp, ai la fel de multe șanse să găsești o momeală otrăvită,” spune ea. Atunci când răspundem la solicitări (venite din partea direcțiilor silvice, a administrațiilor de parcuri sau a cetățenilor), Kiko are șanse mai mari să depună eforturi recompensate, ceea ce îi crește motivația.

În Ungaria, Falco „găsește fiecare pasăre și fiecare animal mort,” explică Gabor. „El învață lucruri noi an de an.” Munca aceasta este periculoasă, de aceea dieta e foarte importantă: Falco nu are voie să considere momelile hrană. „El mănâncă doar hrană uscată - o formulă specială pentru câini sportivi, cu un conținut ridicat de proteine, grăsimi și vitamine,” spune Gabor. Munca poate fi solicitantă și pentru responsabilul de câini, mai ales în zilele când se găsește un număr mare de păsări și animale moarte. E periculos deoarece câinele este liber în timpul căutărilor. Însoțitorul trebuie, de asemenea, să fie în formă fizică bună, căci uneori trebuie să alerge,” explică Ela Kret.

Ela și Kiko muncesc cot la cot cu Direcția silvică Soufli și cu Administrația Rezervației forestiere Dadia, pentru colectarea de dovezi. „Dacă preiei o probă care poate fi otrăvită, trebuie să o păstrezi cu grijă, să fii atent cum o predai medicului veterinar și cum este analizată, așa încât să ai un caz bine documentat când mergi la Tribunal,” spune Dr. Dimitris Vasilakis, forestier din cadrul Direcției silvice Soufli și responsabil cu managementul pădurilor și animalelor sălbatice în Parcul Național Dadia. „Analizele toxicologice trebuie făcute, de exemplu, într-un laborator public certificat.”

Câinii polițiști se descurcă mai bine?

În timp ce metodele de dresaj și de lucru ale diferitelor echipe specializate de câini sunt similare, acestea pot fi gestionate de mai multe tipuri de organizații – uneori chiar și în același stat. De exemplu, în Grecia există echipe operate de Societatea ornitologică elenă și de Federația pentru vânătoare din Creta (plătite de Muzeul Național din Creta), dar și de WWF Grecia. Unele organizații aduc câini pe bază de contract și de la dresori specializați.

Dr. Vasilakis și colegii săi de la Direcția silvică Soufli consideră că ar fi mult mai eficient, din punctul de vedere al aplicării legislației, dacă echipele specializate de câini ar fi gestionate de Direcția silvică națională, deoarece ar avea mai multă autoritate și ar urma protocoale standard.

Atât în Spania cât și în Portugalia, Jandarmeria este cea care operează echipele specializate de câini anti-otrăvă create inițial prin proiecte LIFE. „Am realizat că era o mare diferență între numărul de incidente de otrăvire detectate de echipele de câini și ceea ce ajungea efectiv la Tribunal,” spune locotenentul-colonel Costa Pinto de la Garda Națională Republicană Portugheză (GNR); aceasta are acum în subordinea ei, cu sprijinul LIFE, șase echipe specializate de câini, pregătite conform standardelor FRONTEX adaptate. El crede că dacă munca aceasta ar fi făcută de echipele specializate coordonate de Poliție, în locul celor deținute de organizații non-guvernamentale, s-ar crea o legătură mai eficientă cu partea de anchetă și un efect mai puternic de descurajare. Aceasta ar garanta, de asemenea, funcționarea echipelor și după ce se termină fondurile LIFE ale proiectelor (vedeți pag. 53-54).

1

Problemă:

Procurorii și judecătorii au capacitate redusă pentru a aplica Directivele UE cu privire la natură, în special în țările mediteraneene și în unele state din Europa de est.

Soluție:

Un proiect LIFE susține munca Rețelei europene a procurorilor de mediu (ENPE), pentru a facilita aplicarea mai unitară a legislației de mediu în întreaga Europă.

Rezultat:

ENPE concepe noi instrumente de perfecționare pentru procurori și judecători. „Dacă sunt instruiți mai bine și au încredere în abilitățile lor de-a monitoriza investigațiile, atunci vor ancheta mai mult și vor iniția mai multe urmăriri penale,” afirmă secretarul-general al ENPE, Lars Magnusson. Proiectul realizează totodată o bază de date de bune practici și depune eforturi pentru creșterea conștientizării în întreg lanțul de aplicare a legii.

Citiți mai multe pe pagina 50.

2

Problemă:

Pentru ca acțiunea de urmărire penală a infractorilor să aibă succes, Poliția are nevoie de resurse și protocoale pentru investigarea cazurilor.

Soluție:

Biroul maghiar de investigații (NNI) a creat o subunitate formată din nouă persoane care să se ocupe de infracțiunile de mediu. Această echipă a fost parteneră în proiectele HELICON și PannonEagleLife și a anchetat cazuri de otrăvire în masă sau vânăre ilegală a unor specii strict protejate, cum este acvila de câmp.

Rezultat:

Prin intermediul proiectului LIFE, NNI a realizat protocoale pentru anchetarea cazurilor de infracțiuni legate de speciile sălbatice și a instruit aproximativ 250 de polițiști. Ca urmare, cinci cazuri au putut fi judecate și s-au finalizat cu condamnări.

Citiți mai multe pe pagina 52.

3

Problemă:

Majoritatea echipelor specializate de câini care detectează otrăvă sunt gestionate de ONG-uri și agenții de mediu. Deși ele pot avea un impact pozitiv în anchetarea infracțiunilor, nu au aceeași putere de aplicare a legii pe care o au echipele de câini ale Poliției.

Soluție:

Două proiecte LIFE din Portugalia au colaborat cu echipele specializate de câini ale Poliției naționale pentru a investiga cazuri suspecte de otrăvire ilegală a unor specii protejate.

Rezultat:

Au fost constituite șase echipe specializate de câini care să cerceteze în întregime cele patru situri Natura 2000 principale din Portugalia. La finalul proiectelor LIFE, Poliția din Portugalia va folosi în continuare echipele de câini și le va extinde activitatea.

Citiți mai multe pe pagina 53.

Aplicarea legii și aspecte legislative

4

Problemă:

Puține cazuri de otrăviri ilegale ale speciilor sălbatice ajung să fie judecate și se finalizează cu condamnări.

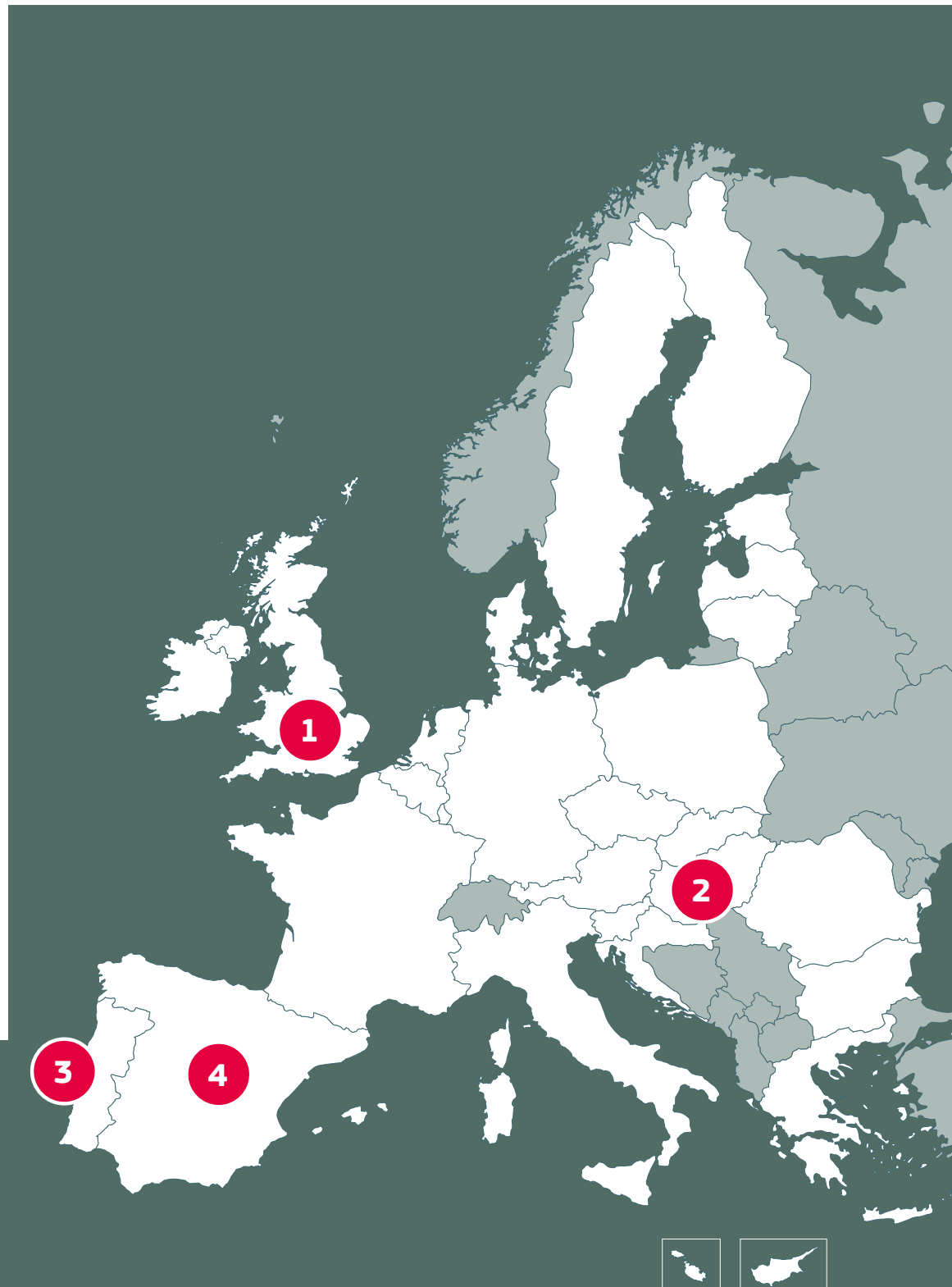
Soluție:

Proiectul LIFE VENENO NO („Fără venin”) a susținut colaborarea strânsă dintre organizațiile de protecție a păsărilor, anchetatori și specialiști în domeniul legislativ. În cadrul proiectului, s-a realizat totodată și un protocol pentru laboratoarele de toxicologie, deoarece acestea furnizează cele mai importante probe pentru procese.

Rezultat:

Proiectul a facilitat urmărirea penală a 24 de cazuri de otrăvire ilegală a păsărilor. Acestea au rezultat în aproximativ 13 condamnări, cu sentințe de până la doi ani de închisoare. În cadrul proiectului au fost totodată elaborate planuri de acțiune pentru abordarea cazurilor de otrăvire, care au susținut Planul de acțiune privind otrăvirile ilegale la nivelul UE, inițiat de Rețeaua europeană împotriva infracțiunilor care vizează mediul înconjurător.

Citiți mai multe pe pagina 55.

Construirea capacității de urmărire penală a infracțiunilor legate de speciile sălbatice

1

Lars Magnusson este Secretar General al Rețelei europene a procurorilor de mediu. Proiectul LIFE denumit ENPE, implementat de rețeaua cu același nume, sprijină eforturile de punere în aplicare a legislației de mediu într-un mod cât mai consistent în Europa. Prin aceasta, procurorii și judecătorii Parchetelor își dezvoltă cunoștințele și abilitățile pentru a putea urmări penal astfel de cazuri.

Interpol și Programul Națiunilor Unite pentru Mediu au estimat costul infracțiunilor internaționale împotriva mediului înconjurător ca fiind de aproximativ 188 miliarde euro pe an. Nivelul ridicat al acestor infracțiuni poate fi atribuit parțial anchetelor și sancțiunilor aplicate inefficient și fără rezultat concret. Se știe că infracțiunile care vizează speciile sălbatice (cuprinse în Directiva Habitare, Directiva Păsări sau regulile CITES) sunt greu de anchetat și urmărit deoarece legislația în acest domeniu este complexă, dar și datorită unei bune organizări a criminalității de acest tip: cercuri restrânse, închise și greu de penetrat.

Rețeaua europeană a procurorilor de mediu (ENPE) a fost fondată în 2012, obiectivul ei principal fiind să vegheze la aplicarea eficientă a legislației de mediu în întreaga Europă. „Este o organizație pentru procurori care doresc să urmărească în justiție crimele împotriva mediului înconjurător, să ajute și alți

procurori să inițieze cât mai multe investigații ale acestor infracțiuni, o organizație care facilitează, de asemenea, colaborarea transfrontalieră,” explică Lars Magnusson.

Din 2016 încoace, rețeaua a desfășurat un proiect LIFE (denumit, de asemenea, ENPE), dezvoltat pentru a construi o rețea de procurori de mediu care să se susțină singură, să îmbunătățească schimbul de informații cu privire la crimele de mediu și să întărească atât capacitatea cât și consistența luptei împotriva infracțiunilor legate de deșeuri, specii sălbatice și chimicale, la nivel internațional.

Lars Magnusson coordonează grupul de lucru al ENPE pentru infracțiunile legate de speciile sălbatice, care are patru domenii de acțiune: interpretare, punere în practică, colectare de probe și cuantificarea daunelor aduse mediului înconjurător, ca urmare a ne-aplicării legislației privind speciile sălbatice.

„Cel mai dificil este să trezim interesului instituțiilor care pot face investigații, în statele membre, să considere acest tip de infracțiuni ca fiind prioritare,” spune dl. Magnusson. El recunoaște că sunt state care pot avea priorități mai presante decât uciderea păsărilor migratoare, „dar aceste cazuri ar trebui, totuși, să aibă locul lor pe agenda fiecărei țări.”

Dl. Magnusson subliniază că în Suedia – care, alături de Marea Britanie și Olanda, are o unitate specializată pe crime de mediu în cadrul serviciului public de Procuratură – sunt suspectate în jur de 3 000 de delikte împotriva mediului înconjurător, din care aproximativ 15% se finalizează cu anchetare sau crimă. „Ne propunem să creștem acest procent la 25%”, spune el. „Doar un mic procent din aceste cazuri se referă la infracțiuni legate de speciile sălbatice.”

Cum tratăm cazurile delicate

Complexitatea cazurilor este o barieră în calea creșterii numărului de urmăriri penale. „Legislația este înșelătoare. Uneori, cazurile pot ajunge printre ultimele pe masa procurorilor. De aceea, dorim să realizăm un ghid de utilizare a legislației care să furnizeze informații despre evitarea blocajelor, să explice derogările și excepțiile, care sunt multe. Dorim să prezentăm diferite cazuri în cadrul unor webinarii sau sub formă de fișe și să-i facem pe procurori să înțeleagă că lucrurile devin mai clare dacă

lucrezi metodic,” explică dl. Magnusson. Proiectul construiește o bază de date cu bune practici, exemple de cazuri cum ar fi cel al anchetării unui braconier care ucidea ibiși pleșuvi nordici în Italia (vedeți pag. 27-29).

„Trebuie să le atragem atenția tuturor celor care sunt implicați în aplicarea legii, de la inspectorii de poliție, până la procurori și judecători,” consideră dl. Magnusson. Pentru a facilita acest proces, ENPE a semnat, în Sep-

tembrie 2017, un Memorandum cu organizațiile care reprezintă inspectorii (IMPEL), Poliția și alte agenții responsabile cu aplicarea legii (EnviCrimeNet). Forumul european al judecătorilor pentru mediul înconjurător (EUFJE) era deja partener în proiectul LIFE: „grupul de lucru înființat de noi este prezidat de un judecător,” observă dl. Magnusson. „Sper că MoU va facilita susținerea muncii noastre de către diferitele state membre și că va avea deschidere vis-a-vis de colaborarea transfrontalieră.”

Foto: © 2016 – LIFE14 GIE/UK/000043. All rights reserved. Licensed to the European Union under conditions.

„Cred că factorul-cheie, în multe țări, sunt procurorii,” adaugă el. „Dacă aceștia sunt mai bine pregătiți și au mai multă încredere în capacitatea lor de-a monitoriza investițiile, se vor implica în mai multe astfel de procese și urmăriri penale.”

ENPE are organizații membre din 15 state. „Verigile-lipsă sunt în zona Mediteranei și în

Europa de est,” explică dl. Magnusson. Rețeaua este deja în extindere și va acoperi unele din aceste goluri, deja în 2017, prin includerea unor noi organizații care să reprezinte Grecia, Albania și Macedonia. „Sper că vom avea și mai mulți membri până la finalul proiectului, căci aderarea la rețea nu presupune costuri.”

„Cred că factorul-cheie, în multe țări, sunt procurorii,” adaugă el. „Dacă aceștia sunt mai bine pregătiți și au mai multă încredere în capacitatea lor de-a monitoriza investițiile, se vor implica în mai multe astfel de procese și urmăriri penale“

Cuantificarea daunelor: actualizarea ‚Listei de prețuri a Finlandei’

Proiectul ENPE investighează modalitățile de alocare a unei valori intrinsece speciilor, ca parte a sarcinii sale de-a identifica bariere și soluții la problema cu care se confruntă procurorii și judecătorii atunci când trebuie să cuantifice daunele produse. Acest demers s-a bazat, până acum, pe așa-numita ‚Listă de prețuri a Finlandei’ (vedeți chenarul), un regulament din 2002 cu privire la speciile protejate de animale și plante, elaborat de Ministerul Mediului din Finlanda⁵.

„Această listă de prețuri a fost folosită în cazul unor colecționari de ouă din Finlanda, Suedia și Marea Britanie. O persoană condamnată în Finlanda a primit o amendă totală de 225 000 Euro,” explică dl. Magnusson. Cu toate acestea, el consideră că, „în general, sancțiunile aplicate în prezent nu sunt suficient de disuasive.”

5. <http://www.finlex.fi/sv/laki/alkup/2002/20020009>

Ce urmează?

„Membrii noștri au desemnat traficul cu specii periclitate ca fiind o prioritate din punctul de vedere al instruirii, așadar următoarea noastră sarcină este să dezvoltăm materiale de instruire și perfecționare. În plus, vom avea mai multe conferințe la care vom aduce inspectori, ofițeri de poliție și procurori, pentru a le prezenta cazuri de

succes,” spune dl. Magnusson. „De asemenea, planificăm organizarea unei întâlniri de lucru pe tema braconării păsărilor din zona Mediteranei. Vom invita procurori din țările din afara UE care sunt și ele implicate și unde sunt ucise foarte multe păsări, cum ar fi Egiptul sau Libanul.”

Foto: LIFE03 NAT/S/000073

Lista de prețuri a Finlandei

Exemple ale valorii intrinsece a unor specii protejate de animale, conform regulamentelor finlandeze:

- Foca inelată (*Phoca hispida saimensis*) – **9 755 euro**
- Vulpea polară (*Vulpes lagopus*) – **7 400 euro**
- Acvila de munte (*Aquila chrysaetos*) – **4 877 euro**
- Vânturelul roșu (*Falco tinnunculus*) – **1 009 euro**
- Buhaiul de baltă (*Botaurus stellaris*) – **589 euro**
- Corbul (*Corvus corax*) – **151 euro**
- Codroș de pădure (*Phoenicurus phoenicurus*) – **17 euro**

Investigațiile Poliției maghiare

Ákos Horváth este polițist în cadrul Biroului Național pentru Investigații al Ungariei (NNI). Înainte de-a deveni polițist a fost vânător profesionist, iar experiența lui în acest domeniu s-a dovedit a fi folositoare atunci când are de-a face cu delikte legate de păsări.

Foto: NEMO EIC/Stephen Nottingham

„În sub-unitatea mea, care se ocupă de crime de mediu, sunt nouă detectivi. Trei dintre noi lucrăm cu animale: unul se ocupă de CITES, alți doi de reptile, iar eu de infracțiuni legate de păsări,” spune dl. Horváth.

NNI a fost beneficiar asociat în proiectul LIFE HELICON, care avea ca scop conservarea acvilei de câmp prin gestionarea conflictelor om-acvilă. Poliția a investigat cazurile semnalate prin HELICON și prin proiectul LIFE care i-a urmat, PannonEagle.

„De obicei, NNI este chemată atunci când are loc o otrăvire în masă a animalelor sălbatice sau dacă sunt afectate specii strict protejate; așadar, pentru acvila de câmp este necesară întotdeauna o anchetă de teren,” spune dl. Horváth. „Trebuie să colectăm atât dovezi obiective cât și personale. Cele obiective sunt, de exemplu, momelile otrăvite, iar cele personale pot lua forma unei mărturii.”

„Rezultatele toxicologice sunt cele care stau la baza condamnărilor, așadar sunt întotdeauna punctul de plecare al oricărui caz,” spune

dl. Horváth. Ele sunt însoțite de o serie de alte dovezi, inclusiv cele colectate de echipele specializate de câini (vedeți pag. 46-47), de înregistrări ale unor convorbiri telefonice, dar și de imagini capturate de camerele foto cu senzor. Dl. Horváth își amintește cum au fost colectate dovezi foarte bune cu ajutorul camerelor foto montate, de exemplu, în apropierea fermelor de creștere a fazanilor unde se găsiseră momeli otrăvite.

În timpul proiectului HELICON au fost investigate șase cazuri, din care cinci au dus la condamnări, iar unul e încă în curs de investigare. Dl. Horváth prezintă modul cum echipa proiectului a oferit procurorilor și judecătorilor informații cu privire la impactul semnificativ pe care îl are otrăvirea asupra mediului înconjurător, punând infracțiunea în context și ajutându-i să înțeleagă faptul că otrăvirea afectează ecosisteme întregi. „Acest lucru a dus la aplicarea unor penalizări mai serioase de-a lungul timpului, în două situații ajungându-se chiar până la condamnare cu închisoarea, cu suspendare.”

Protocoloale și instruire

Protocolul pentru investigații al Poliției, unul din cele trei protocoale elaborate pe parcursul proiectului HELICON, prezintă procedurile care trebuie parcurse în cazurile suspecte de infracțiuni asupra păsărilor, precum și un rezumat al celor patru articole din Codul Penal care se referă la acest tip de infracțiuni: daune asupra naturii, abuz de otrăvuri, cruzime față de animale și braconaj. „Eu am scris protocolul referitor la investigațiile pe teren ale Poliției,” spune dl. Horváth. „Acesta a fost încărcat în rețeaua internă a Poliției, așa încât toate forțele de Poliție din Ungaria îl pot accesa, dacă apar cazuri de otrăviri de păsări.”

Dl. Horváth și alți membri ai echipei proiectului LIFE au organizat zile de instruire pentru ofițerii de poliție. „Am organizat sesiuni de instruire în toate cele 19 județe din Ungaria,” spune el. „Au fost instruiți în jur de 250 de polițiști, dar și vânători.” În plus, ofițerii de poliție învață deprinderi – cum ar fi să identifice speciile de păsări – pe teren, alături de rangeri ai Parcurilor.

Instruirea polițiștilor nu s-a adresat doar cunoștințelor de specialitate și deprinderilor; în urma acestor sesiuni, în cadrul Poliției din fiecare județ a fost selectată o persoană care să se ocupe de infracțiunile legate de păsări.

Lecții

- Protocoloale clare pentru abordarea infracțiunilor legate de specii sălbatice
- Instruirea ofițerilor de poliție
- Desemnarea unui ofițer care se ocupă în special de infracțiunile legate de speciile sălbatice, în fiecare unitate regională/județeană
- Interacțiuni la nivel înalt și acțiuni comune între Poliție, procurori și judecători

Investigarea otrăvirilor ilegale în Portugalia

Foto: © 2017 – LIFE14 NAT/PT/000855/Hugo Marques. All rights reserved. Licensed to the European Union under conditions.

Garda Națională Republicană Portugheză (GNR) a înființat patru echipe specializate de câini anti-otravă, în cadrul a două proiecte LIFE. Acești câini polițiști operează în toate siturile Natura 2000 din țară, colectând probe și descurajând infracțiunile ce ținesc animale sălbatice.

Proiectul LIFE Imperial (2014-2018) a susținut crearea a trei echipe de câini anti-otravă, în cadrul unității pentru crime de mediu a GNR (SEPNA). O altă echipă de câini a fost înființată în cadrul proiectului LIFE Rupis (2015-2019). Scopul acestor două proiecte LIFE este de-a proteja acvila de câmp iberică și hoitarul, în Portugalia. Conform locotenentului-colonel Costa Pin-

to de la GNR, proiectele contribuie nu doar la protejarea anumitor specii, dar și a unor ecosisteme în ansamblul lor, deoarece ele îndepărtează otrăvurile din mediul înconjurător și din lanțurile trofice.

„LPN, beneficiarul proiectului LIFE Imperial, ne-a contactat pentru a ne propune să fim parteneri în proiect, lucru care a fost

perfect pentru noi,” spune el. „Ca instructori ai echipelor de câini folosite pentru detec-tare, am răspuns așteptărilor, iar la GNR aveam nevoie oricum să ne întărim capacitatea de-a pune în aplicare legislația în domeniu.”

Urmând exemplul spaniol

Pentru a crea echipele specializate de câini, GNR a folosit experiența SEPRONA, Serviciul de protecția naturii din cadrul Gărzii Civile spaniole. Proiectul LIFE VENENO NO a jucat un rol-cheie în susținerea demersului SEPRONA de a dezvolta bune practici în pregătirea echipelor de câini pentru gestionarea diferitelor tipuri de otrăvuri.

„Din ianuarie până în martie 2016 ne-am antrenat alături de Poliția spaniolă, deoarece ei au un relief și condiții similare, în special în zona Madridului, unde temperaturile sunt foarte înalte,” povestește locotenentul-colonel Costa Pinto.

Urmând modelul spaniol, GNR și-a creat, la rândul său, patru echipe specializate, fiecare cu câte doi câini (în total, opt perechi care cuprind un câine și un însoțitor). Fiecare din echipe realizează patruleări într-un alt sit Natura 2000 care e parte dintr-un proiect LIFE.

Câinii au fost achiziționați cu fonduri LIFE, de la companii specializate. „Cumpărăm fiecare câine cu 3200 Euro, iar pregătirea lor o facem aici, în Portugalia,” explică locotenentul-colonel Costa Pinto. „Ei vor putea lucra până la vârsta de opt sau nouă ani. Atunci când acest grup de câini ajunge la șase ani, va trebui să începem pregătirea unui grup nou.”

Un element esențial a fost înființarea, în cadrul GNR, a unei baze pentru creșterea viitoarei generații de câini. Aceștia vor fi folosiți, la rândul lor, pentru a continua munca începută în cadrul proiectelor LIFE.

Foto: © 2017 – LIFE14 NAT/PT/000855. All rights reserved. Licensed to the European Union under conditions.

Colectarea de probe

Câinii SEPNA au fost dresați să detecteze nouă tipuri de otrăvuri, inclusiv aldicarb și stricnină (cel mai des întâlnite). Protocolul presupune ca echipele să-și cheme imediat colegii din cadrul GNR SEPNA care sunt responsabili cu înlăturarea otrăvurilor; adesea, aceștia îndepărtează și porțiunile de sol contaminat din zonă.

„GNR colectează și păstrează probele, le trimite la laboratorul de toxicologie și apoi raportează cazul Parchetului/Procuraturii. Echipele specializate de câini se concentrează pe continuarea căutărilor, pentru a evita pierderea de timp cu formalitățile. În medie, facem mai mult de 120 de patruleări pe an, iar acestea pot avea loc până la ora 20:00 seara, în timpul verii,” declară locotenentul-colonel Costa Pinto. „Cel mai important lucru este să identificăm tiparele cazurilor de otrăvire. Ne propunem, de exemplu, din ce în ce mai des să prindem pe cineva chiar în momentul când cumpără o momeală. Încercăm, de asemenea, să ne îmbunătățim colaborarea cu personalul de la criminalistică, pentru a avea dovezi mai bune pentru aceste cazuri.”

Colegul său, căpitanul Gonçalo Brito, adaugă: „Câinele perfect, cu cea mai bună condiție fizică, este un amestec între ciobănescul belgian și cel german. E un câine care arată precum ciobănescul bel-

gian, dar e mai înalt.” Dânsul observă că responsabilii de câini au experiență, fiind implicați anterior în echipe de câini folosite pentru detectarea drogurilor; ei vor rămâne în aceste unități anti-otrăvire până la finalul proiectelor LIFE.

„Am adaptat sistemul UE Frontex (Agenția europeană de supraveghere vamală și costieră) de dresaj al câinilor realităților din țara noastră,” spune căpitanul Gonçalo Brito. Câinii sunt, de exemplu, instruiți să latre pentru a semnaliza chiar și momentele în care conțin otrăvă, deoarece de câte ori am descoperit că acestea conțineau cuie, care sunt un pericol pentru animale.

Au fost detectate șapte incidente cu momele otrăvite la Castelo Branco și nouă la Beja, toate fiind acum în curs de investigare.

„Momentan ne concentrăm eforturile pe înregistrarea incidentelor de otrăvire, care ulterior sunt colectate de SEPNA, dar dorim ca pașii următori, în special cei legați de urmărirea penală, să se intensifice,” spune căpitanul Gonçalo Brito.

„Elementul-cheie este ca la finalul proiectelor să avem câini care fac o treabă bună și sunt capabili să detecteze un spectru cât mai larg de otrăvuri.”

Urmărirea penală a infracțiunilor ce afectează păsările în Spania – model pentru UE

4

VENENO NO a ajutat autoritățile să aducă în fața justiției 24 de cazuri de otrăviri ilegale ce afectau păsările, care au avut ca rezultat 13 condamnări. Munca în cadrul proiectului a stat la baza realizării unui plan de acțiune referitor la cazurile de otrăvire ilegală din întreaga Uniune Europeană.

Puține cazuri de otrăvire ilegală a speciilor sălbatice erau urmărite penal în Spania înainte de proiectul LIFE. Realizările echipei de proiect în ceea ce privește aplicarea legii și urmărirea penală au avut la bază cooperarea strânsă între SEO/BirdLife – organizația care coordona proiectul – anchetatori și specialiști în domeniul legislativ.

În momentul în care decide să inițieze un proces referitor la un anumit caz, SEO/BirdLife adună probe din surse diferite, în colaborare cu avocații și autoritățile (cum este Guardia Civil – Garda Civilă din Spania). Echipa lucrează și cu procurorii de mediu, pentru a se asigura că aceștia sunt la curent cu problematica otrăvirilor ilegale. Fiecare caz crește conștientizarea specialiștilor din domeniul juridic și a publicului larg în legătură cu gravitatea consecințelor otrăvirii ilegale asupra păsărilor de pradă și a biodiversității, în general, în Spania.

SEO/BirdLife adună informații legate de: momelile cu otrăvă folosite, locul unde au fost găsite (de exemplu într-un sit din rețeaua Natura 2000), speciile afectate și statutul lor de protecție.

Rapoartele toxicologice reprezintă proba cea mai importantă la tribunal, consideră David de la Bodega, coordonatorul de proiect. VENENO NO a contribuit la creșterea eficienței acestora, prin realizarea unui raport complex asupra momelilor otrăvite (vedeți pag. 20-21) și a unui protocol pentru laboratoarele de toxicologie.

Două dintre cele mai grave cazuri de otrăvire au afectat șase acvile imperiale iberice (*Aquila adalberti*) în regiunea Castille-La Mancha și peste 140 de păsări răpitoare în Navarre.

Garantarea condamnărilor

Condamnărilor care au rezultat în unele cazuri s-au finalizat cu sentințe de închisoare cu o durată de chiar și până la doi ani.

În Spania, infracțiunile sunt evaluate și în termeni de răspundere civilă, astfel că infracțiunile care afectează speciile sălbatice iau în considerare și valoarea animalelor. SEO/BirdLife este de părere că răspunderea civilă ar trebui să ia în considerare valoarea de conservare a păsărilor vâdate ilegal raportată la întreaga populație regională, precum și investiția publică realizată pentru protejarea speciei, de exemplu prin proiectele LIFE.

În cazul celor șase acvile imperiale otrăvite în Castille-La Mancha, fiecare exemplar a fost cuantificat la 60 000 de euro. Judecătorul a mărit amenda deoarece a ținut cont de starea de conservare a speciei atunci când a analizat răspunderea civilă a inculpaților.

Un caz de otrăvire a 11 exemplare de gaie roșie (*Milvus milvus*) și altor specii sălbatice în nordul Spaniei în 2015 s-a finalizat cu o condamnare la doi ani de închisoare și o amendă de 90 270 de euro ca răspundere civilă, plus o amendă de 28 500 euro care să fie folosiți la monitorizarea găii roșii din Cantabria timp de trei ani. Fermierului care a fost găsit vinovat i s-au interzis,

de asemenea, activitățile de vânătoare și agricultură pentru câțiva ani. La acea vreme, era cea mai dură sentință acordată pentru o astfel de infracțiune în Spania.

Dl. de la Bodega consideră condamnărilor un exemplu de reușită care poate crea un precedent pentru a împiedica astfel de infracțiuni în viitor. Ultimele rapoarte arată că unele din comunitățile spaniole autonome - inclusiv Andalusia, Aragón și Insulele Canare - au înregistrat o reducere a numărului de cazuri de otrăvire în ultimii ani. În alte comunități, cum sunt Castille-Leon și Castille-La Mancha, numărul cazurilor de acest fel este încă ridicat.

Elaborarea unui plan de acțiune european referitor la infracțiunile legate de speciile sălbatice

Unul dintre rezultatele cele mai importante ale proiectului LIFE VENENO NO a fost elaborarea unor planuri de acțiune cu privire la otrăvirile ilegale. Ele au stat la baza planului de acțiune al UE în acest domeniu, care a fost realizat de către Rețeaua europeană împotriva infracțiunilor care vizează mediul înconjurător.

„Am realizat că, pentru autorități, un plan de acțiune reprezintă un angajament de a lua măsuri minime împotriva otrăvirilor - și autoritățile din Spania răspund pozitiv.” afirmă dl. de la Bodega.

De fapt, majoritatea comunităților autonome din Spania au adoptat deja sau își revizuiesc planurile de acțiune care se adresează otrăvirilor ilegale, ceea ce arată că această problemă a devenit tot mai importantă pe agenda politică a țării. Dar ar trebui ca întreaga Europă să implementeze măsurile din planul de acțiune, susține dl. de la Bodega. „Rezultatele obținute prin implementarea planurilor de acțiune au fost vitale în Spania și ar fi benefic ca întreaga Europă să adopte astfel de planuri.”

Rețeaua europeană împotriva infracțiunilor care vizează mediul înconjurător (ENEC) a

adoptat propuneri pentru un Plan european de Acțiune pentru combaterea otrăvirilor ilegale. Documentul propune o strategie coordonată a tuturor statelor membre pentru prevenția, împiedicarea, monitorizarea și urmărirea penală a cazurilor de otrăvire ilegală a speciilor sălbatice în Uniunea Europeană, unde folosirea ilegală a otrăvurilor rămâne o problemă gravă pentru protejarea faunei sălbatice.

Moștenire care să dăinuie

Impactul proiectului este susținut și prin finanțările din surse private pentru acțiuni care să continue această inițiativă. După proiectul LIFE, organizația a înaintat o propunere pentru un nou proiect axat pe infracțiuni de mediu către programul de justiție penală din Spania. Eforturile depuse au avut și rezultate palpabile: din 2010, când a început proiectul, numărul cazurilor de otrăvire din Spania a scăzut. „Colectarea datelor legate de otrăviri ne-a permis să avem o imagine foarte bună asupra fenomenului în Spania.” explică dl. de la Bodega.

Impactul pe care îl are proiectul poate fi cuantificat și prin numărul de condamnări pentru infracțiuni legate de speciile sălbatice. VENENO NO a identificat 24 astfel de cazuri, care s-au încheiat cu 13 condamnări. Șase cazuri sunt încă în curs de pronunțare. Ținând cont de faptul că s-au acordat doar aproximativ 70 de condam-

nări de când folosirea momelilor otrăvite a fost declarată infracțiune în Spania, în 1995, se poate spune că proiectul LIFE a avut succes prin faptul că a determinat o rată mai mare a condamnărilor.

Finanțarea suplimentară primită după finalizarea proiectului LIFE a permis ONG-ului să continue instruirea funcționarilor în domeniul mediului. Cursurile abordează „marile neajunsuri” ale acțiunilor forțelor de poliție din zonă și a contribuit mult la motivarea participanților, consideră dl. de la Bodega. „Pentru multe din administrațiile locale, infracțiunile care afectează speciile sălbatice nu reprezintă delict grave, iar mulți funcționari ai autorităților și ai Poliției nu sunt instruiți pentru a le ancheta.”

Dar el atenționează că este nevoie să se facă mai mult. „Este necesară îmbunătățirea mijloacelor de anchetare a infracțiunilor

legate de mediu, crearea de unități criminalistice care să sprijine Poliția de mediu și permiterea accesului ONG-urilor la procesele de judecare a infracțiunilor de mediu.”

SEO/BirdLife continuă să promoveze importanța planurilor de acțiune și a instruirii, iar dl. de la Bodega este încrezător în viitor, deoarece vede și alte inițiative care se nasc, inclusiv proiecte LIFE precum HELICON. Acesta acționează împotriva prigonirii acvilei de câmp în Ungaria (vedeți paginile 14-17). „În fiecare proiect referitor la probleme de otrăvire, planul de acțiune și sesiunile de instruire oferite prin proiectul VENENO NO au fost considerate printre cele mai importante acțiuni de implementat.” afirmă el.

Lista proiectelor cu tematică legată de infracțiuni privind speciile sălbatice

Tabelul de mai jos include o selecție a proiectelor LIFE care au abordat sau abordează problema uciderii ilegale a animalelor sălbatice. Pentru mai multe informații cu privire la vreunul sau mai multe dintre proiecte puteți vizita baza de date online, la adresa <http://ec.europa.eu/environment/life/project/Projects/index.cfm>.

Cod	Titlul proiectului
OTRĂVIRE	
LIFE97 NAT/NL/004210	<i>Black vulture Conservation in a European Network</i>
LIFE98 NAT/E/005351	<i>Conservation of the european black vulture in the SPAs of Madrid</i>
LIFE00 NAT/E/007340	<i>Black vulture conservation in Mallorca and in other ZEPAs in Spain</i>
LIFE00 NAT/IRL/007145	<i>The re-introduction of Golden eagle into the Republic of Ireland</i>
LIFE02 NAT/GR/008497	<i>Conservation of birds of prey in the Dadia Forest Reserve, Greece</i>
LIFE03 NAT/F/000103	<i>Recovery plan for the Egyptian vulture in South-Eastern France</i>
LIFE04 NAT/ES/000056	<i>Preliminary actions and reintroduction of the bearded vulture</i>
LIFE04 NAT/ES/000067	<i>The conservation of guirre in Spas of the Fuerteventura island</i>
LIFE07 NAT/E/000742	<i>Conservation of Mediterranean priority species in Castille-La Mancha</i>
LIFE07 NAT/IT/000436	<i>A new strategy against the poisoning of large carnivores and scavengers raptors</i>
LIFE08 NAT/E/000062	<i>Action to fight illegal poison use in the natural environment in Spain</i>
LIFE08 NAT/P/000227	<i>Enhancing Habitat for the Iberian lynx and black vulture in the Southeast of Portugal</i>
LIFE10 NAT/BG/000152	<i>Urgent measures to secure survival of the Egyptian vulture (Neophron percnopterus) in Bulgaria and Greece</i>
LIFE10 NAT/ES/000570	<i>Recovering the historic distribution range of the Iberian lynx (Lynx pardinus) in Spain and Portugal</i>
LIFE10 NAT/HU/000019	<i>Conservation of imperial eagles by managing human-eagle conflicts in Hungary</i>
LIFE12 NAT/ES/000322	<i>Conservation of the bearded vulture and its contribution to eco-system services</i>
LIFE12 NAT/IT/000807	<i>Implementation of coordinated wolf conservation actions in core areas and beyond</i>
LIFE13 NAT/ES/001130	<i>Natural feeding habitat restoration for cinereus vulture and other avian scavengers in central Spain</i>
LIFE13 NAT/FR/000093	<i>Reduction of the human threats affecting the bearded vulture</i>
LIFE13 NAT/IT/000311	<i>Italian emergency strategy for fighting illegal poisoning and minimize its impact on bear, wolf and other species</i>
LIFE13 NAT/PL/000060	<i>Conservation of nest zone protected birds in the selected Natura 2000 sites in Lubelszczyzna region</i>
LIFE13 NAT/PT/001300	<i>Conservation of the Spanish imperial eagle (Aquila adalberti) in Portugal</i>
LIFE14 NAT/FR/000050	<i>Restoration of connections between the Alpine and Pyrenean populations of bearded vulture (Gypaetus barbatus)</i>
LIFE14 NAT/IT/000484	<i>Implementation of best practices to rescue griffon vultures in Sardinia</i>
LIFE14 NAT/NL/000901	<i>Conservation of black and griffon vultures in the cross-border Rhodopes mountains</i>
LIFE14 NAT/PT/000855	<i>Egyptian vulture and Bonelli's eagle Conservation in Douro/Duero Canyon</i>
LIFE15 NAT/HU/000902	<i>Conservation of the eastern imperial eagle by decreasing human-caused mortality in the Pannonian Region</i>
TRAFIC CU ANIMALE SĂLBATICE	
LIFE11 INF/AT/000902	<i>Joint actions to raise awareness on overexploitation of Danube sturgeons in Romania and Bulgaria</i>
LIFE15 GIE/AT/001004	<i>Sustainable protection of lower Danube sturgeons by preventing and counteracting poaching and illegal wildlife trade</i>
CAPTURARE	
LIFE07 INF/MT/000554	<i>Changing cultural attitudes to Trapping in order to facilitate implementation of the Birds Directive in Malta</i>
LIFE11 INF/CY/000863	<i>An awareness-raising campaign in Cyprus for appreciating biodiversity in our life</i>
LIFE13 NAT/CY/000176	<i>Improving lowland forest habitats for Birds in Cyprus</i>
LIFE14 NAT/IT/001017	<i>Measures for the conservation of Bonelli's eagle, Egyptian vulture and Lanner falcon in Sicily</i>
VÂNĂTOARE ILEGALĂ	
LIFE08 NAT/BG/000277	<i>Ensuring Conservation of Priority Bird Species and Coastal Habitats at the Bourgas Natura 2000 Wetland Sites</i>
LIFE10 NAT/GR/000638	<i>Safeguarding the LWf-goose fennoscandian population in key wintering and staging sites within the European flyway</i>
LIFE11 INF/IT/000253	<i>A safe haven for wild birds: Changing attitudes towards illegal killing in North Mediterranean for European Biodiversity</i>
LIFE13 NAT/UK/000258	<i>Conserving the hen harrier (Circus cyaneus) in northern England and southern and eastern Scotland</i>
LIFE13 NAT/IT/000728	<i>Strategies to minimize the impact of free ranging dogs on wolf conservation in Italy</i>
LIFE12 NAT/BG/001218	<i>Preserve Key Forest Habitats of the Lesser Spotted Eagle (Aquila pomarina) in Bulgaria</i>
TOATE TIPURILE DE INFRAȚIUNI LEGATE DE SPECIILE SĂLBATICE	
LIFE14 GIE/GR/000026	<i>Promoting awareness of wildlife crime prosecution and liability for biodiversity damage in Natura 2000 areas in Crete</i>
LIFE14 GIE/UK/000043	<i>European Network of Prosecutors for the Environment</i>
LIFE15 GIE/PL/000758	<i>You have right to effective protection of nature</i>

Pe pagina de internet a programului LIFE se găsesc o serie de publicații specifice:

<http://ec.europa.eu/environment/life/publications/lifepublications/index.htm>

Unele dintre aceste publicații sunt disponibile în formă tipărită și pot fi solicitate gratuit pe pagina:

<http://ec.europa.eu/environment/life/publications/order.htm>

LIFE "L'Instrument Financier pour l'Environnement" / „Instrumentul financiar pentru mediu”

Programul LIFE este instrumentul Uniunii Europene care finanțează acțiuni legate de mediul înconjurător și climă

Perioada 2014-2020

Finanțare UE disponibilă aproximativ 3,46 miliarde euro

Alocarea fondurilor

Din cei 3,46 miliarde de euro alocați programului LIFE, 2,59 miliarde sunt destinați sub-programului pentru Mediu și 0,86 miliarde sub-programului Acțiuni Climatice. Cel puțin 2,8 miliarde (81% din bugetul total) sunt rezervate proiectelor LIFE finanțate prin granturi pentru acțiuni specifice sau prin instrumente financiare inovatoare. În jur de 0,7 miliarde vor susține proiecte de tip integrat. Cel puțin 55% din resursele bugetare alocate proiectelor susținute prin granturi pentru acțiuni în cadrul sub-programului pentru Mediu vor fi utilizate pentru a sprijini conservarea naturii și biodiversității. Maxim 0,62 miliarde Euro vor fi folosiți direct de DG Mediu și DG Climă pentru dezvoltarea politicilor și pentru granturi operative.

Tipuri de proiecte

Sunt disponibile granturi pentru acțiuni, în cadrul sub-programelor de Mediu și Acțiuni Climatice, pentru:

- > proiecte „tradiționale” – acestea pot fi proiecte de bune practici, demonstrative, proiecte-pilot sau de informare, de conștientizare sau diseminare, în oricare din următoarele domenii prioritate: LIFE Natură și Biodiversitate, LIFE Mediu și eficiența resurselor, LIFE Guvernanță și informare de mediu, LIFE Diminuarea schimbărilor climatice, LIFE Adaptare la schimbările climatice, LIFE Guvernanță și informare cu privire la schimbările climatice.
- > proiecte pregătitoare – acestea se adresează nevoilor specifice de dezvoltare și implementare a politicilor și legislației comunitare legate de mediu sau de climă.
- > proiecte integrate – acestea implementează, la scară largă, planuri și strategii de mediu sau climă, conform solicitărilor Uniunii, urmărind legislația comunitară specifică.
- > proiecte de asistență tehnică – acestea oferă sprijin financiar potențialilor aplicanți în dezvoltarea de proiecte integrate.
- > proiecte de întărire a capacității – acest tip de proiecte oferă susținere financiară activităților necesare pentru dezvoltarea capacității statelor membre, inclusiv punctelor de contact naționale sau regionale, așa încât fiecare stat să poată participa mai eficient în cadrul Programului LIFE.

Mai multe informații

Mai multe informații cu privire la LIFE puteți găsi pe <http://ec.europa.eu/life>.

Cum să aplicați pentru o finanțare LIFE

Comisia Europeană organizează, anual, apeluri prin care solicită propuneri de proiecte.

Detaliile cu privire la aceste apeluri se găsesc la adresa <http://ec.europa.eu/environment/life/funding/life.htm>

Contact

Comisia Europeană – Direcția Generală pentru Mediu – B-1049 Bruxelles (env-life@ec.europa.eu). European

Comisia Europeană – Direcția Generală pentru Acțiuni Climatice – B-1049 Bruxelles (clima-life@ec.europa.eu).

Comisia Europeană – EASME – B-1049 Bruxelles (eamse-life@ec.europa.eu).

Internet <http://ec.europa.eu/life>, www.facebook.com/LIFE.programme, twitter.com/lifeprogramme

Publicații LIFE / LIFE și infrastructurile legate de speciile sălbatice

